

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA REGIONÁLNÍ A ENVIRONMENTÁLNÍ EKONOMIKY

Sport a jeho mediální obraz v krajích České republiky

Sport and its Media Image in The Regions of the Czech Republic

Student: Bc. Lenka Hradilová
Vedoucí bakalářské práce: doc. Ing. Jan Sucháček, Ph.D.

Ostrava 2015

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Lenka Hradilová**
Studijní program: **N6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **6202T040 Regionální rozvoj**
Téma: **Sport a jeho mediální obraz v krajích České republiky**
Sport and its Media Image in the Regions of the Czech Republic

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Sdělovací prostředky a jejich vliv na regiony NUTS 3
 3. Kraje České republiky a jejich základní charakteristiky se zaměřením na sport
 4. Komparace mediálního obrazu a skutečného stavu sportu v krajích České republiky
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

- OSVALDOVÁ, Barbora et al. *Zpravodajství v médiích*. 2. vyd. Praha: Karolinum, Univerzita Karlova v Praze, 2011. 135 s. ISBN 978-80-24618-99-9.
- SEKOT, Aleš. *Sport a společnost*. Brno: Paido, 2003. 191 s. ISBN 80-73150-47-6.
- ŠEVČÍKOVÁ Veronika, Lenka KOVÁŘOVÁ et al. *Česká republika: města a obce České republiky*. Rožnov pod Radhoštěm: Proxima Bohemia, 2013. 1432 s. ISBN 978-80-53930-3.

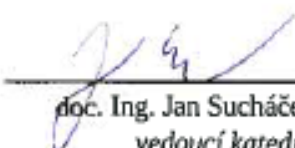
Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

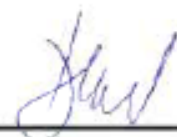
Vedoucí diplomové práce: **doc. Ing. Jan Sucháček, Ph.D.**

Datum zadání: 21.11.2014

Datum odevzdání: 25.04.2015

doc. Ing. Jan Sucháček, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem zadanou diplomovou práci na téma „Sport a jeho mediální obraz v krajích České republiky“ vypracovala samostatně pod odborným vedením doc. Ing. Jana Sucháčka, Ph.D. a s použitím pramenů uvedených v seznamu literatury.

V Ostravě dne

.....

Bc. Lenka Hradilová

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla poděkovat doc. Ing. Janu Sucháčkovi, Ph.D. za vedení, spolupráci a cenné rady při tvorbě diplomové práce.

Obsah

1	Úvod.....	5
2	Sdělovací prostředky a jejich vliv na regiony NUTS III	7
2.1	Média a jejich postavení ve společnosti	7
2.1.1	Funkce médií.....	8
2.1.2	Potenciál sdělovacích prostředků.....	8
2.1.2.1	Tiskoviny	9
2.1.2.2	Rozhlas.....	9
2.1.2.3	Internet	9
2.1.2.4	Televize.....	10
2.1.3	Regulace médií v České republice.....	10
2.2	Celostátní televizní stanice v České republice	12
2.2.1	Česká televize	12
2.2.2	TV Nova	12
2.2.3	TV Prima.....	13
2.3	Vliv masových médií.....	13
2.3.1	Krátkodobé a dlouhodobé účinky médií.....	15
2.3.2	Přímé a nepřímé účinky médií.....	15
2.3.3	Plánované a neplánované účinky médií.....	15
2.4	Pojem region a regionální členění České republiky	16
2.4.1	Druhy regionů	16
2.4.2	NUTS	17
3	Kraje České republiky a jejich základní charakteristiky se zaměřením na sport... 21	
3.1	Charakteristika sportu v České republice	21
3.1.1	Legislativní a právní rámec sportu v ČR	22
3.1.2	Institucionální rámec podpory sportu v ČR.....	22
3.1.3	Organizace sportu v ČR a vymezení kompetencí jednotlivých stupňů veřejné správy	23

3.2	Základní charakteristiky krajů ČR.....	28
3.2.1	Hlavní město Praha.....	28
3.2.2	Středočeský kraj.....	30
3.2.3	Karlovarský kraj	33
3.2.4	Plzeňský kraj.....	34
3.2.5	Jihočeský kraj	37
3.2.6	Ústecký kraj	39
3.2.7	Liberecký kraj	42
3.2.8	Královéhradecký kraj.....	44
3.2.9	Pardubický kraj	46
3.2.10	Kraj Vysočina	48
3.2.11	Jihomoravský kraj.....	50
3.2.12	Olomoucký kraj	52
3.2.13	Moravskoslezský kraj	54
3.2.14	Zlínský kraj	57
4	Komparace mediálního obrazu a skutečného stavu sportu v krajích ČR.....	60
4.1	Metodický postup	60
4.2	Kvantitativní analýza mediálních příspěvků ze sportovní rubriky	61
4.3	Kvalitativní analýza mediálních příspěvků ze sportovní rubriky	68
5	Závěr	76

1 Úvod

Sdělovací prostředky jsou všude kolem nás, setkáváme se s nimi každý den, ať už prostřednictvím tiskovin, internetu, rádií nebo televize. Události v nich odvysílané ovlivňují určitým způsobem své posluchače či diváky. Televize se snaží přitáhnout co nejvíce diváků, proto se v ní stále častěji vyskytují mediální příspěvky, které jsou pro diváky atraktivní a o které je ve společnosti zájem. Mezi ně patří jednoznačně sport. Vytváří pocit sounáležitosti a spoluúčasti, v neposlední řadě je také významnou ekonomickou oblastí. Dle Tontse (2005) sport nevytváří pouze příležitosti pro fyzickou aktivitu a cvičení, ale také mnohem významněji nabízí prostor pro sociální interakci a zapojení. Jakýkoliv pohyb má bezpochyby blahodárné účinky na celkovou kondici, metabolismus a činnost pohybové, oběhové soustavy i funkce jiných orgánů. Příznivě ovlivňuje koncentraci a paměť, a proto stále více lidí sportuje, třebaže jen na rekreační úrovni.

Cílem mé diplomové práce je provést kvantitativní a kvalitativní analýzu, následnou interpretaci odvysílaných sportovních příspěvků o jednotlivých krajích České republiky v rámci hlavního zpravodajství celostátního vysílání České televize, televize Nova a FTV Prima v období 1. dubna 2004 až 31. prosince 2011.

Při analýze zkoumaných krajů ČR budou použita data společnosti Media Tenor. Budeme sledovat množství příspěvků za regiony NUTS III v rámci celostátního televizního vysílání. Údaje jsou členěny dle sledovaných krajů, období vysílání, tematického rozdělení sportovního zpravodajství. Hlavními odběrateli společnosti Media Tenor jsou televizní korporace Česká televize, CET 21, spol. s.r.o. (TV Nova) a FTV Prima, s.r.o. V této práci budou použita data týkající se televizních zpravodajských relací, jelikož jim je přisuzován nejvyšší stupeň dopadu na diváky.

V této práci použijeme při zkoumání dané problematiky analýzu. Pomocí této metody daný problém rozčleníme na jednodušší části prostřednictvím jednotlivých ukazatelů, tabulek a grafů, zejm. grafy sloupcové, pruhové, výsečové a spojnicové. V práci využijeme analogii a komparaci, které využijeme ke srovnání zjištěných dat, rovněž indukci a dedukci, díky nimž racionálně vyvodíme závěr práce. Pro socioekonomickou charakteristiku krajů ČR získáme data z Českého statistického úřadu (ČSÚ), který je ústředním orgánem státní správy ČR.

Práce je rozdělena do pěti kapitol včetně úvodu a závěru. Druhá kapitola se zabývá vybranými teoretickými tématy zvolené problematiky. Na začátku kapitoly si přiblížíme

význam sdělovacích prostředků, jejich postavení ve společnosti, funkce médií a jejich potenciál, druhy médií a vliv masových médií. Sdělovacím prostředkům je věnována zvýšená pozornost, jelikož jsou podstatou celé práce. Dále se v práci budeme věnovat celostátním vysílacím stanicím FTV Prima, TV Nova a České televizi. V této kapitole si vysvětlíme i základní teoretické pojmy z problematiky regionů a regionálního členění České republiky.

Třetí kapitola obsahuje teoretický výklad sportu, jeho právní rámec a institucionální rámec podpory v České republice. Součástí kapitoly je také organizace sportu u nás a vymezení kompetencí pro jednotlivé úrovně veřejné správy. Druhá část třetí kapitoly je věnována socioekonomickým charakteristikám všech krajů ČR, k jednotlivým krajům ČR jsou uvedeny veškeré základní údaje. Obsahem těchto charakteristik je i charakteristika sportu se zaměřením na velké sportovní události pořádané na území těchto regionů a také na dva velmi populární sporty u nás – fotbal a hokej.

Čtvrtá kapitola je v úvodu zaměřena na metodický postup, druhá část se zabývá samotným výzkumem, tedy kvantitativní a kvalitativní analýzou. Pro potřeby obou analýz byla použita data společnosti Media Tenor, která se specializuje na obsahovou analýzu mediálních příspěvků. Kvantitativní analýza věnuje pozornost především počtům mediálních příspěvků z oblasti sportu, které byly odvysílány v Událostech, Událostech a komentářích (Česká televize), v Televizních novinách (TV Nova) a ve Zprávách FTV Prima (FTV Prima). Tato analýza rovněž slouží k nalezení možných souvislostí mezi počtem mediálních příspěvků a vzdáleností k hlavnímu městu, ale také k počtu obyvatel v kraji. Kvalitativní analýza se zaměřuje na složení tematických oblastí ve sportu a na pět nejoblíbenějších sportovních oblastí vysílaných v jednotlivých krajích ČR.

2 Sdělovací prostředky a jejich vliv na regiony NUTS III

Média hrají významnou součást našeho života, jsou spolutvůrci obrazu světa kolem nás. Díky médiím svět kolem nás poznáváme, učíme se, komunikujeme, rozhodujeme se – někdy jsou naše rozhodnutí malá, jindy však životně důležitá. S médii se běžně setkáváme po celý den a jsou všude kolem nás, ovlivňují jak jednotlivce, společnost, území, ve kterém žijeme, ať už se jedná o město, obec, kraj, stát.

2.1 Média a jejich postavení ve společnosti

Pojem média patří mezi nejpoužívanější pojmy současnosti. Sociologové, psychologové, novináři i politici o médiích mluví a píší v nejrůznějších významech a souvislostech. Myslí tím především tisk, rozhlas, televizi, popř. média založená na digitálním zpracování a přenosu dat. Ze slova „médium“ je zřetelně patrný jeho původ. Vychází z latiny a v překladu znamená prostředek, prostředníka, zprostředkující činitel – tedy to, co zprostředkovává, zajišťuje. (Jiráková a Köpplová, 2009) Podle Sucháčka (2005) je hlavním posláním médií poskytnout příjemcům objektivní, ověřené, vyvážené a všestranné informace o událostech odehrávajících se v území.

Média můžeme rozdělit do dvou skupin – interpersonální a masová. První skupina je zaměřena na podporu interpersonální komunikace, podporuje existenci či vytváření sociálních vztahu mezi jednotlivci. Do těchto médií řadíme např. dopis, email, telegram, telefon apod. Hlavním rozlišovacím znakem je, že se uživatelé vnímají vzájemně jako jedinečné osobnosti a také fakt, že obě strany jsou příjemci i vysílači zpráv. Oproti tomu celospolečenské komunikaci, tedy komunikaci mezi jedním bodem a neurčitým počtem konečných příjemců, říkáme masová komunikace. Komunikace prostřednictvím takového média směřuje od jednoho zdroje k publiku, které představuje velké množství lidí. Odlišujícím rysem od interpersonálních médií je fakt, že tyto média nepodporují příjem i vysílání sdělení na obou stranách. Pouze jedna strana je vysílatel (podavatel) a druhá příjemcem. Za příjemce můžeme označit určitou skupinu lidí, bez jakékoliv sociální vazby, většinou se vzájemně neznají, tvoří tedy „masu“. Masová média vytvářejí nové sociální vazby, začleňují jednotlivce do určité skupiny (ať skutečně či jen domněle). Mezi tyto média se řadí knihy, noviny, filmy, časopisy, televizní a rozhlasové vysílání, kompaktní a DVD disky, stejně jako obdobné ekvivalenty těchto „tradičních“ médií v kyberprostoru počítačových sítí, zvláště internetu. Z posledních typů jmenovaných médií je možné používat jako média masová i interpersonální. (Jiráková a Köpplová, 2003)

2.1.1 Funkce médií

Podle Sekota (2006) při tvorbě představy o funkcích médií je důležitý úhel pohledu – jiná očekávání má sociolog, politolog či pedagog. Dalšími faktory, které ovlivňují vnímání funkcí médií, jsou věk, kultura a vzdělání.

V současné odborné literatuře je možné nalézt čtyři základní funkce masových médií, která se pak dále dají dělit podle určitého společného znaku, např. podle jejich převažující orientace:

- Funkce informativní – slouží k poskytování informací, dat a zpráv adresátům,
- funkce komunikativní – kdy dochází ke spojení a přenosu dat, sdělení, dorozumívání,
- funkce formativní – média přispívají k tvorbě názorů a postojů uživatelů,
- funkce rekreativní – při které média používáme jako prostředek k odpočinku, regeneraci a zábavě. (Kraus, 2001)

Prokop (2005) odmítá o funkcích médií hovořit jako jiní, nazývá je buď výhodami, nebo zájmy. Jestliže média ovlivňují city lidí, jedná se podle něj o emocionální funkci. O propagandistické funkci mluví, pokud se média podílela na šíření propagandy. Pokud se pomocí médií vedly veřejné debaty, jde o diskursivní funkci médií. „*Když však vše označíme jako „funkce“, pak kromě potěšení z toho, že jsme vše pojmenovali, nezískáme žádné další poznání.*“ (Prokop, 2005) Jako nepřekonatelnou, označuje tezi systémového teoretika Niklase Luhmanna, která říká, že funkcí médií je ničit přebytečný čas. Tím poukazuje na to, že až přesnější analýza zájmů dokáže určit účel mediálního sdělení, tedy o jakou funkci médií se jedná.

2.1.2 Potenciál sdělovacích prostředků

Sdělovací prostředky mají dosahem a objemem publika téměř neomezené možnosti komunikace. Ovlivňují nejen jedince, ale i společnost, jsou zdrojem informací, prostředkem komunikace a poskytují nám zábavu. Potenciál médií je obrovský a velmi úzce souvisí s možností manipulace. Možnosti médií závisí na jejich funkcích a jsou jim přímo úměrné (viz kapitola 2.1.1). Na informace je pohlíženo jako na zboží, tak se s nimi i nakládá. Dalším faktem je, že média jsou díky své podstatě a významu předurčena být nástrojem moci. Jsou schopny ovlivnit veřejné mínění, názory i víru. (Sekot, 2006) Média se nacházejí všude kolem nás, téměř vše, co vím o okolním světě, víme z médií. Působí na společnost daleko více, než

jsme ochotni si připustit – pomáhají nám v orientaci, nabízejí návody, jak žít, pracovat, trávit volný čas, působí na nás v mnoha směrech, ukazují nám, jak se máme chovat, oblékat a další. V jisté míře také určují morální hodnoty společnosti.

2.1.2.1 Tiskoviny

Za tiskoviny se označují tištěná média, mezi které patří noviny, časopisy, knihy, letáky, plakáty apod. Je to nejdostupnější druh sdělovacích prostředků. Nejpoužívanější jsou bezesporu deníky a časopisy. Úkolem deníků je poskytnout aktuální informace z různých oblastí života člověka – hospodářství, politika, justice, kultura, sport a jiné. Časopisy nemají natolik aktuální informace, jako deníky – je to způsobeno delší dobou zpracování a vydání, avšak jejich informace jsou detailnější. Knihy jsou mediální průmysl jako každý jiný, vydávání encyklopedií slovníků a učebnic se řadí k velmi úspěšným oblastem knižního průmyslu. Tisk je nejstarší prostředek masové komunikace a řadí se mezi chladná a klasická média. V dnešní době je stále více utlačován do pozadí vlivem elektronických sdělovacích prostředků.

2.1.2.2 Rozhlas

Rozhlas řadíme do masových a elektronických médií. Jeho velké možnosti působení se skrývají ve snadném způsobu šíření. Dle statistických dat tvoří skoro 80 % hudebních pořadů u soukromých rádií a téměř 50 % u veřejnoprávního vysílání. Veřejnoprávní vysílání v ČR zajišťuje Český rozhlas, avšak u nás působí také komerční rozhlasové stanice, které mají celorepublikovou i regionální působnost. Je nutností si uvědomit, že rozhlas je pouze zvukové médium. Pro lidský mozek je zvuková zpráva daleko lépe zpracovatelná, nežli zpráva vizuální. Což znamená, že je mozek připraven lépe zpracovat zvukovou zprávu oproti psanému textu. V paměti jsme schopni uchovávat informace až 5x déle, než ty, které vidíme. Vizuální obraz se ztrácí z paměti již za 1 sec. (Postler, 2003) Rozhlasové vysílání tvoří zvukovou kulisu, při které se většina posluchačů věnuje jiným činnostem. Podle Postlera (2003) posluchači často hledají společníka, který u nich vyvolává dobrý pocit. Zapamatovatelnost informací je z velké části potrhuta citovým zabarvením v lidském hlase, což je důležitý aspekt, se kterým pracují rozhlasová reklamní sdělení.

2.1.2.3 Internet

Internet jako takový nemá vlastníka. Jde o počítačovou síť, která je složená z dílčích počítačových sítí (technologie decentralizovaných sítí vznikla jako produkt pro vojenské účely), které už mají vlastníky a síť tak funguje čistě na komerčním principu. Internet

v posledních letech zaznamenal obrovský rozvoj a pokrok na celém světě. Jedna z výhod internetu jako média je možnost uživatele volit si zájmové okruhy, množství přísunu informací a jejich frekvence podle vlastního výběru. V poslední době se hitem internetu staly sociální sítě (např. Facebook, Twitter, Badoo a jiné), na kterých má své účty stále více uživatelů. Internet nám slouží nejen jako zdroj informací, prostředek ke komunikaci, ale také je možné jeho prostřednictvím sledovat televizi, poslouchat rádio, spravovat vlastní finance atd. Na internetu je umístěno mnoho reklamních bannerů, které umisťují provozovatelé na své stránky, a díky těmto reklamám jsou tyto servery částečně nebo zcela financovány. Na internetu můžeme nalézt nesčetně mnoho informací, přesto v současné době se stává především významným komunikačním médiem, které nejvíce využívá mládež.

V roce 2013 alespoň jednou za měsíc navštívilo 71 % české populace starší 10 let. V posledních dvou letech rostl počet lidí využívajících internet průměrným tempem 4 % za rok, u mladých ve věku 10-24 let je míra penetrace internetu 92 %, internetová populace v této věkové skupině již nemá kam růst. (NetMonitor, 2014)

2.1.2.4 Televize

Televize (TV) patří mezi média masová, elektronická a horká – neboli vysokodefiniční, kdy příjemce dostane tolik informací, že se stává pasivním. Většinou stimuluje více smyslů najednou. Umožňuje nám vyjádření děje v pohybu a jedná se o technologii, která přenáší zvuk i obraz. Technická vybavenost televizními vysílači v ČR českých domácností je téměř 100 %, mnoho domácností vlastní více než jeden přijímač, nebo jiné zařízení schopné přijímat televizní vysílání. Obyvatelé ČR díky svým kulturním a společenským zvyklostem sledují TV nejvíce během dne v době od 19 do 23 hod., v tzv. „prime time“ – hlavní vysílací čas. Obecně můžeme konstatovat, že televize má mezi médii v ČR vedoucí pozici. Značný podíl na tomto faktu má i to, že v dnešní době stále více lidí sleduje televizi přes internet. Podle Krouželové (2010) má televizní vysílání i negativní dopad na společnost, především díky jeho obsahu, kde převládají témata jako je kriminalita a násilí.

2.1.3 Regulace médií v České republice

Mezi základní práva člověka řadíme právo na informace a svoboda projevu. Podle Krouželové (2010) je základním prostředkem pro fungování a sdělovacích prostředků v ČR je Ústava České republiky a Listina základních práv a svobod. Regulace chování médií v demokratické společnosti je velmi důležitá. Média by měla dbát na to, aby se v obsahu

jejich sdělení neobjevovali informace, které negativně ovlivňují postoje či chování lidí (pornografie, rasismus, určité druhy reklam).

V praxi se uplatňují dva základní druhy regulace médií:

- vnitřní regulace (autoregulace) je možná pomocí existence různých etických kodexů médií,
- vnější regulace probíhá prostřednictvím souboru právních norem, jejichž dodržování ukládá stát médiím prostřednictvím zákonů. (Krouželová et al, 2010)

Soubor zákonů, který se týká médií, bývá častokrát označován jako „mediální legislativa“. Ta usměrňuje a vytváří představu o tom, jak by se měla jednotlivá média chovat nebo jaké funkce by měla plnit. Mediální legislativa má snahu pokrýt všechny druhy médií – od rozhlasu, televizi až po tiskoviny. Mezi základní zákony „o médiích“ v ČR patří:

- Zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích,
- Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku (tiskový zákon),
- Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání,
- Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu,
- Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi,
- Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy. (Krouželová et al, 2010)

Kromě právní regulace vlivu médií existuje také tzv. společenská regulace. Za společenskou regulaci lze považovat vzdělání a výchovu. Pokud budou uživatelé poučení o základních principech fungování médií, tak budou schopni využívat média uvědoměle a ke svému užitku. Budou moci lépe a s jistou dávkou odstupu čelit vlivů, které se na uživatele z médií valí. Důležitou výbavou každého občana pro fungování v dnešní době je disponovat dovednostmi jako je např. kriticky uvažovat o informacích, které se k občanům dostávají, správně je použít a analyzovat. Tyto dovednosti člověka můžeme nazvat jako tzv. mediální gramotnost. Základem pro rozvoj těchto schopností je nejen výchova v rodině, ale i ve škole. Oblast vzdělávání, která zahrnuje tyto aspekty, je označována za mediální výchovu. Mediální výchova však nepatří pouze do školních lavic, mediální gramotnosti je třeba se věnovat ve všech věkových skupinách naší populace. (Pouperová, 2010)

2.2 Celostátní televizní stanice v České republice

Dle mého názoru, v České republice je televize nejrozšířenějším druhem médií u nás. V této práci byla provedena analýza příspěvků z jednotlivých televizních relací nejpoblárnějších, tím i nejsledovanějších televizních stanic u nás. Tyto stanice si v následující kapitole představíme. Můžeme je rozdělit dle způsobu financování na veřejnoprávní televizní stanice jako je Česká televize a soukromé (komerční) – TV Nova a televize Prima.

2.2.1 Česká televize

Česká televize (ČT) byla zřizena zákonem ke dni 1. 1. 1992 (zákon č. 483/1991 Sb. o České televizi) v Praze, jako televize určená veřejné služby. Jedná se o samostatný subjekt nezávislý na státním rozpočtu, financovaný především z televizních poplatků a zákonem vymezené podnikatelské činnosti, která je pouze doplňkovým zdrojem příjmů. Podnikatelskou činnost představuje reklama, sponzoring aj. Hlavní sídlo leží v hlavním městě Praze, další dvě sídla leží na Moravě, v dalších velkých metropolích – v Brně a Ostravě, což zajišťuje přísun regionálních informací do celostátního vysílání v rámci hlavního zpravodajského vysílání. Hlavním úkolem ČT je informovat širokou veřejnost veřejně prospěšném dění jak v ČR, tak i ve světě, a pokud možno s nezájatým pohledem, jak tomu mnohdy bývá u komerčních televizí. Česká televize vysílá šest programů, z toho dva plnoformátové (stanice, které vysílají pořady s různým zaměřením), a to ČT1 a ČT2. Další stanice jsou tématicky založené – sportovní kanál ČT sport, dětský program ČT :D, zpravodajský ČT24 a kulturní program ČT art. (ČT, 2014)

Zpravodajství ČT člení zprávy podle důležitosti a logické návaznosti, čím se snaží přispět ke vzdělanosti a kulturnímu přehledu občanů. Hlavní zpravodajskou relací jsou v 19 hod. začínající Události, které nám poskytují přehled informací z ČR i ze světového dění. Další významnou zpravodajskou relací ČT jsou Události, komentáře, které se specializují zejména na aktuální mediální kauzy. Dvakrát v průběhu dne můžeme sledovat na ČT Události v regionech, které nám poskytují aktuální informace především z regionů ČR. (Wikipedie, 2015a)

2.2.2 TV Nova

Skupina Nova je významná televizní a mediální skupina působící v České republice, sídlící v Praze, je součástí CME Group, která provozuje televizní vysílání v šesti zemích střední a východní Evropy. První vysílání TV Nova proběhlo 4. února 1994, čímž se stala

první celostátní soukromou televizní stanicí. Jejím zakladatelem a zároveň prvním generálním ředitelem byl Jan Železný. Jejím provozovatelem je společnost CET21, která spadá do skupiny CME Group. Skupinu Nova tvoří šest kanálů – Nova, Nova Cinema, FANDA, NOVA sport, SMÍCHOV a TELKA. Televize Nova je nejsledovanější televizní stanicí v celé ČR již za posledních minimálně 10 let. Hlavní zpravodajskou relací TV Nova jsou Televizní noviny, které začínají v 19:30 hod. a jejich délka je 50 minut. Skládají se z hlavních zpráv, sportovních zpráv a počasí. Zpravodajství TV Nova je spíše bulvárního charakteru, i přes to je to nejsledovanější televizní zpravodajství u nás. (Novagroup, 2012)

2.2.3 TV Prima

Stanice TV Prima začala vysílat v roce 1993 jako regionální televize pro Prahu a Střední Čechy pod názvem TV Premiéra. Licenci k celoplošnému vysílání získala v roce 1994 s podmínkou, že část svého vysílání bude poskytovat provozovatelům regionálního vysílání, jeho podíl se však postupně snižoval. V roce 1997 stanice změnila svůj název na televize Prima, jejímž provozovatelem je FTV Prima, s.r.o., která rovněž provozuje další tři televizní kanály – Prima COOL, Prima Love a Prima ZOOM. Své sídlo má TV Prima podobně jako ostatní celostátní televizní stanice v Praze. Hlavní zpravodajskou relací jsou Zprávy FTV Prima, které začínají v 18:55 hod. a přináší divákům aktuální informace z domova i ze světa. Na tyto navazují Krimi zprávy, Divácké zprávy a VIP zprávy. (Wikipedie, 2014a; Prima, 2015)

2.3 Vliv masových médií

Již několikrát bylo v textu zmíněno, že hromadné sdělovací prostředky mají obrovský vliv a velkou moc nad naší společností. „[...] čím více je publikum při získávání informací závislé na masových médiích a současně čím více je společnost ve stavu krize či nestability, tím větší moc budou média pravděpodobně mít (popřípadě tím větší jim bude přiřazována)“ (McQuail, 1999) Masová média jsou sugestivní, mají morální, kulturní a emoční vliv na chování veřejnosti. Díky své všudypřítomnosti disponují nemalým potenciálem pro politickou a ekonomickou manipulaci. Mají možnost ovlivnit velké množství lidí stejnými hodnotami, myšlenkami, informacemi a v důsledku toho je i učít určitému vnímání světa. (Urban, Dubský, Murdza, 2011) Média k ovlivňování společnosti mají možnost využívat tzv. „mediální politiky“. Jsou to politiky agenda setting a agenda cutting. Agenda setting, je politika, která přikládá některým jevům, oblastem či záležitostem daleko větší pozornost, než je doopravdy jejich význam. Naopak agenda cutting, určitá témata jsou záměrně ignorována

bez ohledu na jejich reálný význam. (Sucháček, 2005) Představy o účincích médií na jednotlivce či společnost představují bohatou oblast mediálních studií, některé hypotézy se pohybují na hranici jistoty, některé jsou pouze domněnky. Mezi předpokládané či provozované účinky médií podle Jiráka a Köpplové (2003) patří např. tyto:

- **Zesilující účinek** – média věnují nějakému tématu zvýšenou pozornost, tak tím zvyšují v krátkodobém horizontu jeho důležitost.
- **Potvrzující účinek** – pokud média potvrdí něco, o čem se člověk pouze domnívá, tak to dotyčný přijme za pravdu
- **Zpětný účinek** – média ovlivňují průběh událostí svou přítomností (při sportovních akcích např. mávání do kamery)
- **Znecitlivění (habitualizace)** – je-li někdo často vystavován emocionálně vzrušivým podnětům (např. sledování násilných filmů či seriálů), může vůči těmto podnětům „okorat“, může si na ně zvyknout. Předpokládá se, že si lidé mohou postupně „zvyknout“ na výjevy, které společnost do té doby brala jako tabu.
- **Trivializace** – spočívá v odlehčení závažnosti zpráv, tento účinek často uplatňují bulvární média.
- **Lavinový účinek** – média mohou výběrem a uspořádáním sdělení (např. zpravodajstvím) vytvořit falešnou představu o realitě a tato falešná představa pak následně ovlivní postoje recipientů ke skutečnosti.
- **Povzbuzující účinek** – poukazuje na předpokládanou schopnost zpravodajství ovlivnit kritéria, podle nichž jednotlivci hodnotí své politické představitele. Čím přednější má nějaké téma v hlavním proudu celoplošného zpravodajství, tím větší vliv má na soudy veřejnosti o těch, kteří dělají politická rozhodnutí vztažená k danému tématu.
- **Spáčský efekt** – jedná se o předpokládaný rozdíl mezi bezprostřední negativní a pozdější pozitivní interpretací sdělení.
- **Katarze** – médiím se přisuzuje schopnost citové uvolnění realizovat různými obsahy, od komedií po tragédie a napínavé příběhy (např. násilné obsahy přinášejí výrazné uvolnění napětí, což by se za daných okolností mohlo projevit v reálném životě.
- **Bumerangový efekt** – případ, kdy nabídnutý mediální produkt vyvolá opačnou reakci, než s jakou byl vytvářen.
- **Sekundární viktimizace** – když se někdo stane obětí trestného činu, může se stát předmětem nevybíravého zájmu médií. Zobrazení obětí některých trestných činů může vést k zatracování či odsuzování obětí. Jedinec se tak stává obětí dvakrát – primárně

když se stane terčem nezákonného jednání, sekundárně když jej obtěžují novináři, a ještě mu okolí dává najevo nechuť, odmítání nebo pohrdání.

- **Nápodoba** – výjevy nabízené médii mohou vést k napodobování. Tyto úvahy o účinku médií většinou předem varují před možností, že ze zobrazování nežádoucího jednání (násilí, trestných činů atd.) se může jedinec „naučit“ a nějaký čin provést (loupež, pouliční bitka aj.).

Působení médií je komplexní jev, že je jen velmi obtížné postihnout všechny souvislosti, v nichž se projevuje. Jirák a Köpplová (2003) také uvádí obecné předpokládané účinky médií, které můžeme dělit podle charakteristik na:

- Krátkodobé a dlouhodobé,
- přímé a nepřímé,
- plánované a neplánované.

2.3.1 Krátkodobé a dlouhodobé účinky médií

Některé typy mediálních obsahů se mohou u člověka projevit jako okamžité, bezprostřední a zpravidla také pomíjivé reakce, většinou emocionální či fyziologické povahy. Napínavé příběhy, horory mohou vést k pocitu strachu, komedie, smích, erotická scéna mohou vést k sexuálnímu vzrušení apod. Naproti tomu u jiných typů předpokládaných účinků médií, jako je podíl médií na formování představy o tom, která témata mají pro společnost v dané době nějaký význam, může být účinek delší a trvalejší, pomíjí až se změnou tématu. Za velmi trvalý účinek se považuje např. socializace jedince do společnosti pomocí médií, které nabízejí různé vzorce chování a vzory řešení některých běžných životních situací.

2.3.2 Přímé a nepřímé účinky médií

Další skupinou jsou účinky přímé a nepřímé. Přímé účinky působí na konkrétní příjemce sdělení a způsobují změnu ve vnímání určité situace – změnu názoru. Jedním z příkladů může být například vliv politických kampaní na voliče. Jako nepřímé účinky lze chápat ty, které jsou zprostředkované skrze dalšího člověka, který má velký rozsah a vliv na ostatní.

2.3.3 Plánované a neplánované účinky médií

Poslední velkou skupinu tvoří účinky plánované a neplánované. Opět mezi plánované účinky řadíme veškeré mediální výstupy, jejich úkolem je v příjemci změnit určité postoje. Může se jednat o politické názory, sociální nebo i spotřebitelské. Prostřednictvím médií může

takto docházet k vzdělávací, oznamovací, nebo čistě obchodní činnosti za účelem vyššího prodeje. Jedná se o hlavní část marketingu a konkrétněji jeho odvětví public relations. Druhou stránkou jsou neplánované účinky, které vznikají volnou socializací příjemců a nejsou primárně médií vyžadované.

2.4 Pojem region a regionální členění České republiky

Jedním ze základních termínů, se kterými pracují zejm. regionální vědy, je region a jeho vymezení. Region patří k mlhavým a mnohoznačným pojmům, s nimiž se můžeme setkat v každodenních situacích (v médiích, odborných diskuzích atd.). (Kadeřábková, Trhlínová, 2008) Pojem region je chápán jednotlivými vědními disciplínami odlišně dle svého odborného zaměření (v ekonomické, geografické, historické, právní, kulturní i politické rovině). Termín pochází z latinského *regere*, což znamená vládnout nebo řídit. Z geografického hlediska je region chápán jako komplex vznikající regionální diferenciací krajinné sféry. (Wokoun, 2004) Z pohledu regionalistického se jedná o oblast, která je určována geografickými, geologickými, historickými, sociálně-ekonomickými podmínkami a v neposlední řadě i administrativním vymezením.

Pojem region je také zakotven v zákoně o podpoře regionálního rozvoje. Zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje vymezuje region jako: *„územní celek vymezený pomocí administrativních hranic krajů, okresů, správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem, správních obvodů obcí s rozšířenou působností, obcí nebo sdružení obcí, jehož rozvoj je podporován podle tohoto zákona.“*

Pro vymezení regionů slouží regionalizace. Je to systém kvalitativních i kvantitativních metod, které se používají pro identifikaci a kvalifikaci regionů. Jedná se o činnost, která směřuje k vymezení regionů. Jejím základem je zpracování informací o daném území (fyzicko-geografické charakteristiky, struktura osídlení, ekonomické aktivity, demografie, sociální vazby, ekologická situace, politická struktura aj.), které jsou základem pro poznání charakteristik území a navržení rozvojových aktivit, opatření a koncepcí regionu. (Kadeřábková, Trhlínová, 2008)

2.4.1 Druhy regionů

Podle Malinovského a Sucháčka (2006, s. 645) „jsou to např. pojmy administrativně správní jako kraj, obec, město nebo územně-plánovací jako zóna, katastr, aglomerace a sídlo anebo statisticko-programové jako soustava NUTS, okres, teritorium, oblast či region

soudržnosti“. Regiony jak územní jednotky mohou vznikat od místní úrovně, přes regionální, národní až po globální úroveň. Můžeme rozlišit regiony do dvou kategorií:

Administrativní regiony jsou vymezovány pro potřeby výkonu státní správy a územní samosprávy. Mezi jejich jednotlivými úrovněmi existují dva základní vztahy: skladebnost, která znamená, že region vyšší úrovně je tvořen několika celky nižší úrovně; vztah podřízenosti či nadřízenosti vyjadřuje závaznost norem přijatých na vyšší úrovni pro regiony úrovně nižší. Je u nich nutná určitá časová stabilita.

Účelové regiony jsou vymezovány pro řešení určitých problémů, jako řešení ekonomické zaostalosti, problémů životního prostředí či ochrany přírody. Často mívají omezenou časovou platnost. Nejčastěji jde o zvláštní hospodářské zóny, např. bezcelní zóna, vědecko technický park, podnikatelský inkubátor, technopolis (region s výraznou koncentrací vědeckého, technologického a výrobního potenciálu, ale i výrobních služeb a občanské vybavenosti). Můžeme vyčlenit i **regiony „programové“** formulované pouze pro určitý rozvojový záměr nebo strategii.

Podle stejnorodosti dělíme regiony na homogenní a heterogenní regiony, vyznačující se vzájemným propojením jednotek a funkčními vazbami.

Regiony homogenní se vyznačují stejnorodostí či podobností sledovaných znaků (uplatňováno např. při rozlišování vyspělých, zaostávajících, zemědělských či průmyslových regionů).

Regiony heterogenní (funkční, polarizované, centralizované, nodální) vycházejí z hierarchického uspořádání a územních vztahů prostoru.

2.4.2 NUTS

NUTS neboli nomenklatura územně statistických jednotek (z francouzského La nomenclature des unités territoriales statistiques) se používá pro nejrůznější vzájemné porovnání regionů Evropy. Zásadní význam má jejich vymezení jednak pro statistické potřeby EU, kterou zastřešuje v rámci EU společnost EUROSTAT a také pro účely zařazení regionů různé úrovně pod jednotlivé cíle strukturální politiky EU. V rámci regionální politiky jsou tyto jednotky základním územním rámcem pro posuzování a hodnocení podpory ze strukturálních fondů. Mohou zahrnovat jednu nebo více územně správních jednotek v rámci státu. Např. v Rakousku tvoří úroveň NUTS III skupiny okresů, ve Velké Británii tvoří NUTS II skupiny hrabství, apod. (edice Justis, 2001)

Tab. 2.4.1: Doporučený počet obyvatel v územních jednotkách NUTS

Statistická jednotka	Nejvyšší počet obyvatel	Nejnižší počet obyvatel
NUTS 1	7 000 000	3 000 000
NUTS 2	3 000 000	800 000
NUTS 3	800 000	150 000

Zdroj: www.strukturalni-fondy.cz.

NUTS I je územní jednotkou typu velkých oblastí (zemí, makroregionů) daného státu, je obvykle tvořena několika jednotkami NUTS II. Příkladem může být Rakousko a Belgie, které se dělí shodně na tři územní jednotky NUTS I, v České republice je toto území tvořeno pouze územím státu.

NUTS II je jednotkou řádově nižší, obvykle odpovídá úrovni středního článku územně správního členění daného státu. Velikost těchto územních jednotek, která je dána počtem obyvatel, se pohybuje mezi jedním a dvěma miliony obyvatel (méně má např. Finsko a Rakousko), průměr EU je 1 830 000 obyvatel. V České republice máme NUTS II regionů celkem 8 a nazýváme je jako regiony soudržnosti. Jedná se v podstatě o sdružené nové kraje.

Obr. 2.4.1: Regiony soudržnosti v České republice

Zdroj: www.euroskop.cz

Na obrázku č. 2.4.1 je naznačeno členění ČR podle regionů soudržnosti. Tři z těchto regionů jsou tvořeny pouze jedním krajem (NUTS III), a to – Hlavní město Praha, Střední Čechy tvořeny krajem Středočeským a Moravskoslezsko, které představuje Moravskoslezský

kraj. Mezi další regiony soudržnosti patří Střední Morava, zastoupena Zlínským a Olomouckým krajem; Jihovýchod tvořený krajem Jihomoravským a Vysočinou; Jihozápad, kde leží Jihočeský a Plzeňský kraj; Severozápad (Karlovarský a Ústecký kraj) a region soudržnosti Severovýchod, který je jako jediný tvořený třemi kraji ČR (Pardubický, Královéhradecký a Liberecký kraj).

NUTS III je jednotkou odpovídající úrovni nejnižšího správního regionu státní správy (úroveň „krajů“ případně „okresů“). U menších států EU se pohybuje jejich počet obyvatel mezi 200 a 400 tisíci, přičemž průměr EU činí 410 000 obyvatel. (edice Justis, 2001)

V České republice NUTS III odpovídají úrovni krajů, kterých se na našem území nachází celkem čtrnáct. Ústavní zákon č. 347/1997 Sb. vymezuje tyto kraje:

- **Hlavní město Praha**, který je vymezen územím hlavního města Prahy;
- **Středočeský kraj**, jehož sídlo je v Praze a území je vymezeno 12 okresy;
- **Jihočeský kraj** se správním centrem České Budějovice, území tohoto kraje je vymezeno 7 okresy;
- **Plzeňský kraj** se správním centrem Plzeň, území kraje je vymezeno 7 okresy;
- **Karlovarský kraj** se správním centrem Karlovy Vary, území kraje je vymezeno 3 okresy;
- **Ústecký kraj** se správním centrem Ústí nad Labem, území kraje je vymezeno 7 okresy;
- **Liberecký kraj** se správním centrem Liberec, území kraje je vymezeno 4 okresy;
- **Královéhradecký kraj** se správním centrem Hradec Králové, území kraje je vymezeno 5 okresy;
- **Pardubický kraj** se správním centrem Pardubice, území kraje je vymezeno 4 okresy;
- **Kraj Vysočina** se správním centrem Jihlava, území kraje je vymezeno 5 okresy;
- **Jihomoravský kraj** se správním centrem Brno, území kraje je vymezeno 7 okresy;
- **Olomoucký kraj** se správním centrem Olomouc, území kraje je vymezeno

5 okresy;

- **Moravskoslezský kraj** se správním centrem Ostrava, území kraje je vymezeno 6 okresy;
- **Zlínský kraj** se správním centrem Zlín, území kraje je vymezeno 4 okresy.

NUTS IV jako územní jednotka není v řadě států EU vymezena. V České republice jej zastupují okresy, kterých se u nás nachází 77. NUTS V je nejmenší lokální jednotkou, jsou to zpravidla obce nebo skupiny obcí – v ČR 6 253 obcí.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích říká, že kraje ČR jsou společenstvím občanů, které mají právo vykonávat činnosti kraje pomocí samosprávy. Kraje jsou subjekty veřejné správy, které mají určitou právní subjektivitu a plní veřejné úkoly. Krajům náleží nejen samosprávná, ale i přenesená působnost. Ve výkonu státní správy (přenesené) je ústředním orgánem krajský úřad, zastupitelstvo kraje je tímto orgánem v působnosti samosprávné. (Malinovský a Sucháček, 2006)

3 Kraje České republiky a jejich základní charakteristiky se zaměřením na sport

Každý kraj má své funkce, ke kterým byly tyto územní celky zřízeny. Kraje jsou charakteristické svými specifickými rysy a díky tomu vnímáme každý kraj odlišně. Specifické rysy krajů mohou být dány počtem obyvatel, svou rozlohou, hustotou zalidnění, ale také mírou nezaměstnanosti, úrovní ekonomiky nebo svou kulturou, životním prostředím, sportem v regionu – těchto faktorů je mnoho a mohli bychom vyjmenovat ještě spoustu dalších. Tyto faktory se společně podílí na našem vnímání krajů, tedy na jejich image.

V této části práce se zaměřím na charakteristiku sportu, jeho legislativní rámec, podporu sportu v ČR a jeho organizaci. Dále také na charakteristiky jednotlivých krajů ČR, abychom si utvořili alespoň základní přehled o těchto územních jednotkách. Stručně charakterizuji pomocí vybraných ukazatelů skutečnou podobu těchto regionů. Jednotlivé kraje představím prostřednictvím vybraných demografických, sociálních a ekonomických ukazatelů, které byly pozorovány v letech 2003-2013. Nakonec provedu stručnou charakteristiku sportu v daných regionech, zaměřím se především na sportovní akce v krajích a na dva nejpopulárnější sporty v ČR – fotbal a hokej.

V přílohách č. 1 až č. 14 jsou sestaveny tabulky, které zachycují vývoj vybraných ukazatelů. Obsahem příloh jsou také grafy, které znázorňují vývoj počtu obyvatel v kraji, hrubý domácí produkt na 1 obyvatele a podíl nezaměstnaných osob. Z hlediska vývoje ukazatelů je patrné, že ve sledovaném období nastaly výraznější změny v letech 2008 a 2009, které byly způsobeny vlivem světové hospodářské krize, a to se projevilo ve všech krajích ČR.

3.1 Charakteristika sportu v České republice

Sport je fenomén, který se dotýká velké části naší společnosti. Se sportem se setkáváme denně a je jedno, jestli jsme aktivní či rekreační sportovci, diváci či fanoušci, nebo nám sport a dění kolem něj nic neříká. V každých novinách najdeme rubriku sport, v televizi je vysíláno zvlášť sportovní zpravodajství, některé televize dokonce provozují sportovní kanály, které se tomuto odvětví věnují 24 hodin denně. Komerční reklamy nás lákají ke koupi produktu pomocí sportovních hvězd. Sekot (2003) uvádí ve své knize: O existenci sportu „jsme mediálně globálně informováni s pravidelností skutečně železnou.“

3.1.1 Legislativní a právní rámec sportu v ČR

Právní úprava sportu v ČR je nedostatečná. Kubíček (2012) hovoří o tzv. nekonstitučním charakteru sportu, „když se ani v zákoně č. 1/1993 Sb., o Ústavě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Ústava“), ani v zákoně č. 2/1993, Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Listina“ nebo „LZPS“) a ani v jiném ústavním zákoně výslovně nezmiňuje o sportu.“ Neexistuje tak ústavní zakotvení sportovního práva ani jeho jednotná zákonná práva. Stěžejním právním rámcem je zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, ale podstatná část je také součástí v různých zákonných a podzákonných právních předpisech jako je např. zákon o sdružování občanů, různé daňové předpisy, obchodní zákoník, živnostenský zákon, trestní zákoník, stavební zákon, zákon o ochraně veřejného zdraví nebo zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání aj. (Kindlová a Rýdlová, 2011).

3.1.2 Institucionální rámec podpory sportu v ČR

Ve sportovním prostředí se vyskytují a vzájemně se prolínají sektory ziskového i neziskového charakteru. Jejich provázanost nejlépe vystihuje Pestoffův model národního hospodářství, který znázorňuje obrázek č. 2.

Obr. 3.2.1: Členění národního hospodářství podle Pestoffa

Zdroj: Rektořík, 2001, dle Pestoffa

Model zobrazený pomocí trojúhelníku se dělí na 4 sektory:

- **Ziskový soukromý sektor** – ta část národního hospodářství financovaná z prostředků získaných subjekty ziskového sektoru z prodeje statků za tržní cenu, která se na trhu utváří pomocí nabídky a poptávky. Cílem organizací tohoto sektoru je především zisk.
- **Neziskový veřejný sektor** – (stát) představuje horní část trojúhelníku. Je to část neziskového sektoru, ve které jsou realizovány všechny veřejné služby fungující na principu financování z veřejných financí, a je řízena a spravována pomocí veřejné správy. V tomto sektoru působí neziskové organizace státní nebo územních samosprávních celků (např. příspěvkové organizace produkující převážně aktivity tělesné kultury nebo sportu).
- **Neziskový sektor domácností** - tento sektor se nachází v levém dolním rohu v trojúhelníku, jeho cílem není dosažení zisku. Funguje na principu mezigenerační solidarity, morálky a tradice.
- **Neziskový soukromý sektor** - neziskový soukromý sektor leží uprostřed trojúhelníku a je to ta část národního hospodářství, jejíž cílovou funkcí není zisk, ale přímý užitek. Je financován ze soukromých financí fyzických a právnických osob, které se rozhodly vložit své zdroje do konkrétního projektu. Příspěvek z veřejných rozpočtů se nevylučuje, ba naopak může mít i zásadní vliv na realizované aktivity tělesné kultury a využití volného času mládeže. Do tohoto sektoru patří i nestátní neziskové organizace, které jsou významným nositelem aktivit tělesné kultury. (Rektořík, 2001)

3.1.3 Organizace sportu v ČR a vymezení kompetencí jednotlivých stupňů veřejné správy

Kompetence jednotlivých stupňů veřejné správy v oblasti sportu a jeho podpory určuje zejména zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, který vymezuje postavení a úkoly ministerstev, krajů a obcí v dané oblasti.

Ústředním orgánem státní správy v oblasti sportu je určeno Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (MŠMT ČR). Dle znění výše jmenovaného zákona Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR:

- vypracovává návrh koncepce státní politiky ve sportu,
- koordinuje uskutečňování vládou schválené koncepce,
- zabezpečuje finanční podporu sportu ze státního rozpočtu,
- vytváří podmínky pro státní sportovní reprezentaci, pro přípravu sportovních talentů, pro rozvoj sportu pro všechny a pro sport zdravotně postižených občanů,
- vydává antidopingový program a organizuje a kontroluje jeho uskutečňování,
- rozhoduje o akreditaci vzdělávacích zařízení působících v oblasti sportu,
- zřizuje rezortní sportovní centrum a zabezpečuje jeho činnost a
- koordinuje činnost rezortních sportovních center Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra.

Dalšími, v zákoně jmenovanými státními orgány jsou Ministerstvo obrany ČR (MO ČR) a Ministerstvo vnitra ČR (MV ČR), které ve své působnosti:

- vytvářejí podmínky pro rozvoj sportu, pro přípravu ke státní sportovní reprezentaci a přípravu sportovních talentů a
- zřizují svá rezortní sportovní centra a zabezpečují jejich činnost.

Ministerstvo zdravotnictví ČR navíc ve své působnosti organizuje zdravotní péči o státní sportovní reprezentanty a sportovní talenty a vytváří organizační předpoklady umožňující specifický přístup sportovních reprezentantů ke klinické péči, zřizuje laboratoř dopingové kontroly a zabezpečuje její činnost. Dále jsou v zákoně vymezeny úkoly krajů a obcí, kdy kraje mají ve své samostatné působnosti vytvářet podmínky pro sport. Zejména:

- zabezpečují rozvoj sportu pro všechny a přípravu sportovních talentů, včetně zdravotně postižených občanů,
- zajišťují výstavbu, rekonstrukce, udržování a provozování svých sportovních zařízení a
- zabezpečují finanční podporu sportu ze svého rozpočtu.

Obce ve své samostatné působnosti vytvářejí podmínky pro sport, kdy zejména:

- zabezpečují rozvoj sportu pro všechny a přípravu sportovních talentů, včetně zdravotně postižených občanů,
- zajišťují výstavbu, rekonstrukce, udržování a provozování svých sportovních zařízení a poskytují je pro sportovní činnost občanů,

- kontrolují účelné využívání svých sportovních zařízení a
- zabezpečují finanční podporu sportu ze svého rozpočtu.

Dalšími subjekty aktivními v oblasti sportu jsou samotné sportovní kluby a tělovýchovné jednoty, sportovní svazy a střešní sportovní organizace. Sportovní kluby a tělovýchovné jednoty (dále také jen TJ/SK) jsou zpravidla občanská sdružení založená dle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, za účelem zajišťování a provozování sportu a pohybových aktivit občanů. Jsou základními články sportovních svazů a střešních sportovních organizací. V rámci jednoho sportovního klubu či tělovýchovné jednoty můžeme rozlišovat více sportovních oddílů dle jednotlivých provozovaných druhů sportu.

Sportovní svazy jsou pak občanská sdružení fyzických a právnických osob (sportovních klubů a tělovýchovných jednot) založená také dle zákona č. 83/1990 Sb. Sportovní svazy řídí a organizují činnost v příslušném sportu na území České republiky, hájí zájmy sdružených členů a zodpovídají za státní reprezentaci České republiky. Svoji činnost upravují vlastními stanovami. Zpravidla jsou členy střešních sportovních organizací i příslušných mezinárodních organizací. Střešní sportovní organizace jsou občanská sdružení fyzických a právnických osob s celostátní působností (sportovních svazů, sportovních klubů a tělovýchovných jednot) založená rovněž dle zákona č. 83/1990 Sb. Jejich posláním je podporovat sport a pohybové aktivity, zastupovat a chránit práva a zájmy sdružených členů při jednáních na úrovni orgánů státní správy a dalších veřejných i soukromých institucí. Poskytují členům servis a vytváří platformu ke vzájemné spolupráci. Svoji činnost upravují také vlastními stanovami.

Většina velkých sportovních svazů i střešních organizací realizuje svoji činnost mimo celostátní úroveň také na nižších oblastních úrovních (např. krajské či okresní), kdy zřizují určité orgány či organizační jednotky, které slouží jako mezičlánek mezi úrovní sportovních klubů či tělovýchovných jednot v daném území a úrovní vrcholovou. Příkladem může být např. Zlínské krajské sdružení ČSTV. V tabulce 3.1.1 je zaznamenán přehled nejvýznamnějších občanských sdružení v ČR s uvedeným počtem členů a vykazované hodnoty majetku. U střešních sportovních organizací je uveden počet sdružených sportovních svazů, u dalších vybraných subjektů pak zjištěný počet sdružených sportovních klubů.

Tab. 3.1.1: : Přehled nejvýznamnějších sportovních občanských sdružení v ČR

Občanské sdružení	Počet členů	Vykazovaná hodnota majetku (v tis. Kč)	Poznámka
Český svaz tělesné výchovy (ČSTV)	1 533 279	42 000 000	72 sdružených sportovních svazů
Sdružení sportovních svazů ČR	272 384	1 816 170	16 sdružených sportovních svazů
Česká asociace Sport pro všechny (ČASPV)	261 107	116 967	6 sdružených sportovních svazů
Asociace školních sportovních klubů (AŠSK)	238 500	16 191	2 800 školních sportovních klubů
Česká obec sokolská	180 817	9 100 500	-
Autoklub České republiky	85 100	2 949 258	-
Klub českých turistů	37 728	39 639	-
Unie tělovýchovných organizací Policie ČR	32 248	652 030	121 sdružených sportovních klubů
Asociace TJ a SK ČR	23 509	235 322	-
Český střelecký svaz	18 900	111 190	-
Orel	17 567	1 437 030	250 sdružených jednot
Český paralympijský výbor	15 582	69 000	6 sdružených sportovních svazů
Asociace víceúčelových základních organizací technických sportů a činností ČR	13 261	13 445	-
Letecká amatérská asociace ČR	6 939	2 264	4 sdružené sportovní svazy
Svaz dělnických tělovýchovných jednot ČR	2 035	93 000	30 sdružených jednot
Česká motocyklová federace	1 138	1 405	-
Celkem	2 740 094	58 653 411	

Zdroj: Koncepce státní podpory sportu v České republice; 2011

Z tabulky je jasné vidět výsadní postavení Českého svazu tělesné výchovy v českém sportu, a to jak z pohledu šíře členské základny, tak i z pohledu vykazované hodnoty majetku. V rámci Českého svazu tělesné výchovy je sdruženo přes sedmdesát národních sportovních svazů včetně těch s největší členskou základnou v rámci celé České republiky (např. Fotbalová asociace ČR, Český svaz rekreačního sportu, Český tenisový svaz, Česká florbalová unie, Český svaz ledního hokeje, Česká golfová federace či Český volejbalový svaz). Pro dokreslení celkové situace následuje tabulka 3.1.2, která znázorňuje 15 sportovních odvětví s největší členskou základnou v rámci celého Českého svazu tělesné výchovy. Ve všech třech uváděných ukazatelích (počet členů, mládežnická základna, počet sportovních oddílů) vítězí s poměrně velkým odstupem před ostatními sporty fotbal.

Tab. 3.1.2: Žebříček sportů s největší členskou základnou v rámci Českého svazu tělesné výchovy v ČR k 31. 12. 2010

Pořadí	Druh sportu	Počet registrovaných členů	- z toho mládež	Počet sportovních oddílů
1.	fotbal	512 780	144 220	3 831
2.	rekreační sport	125 535	24 341	1 271
3.	sport pro všechny (odbor ČASPV)	124 168	31 733	1 303
4.	tenis	58 830	14 768	870
5.	florbal	57 584	22 170	771
6.	lední hokej	55 806	19 494	533
7.	golf	50 461	6 061	226
8.	volejbal	49 472	13 076	964
9.	lyžování	37 231	9 249	688
10.	hokejbal	36 345	8 318	197
11.	atletika	35 194	18 795	316
12.	šachy	32 179	7 390	435
13.	basketbal	31 340	13 775	407
14.	jezdeckví	30 219	9 057	785
15.	turistika	27 796	3 304	472

Zdroj: ČSTV

Z dalších subjektů činných v oblasti sportu lze jmenovat Český olympijský výbor, který je také občanským sdružením založeným dle zákona č. 83/1990 Sb. Český olympijský výbor sdružuje sportovní svazy, federace, asociace, unie a další podobné tělovýchovné a sportovní subjekty s působností na území ČR, které jsou členy mezinárodních sportovních federací řídících sporty, jejichž disciplíny jsou začleněné do programu olympijských her a další sportovní svazy, členy mezinárodních sportovních federací uznaných Mezinárodním olympijským výborem. Dále sdružuje občany České republiky, jakož i právnické osoby a 15 organizační složky státu se sídlem v ČR, podporující olympijské hnutí. Posláním Českého olympijského výboru je rozvíjet a šířit olympijské ideály, dále pak zastupovat Českou republiku a zabezpečit účast České republiky na olympijských hrách. Jako paralelní organizace vůči Českému olympijskému výboru funguje v oblasti sportu zdravotně postižených další občanské sdružení s názvem Český paralympijský výbor. Hlavním posláním Českého paralympijského výboru je podpora paralympijského a deaflympijského hnutí a jejich rozvoj v České republice. Výbor prostřednictvím sdružených sportovních svazů podporuje rozvoj sportu zdravotně postižených a zaštiťuje přípravu handicapovaných sportovců na vrcholné světové soutěže. Český paralympijský výbor plní v rámci České republiky funkci národního paralympijského výboru. Jedním z hlavních úkolů Českého paralympijského výboru je zabezpečení důstojné reprezentace České republiky na letních i

zimních paralympiádách a deaflympiádách a na Global Games pro mentálně postižené sportovce. Řádnými členy výboru je šest sportovních svazů (Česká asociace tělesně handicapovaných sportovců, Česká federace Spastic Handicap, Český svaz mentálně postižených sportovců, Český svaz neslyšících sportovců, Český svaz zrakově postižených sportovců a Český svaz tělesně postižených sportovců). Přidruženým členem výboru je pak Český svaz vnitřně postižených sportovců. (Koncepce rozvoje tělovýchovy a sportu, 2012)

3.2 Základní charakteristiky krajů ČR

3.2.1 Hlavní město Praha

Kraj hlavní město Praha je tvořen územím hlavního města. Z toho plyne i její úloha přirozeného centra politiky, mezinárodních vztahů, kultury a ekonomiky. Praha se řadí mezi vyspělé regiony v rámci EU. Zároveň je statutárním městem, pro výkon státní správy je Praha od roku 2001 členěna na 22 správních obvodů a z hlediska samosprávného ji tvoří 57 autonomních městských částí s vlastními volenými orgány. Avšak tyto městské části nejsou zcela homogenní. Jsou zde městské části s vyhraněným charakterem městského centra, nebo naopak městské části příměstského charakteru, které jsou vzdálenější od centra. Liší se stupněm urbanizace, hustotou zalidnění, kvalitou technické infrastruktury i sociálně ekonomickými podmínkami života obyvatel. Mezi městskými částmi jsou rozdíly i mezi počtem obyvatel. Tři městské části počtem obyvatel překračují 100 tisíc (Praha 4, Praha 10 a Praha 8), v deseti částech Prahy žije méně než 2 tisíce obyvatel, a z toho dokonce dvě městské části nepřekračují 500 obyvatel (Praha-Nedvězí a Praha-Královice).

Hlavní město Praha je největším městem České republiky. Rozkládá se na ploše 496 km², čímž zabírá pouze 0,6 % území republiky, ale počtem obyvatel 1 243,2 tis. k 31. 12. 2013 představuje necelých 12 % obyvatel státu. Od roku 2010 Praha již není nejlidnatějším krajem ČR. Předstihl ji Středočeský kraj, ve kterém ke konci roku žilo o 59 tis. obyvatel více. Vývoj počtu obyvatel měl v minulých letech převážně rostoucí charakter (viz příloha č. 1 – graf 1.1). Během období 1991 až 2001 počet obyvatel poklesl, k čemuž došlo poprvé za celou historickou řadu. Od roku 2002 se počet obyvatel začal každoročně mírně zvyšovat až do roku 2010. V roce 2011 proběhlo sčítání lidu, domů a bytů, které do jisté míry ovlivnilo počet obyvatel na konci roku, byl zaznamenán pokles o 15,5 tis. obyvatel. Na konci roku 2012 jsme zaznamenali opět zvýšení počtu obyvatel o více jak 5 tisíc, avšak konečný stav nedosáhl hodnoty roku 2010. V roce 2013 hodnota opět klesla.

Z hlediska dopravní dostupnosti je hlavní město velmi významným dopravním uzlem - sbíhají se zde všechny dálniční trasy, mezinárodní i vnitrostátní železniční trasy, nachází se zde hlavní mezinárodní a vnitrostátní letiště - Letiště Václava Havla Praha.

Ekonomika v Praze má výsadní postavení v rámci ČR. Bezpochyby je hospodářským centrem, ale také střediskem pro zprostředkování vlivů nadnárodních hospodářských vztahů na celém území státu. Praha je sídlem nejen hlavních orgánů státní správy, ale také spousty zahraničních firem a finančních institutů, což má podstatný vliv na ekonomiku hlavního města, jejíž ekonomický výkon tvoří více než čtvrtinu celostátního hrubého domácího produktu (HDP). Tento podíl byl v posledních několika letech vyšší než 25 %, ale v letech 2011 a 2012 klesl pod 25 %, v roce 2012 byla hodnota 24,7 %. Ekonomika regionu vyjádřená v HDP v běžných cenách také v tomto roce poklesla, byl zaznamenán meziroční pokles o 2,5 %. tj. o 24,2 miliard Kč. Hodnota ukazatele se tak dostala na úroveň roku 2009. V republikovém průměru se HDP vyvíjel velmi podobně. HDP v přepočtu na 1 obyvatele v Praze trvale jasně převyšuje hodnotu v ČR, v roce 2012 to bylo 208,5 % ve srovnání s celorepublikovou hodnotou. Pro metropole je vyšší úroveň tvorby HDP typická, ovlivňuje jej celá řada faktorů. V Praze pracuje velká část mimopražských obyvatel, kteří zde vytváří přidanou hodnotu, lokalizací a registrací sídel ekonomických subjektů ve městě, lokalizací zahraničních poboček nadnárodních firem apod. Dlouhodobý vývoj HDP na obyvatele nalezneme v příloze č. 1 – graf 1.2.

Výkonnost ekonomiky je úzce spojená i se situací na trhu práce. Praha disponuje největším regionálním trhem práce v ČR. Na straně jedné to je dáno vysokou lokalizační atraktivitou pražského pracovního trhu, a na straně druhé schopnost Prahy pokrýt zvýšenou poptávku po práci. Charakteristickým rysem pražského pracovního trhu je podprůměrná míra nezaměstnanosti. Praha se dlouhodobě drží na nejnižší úrovni celé ČR, přičemž nejnižší hodnotu vykazovala v roce 2008. V důsledku hospodářské recese úroveň vzrostla a v roce 2013 obecná míra nezaměstnanosti dosáhla hodnoty 3,1 % a v ČR 7 %. Dlouhodobý vývoj obecné míry nezaměstnanosti zachycuje graf 1.3 v příloze č. 1. Pražská pracovní síla má ve srovnání s ostatními regiony výrazně vyšší kvalifikaci. Více než 40 % zaměstnaných jsou osoby s vysokoškolským vzděláním a jejich počet má v posledních letech pravidelný vzestupný trend. Také průměrné mzdy v Praze dosahují výrazně vyšších hodnot než v ostatních regionech. V roce 2013 byla v Praze průměrná hrubá mzda (na přepočtené osoby) 32 879 Kč oproti 25 128 Kč v celorepublikovém průměru. (ČSÚ, 2014a) Součástí přílohy č.

1 je také tabulka 1.1, ve které je zachycen dlouhodobý vývoj vybraných ukazatelů města Prahy v letech 2003-2013.

Podle internetového portálu prahasportovni.cz se na území našeho hlavního města nachází celkem 681 různých sportovišť. Mezi nejznámější sportoviště v Praze se řadí O2 Aréna, což je největší česká multifunkční hala, která byla otevřena v roce 2004 k příležitosti MS v ledním hokeji v témže roce. V této hale se pořádala spousta významných sportovních akcí – ME ve volejbale mužů v roce 2011, březnové halové ME v atletice (2015), a v květnu se zde uskuteční opět MS v ledním hokeji. Další významný Stadion Letná je domovem fotbalového klubu AC Sparta Praha, moderní Eden Aréna ve Vršovicích je sídlem SK Slavia Praha, městského rivala Sparty. V Praze leží největší stadion na světě, Strahovský stadion se sportovním cvičišťem o rozloze 200 krát 300 metrů. Původně se zde měly konat sokolské slety, v roce 1955 je vystřídala spartakiáda, dnes je na ploše chátrajícího stadionu výcvikové centrum fotbalové Sparty. Na území Prahy se nachází další významné fotbalové kluby, např. FK Dukla Praha, Bohemians 1905, FK Victoria Žižkov, FK Loko Vltavín a FK Bohemians Praha. A dále zde sídlí hokejové týmy HC Slavia Praha a HC Sparta Praha. Ke každoročním významným událostem patří Pražský mezinárodní maraton, Memoriál Josefa Odložila (mezinárodní atletický mítink), Mystic Sk8 cup (světový skateboardový pohár) nebo Frsbeer Cup (mezinárodní frisbee turnaj). Mezi nejznámější a největší bazény a aquaparky v Praze Plavecký stadion Podolí, Aquapark Barrandov, Aquacentrum Letňany, Koupaliště Motol a PSA Hloubětín, který je jako jediný prisolovaný mořskou solí. (Wikipedie, 2015b)

3.2.2 Středočeský kraj

Středočeský kraj leží uprostřed Čech a obklopuje ze všech stran hlavní město Prahu. Svou velikostí, počtem obyvatel i obcí je největším krajem České republiky. Jeho rozloha zabírá téměř 14 % území a je přibližně dvakrát větší než průměrný kraj ČR (11 015 km²). Kraj se dělí na 12 okresů s 10 okresními městy. Okresem s největší rozlohou je Příbram, který se rozpíná na 15 % kraje, naopak nejmenším okresem je Praha-západ, která zabírá pouze 5 % rozlohy kraje. V roce 2013 bylo na území kraje 1 145 obcí. Největší koncentrace obcí je v okrese Příbram, kde se nachází 125 obcí, nejméně obcí má okres Mělník (69 obcí). Pro tento kraj je charakteristické vysoké zastoupení obcí do dvou tisíc obyvatel (1039 obcí), ve kterých žije 42 % obyvatel. Středočeský kraj nemá jako jediný kraj v ČR své krajské město, sídlo krajského úřadu se tak nachází v hlavním městě Praze. Má dvě statutární města – Kladno a Mladou Boleslav, statut města je přidělen 83 obcím kraje. Pouze 52 % obyvatel představuje městské obyvatelstvo, což je nejnižší podíl v celé ČR. Středočeský kraj měl k 31. 12. 2103

1 302 336 obyvatel, nejlidnatějším okresem byl okres Kladno (160 767 obyvatel), více než 100 000 obyvatel žilo i v okresech Praha-východ, Praha-západ, Mladá Boleslav, Příbram a Mělník. Dlouhodobý vývoj populace kraje znázorňuje graf 2.1 v příloze č. 2. Nejvyšší hustota zalidnění byla v okresech Praha-západ, Praha-východ a Kladno, kde hodnoty dosáhly přes 200 obyvatel na km². Tyto okresy mají silné sociálně – ekonomické vazby na Prahu a do jisté míry tvoří metropolitní zázemí hlavního města. Naopak mezi okresy s nejmenší intenzitou zalidnění patří Rakovník, Benešov, Příbram, kde hustota zalidnění nepřesahovala 70 obyvatel na km².

Ekonomická charakteristika kraje značně ovlivňována jeho polohou. Kraj má úzkou vazbu na hlavní město Prahu, díky které má velmi hustou dopravní síť, a tím má oproti ostatním krajům ČR značnou aglomerační výhodu. Středočeský kraj je pro Prahu významným zdrojem nejen pracovních sil, ale také potravin a surovin, poskytuje jí svůj rekreační potenciál. Postavení kraje nese svá negativa, hned po Praze má kraj nejpřetíženejší dopravní síť (železniční i silniční), své zastoupení zde má i vodní doprava. V kraji se nachází jediná vodní cesta pro vnitrostátní i mezinárodní přepravu, kterou představuje Labsko-vltavská vodní cesta a cca $\frac{3}{4}$ její délky procházejí územím kraje.

Středočeský kraj je typickou zemědělskou, ale i průmyslovou oblastí. Na severovýchodě (tzv. Polabí) těží z velmi příznivých přírodních podmínek, kde se soustředí především na rostlinnou výrobu, pěstování plodin (pšenice, ječmen, cukrovka) a v příměstských oblastech na pěstování ovoce, zeleniny a květin. Průmysl v kraji je zastoupen téměř ve všech průmyslových odvětvích. Za stěžejní odvětví můžeme označit strojírenství, výrobu automobilů, potravinářský a chemický průmysl. V kraji vyrábí firmy celostátního významu jako je např. ŠKODA AUTO a.s. Mladá Boleslav a TPCA Czech, s.r.o. Kolín. V okolí města Kladna se vyskytuje také tradiční těžba černého uhlí, avšak je ve velkém útlumu.

Podíl kraje na celorepublikovém HDP v běžných cenách byl do konce 90. let pod hranicí deseti procent, tu však postupně během první dekády 21. století překonal a v roce 2012, za který jsou poslední dostupné informace, se kraj podílel z 10,9 %, což byl nejvyšší dosažený podíl hned po Praze (24,7 %), druhý nejvyšší mezi kraji ČR. V roce 2013 hrubý domácí produkt na obyvatele vykazoval 88,8% průměrného HDP na obyvatele České republiky, čímž se řadí na čtvrté místo v porovnání s ostatními kraji. Této hodnoty kraj dosahuje především díky výsledkům automobilového průmyslu a již několikrát zmíněnou

výhodnou polohou Středočeského kraje. Dlouhodobý vývoj HDP na obyvatele se nachází v příloze č. 2, v grafu 2.2.

Od počátku 90. let značně ubývá zaměstnaných v primárním (zemědělství, lesnictví, rybářství) a také sekundárním sektoru (průmysl a stavebnictví). Co se týče průmyslu a stavebnictví, tak v letech 2007 až 2008 zaměstnanost v těchto oborech posilovala, ale následné hospodářské problémy v dalších letech zapříčinily opětovné snižování. Dlouhodobým trendem je zvyšování zaměstnanosti v terciéru (oblast služeb), ve kterých je zaměstnaných více než šest z deseti osob v kraji, což se pohybuje nad republikovým průměrem. Nezaměstnanost je dlouhodobě nižší oproti republikovému průměru, příčinou je opět blízkost kraje k hlavnímu městu. Existují výrazné rozdíly v nezaměstnanosti v rámci kraje, k 31. 12. 2013 byl podíl nezaměstnaných osob 6,90 %, nevyšší hodnoty vykazoval okres Příbram (9,52 %), nejnižší v okrese Praha-východ 3,53 %. Dlouhodobý vývoj nezaměstnanosti zachycuje graf 2.3 v příloze č. 2. V příloze č. 2 se nachází tabulka 2.1, ve které jsou zachyceny vybrané ukazatele kraje v letech 2003 až 2013. (ČSÚ, 2014b)

Oblast středních Čech je ideálním místem pro vyznavače sportovních aktivit. Pro milovníky sportovního klání je připraveno 11 golfových hřišť, několik desítek koňských jízdáren, protože v kraji je velmi oblíbená hipoturistika a mnoho jiných sportovišť. Podle portálu Evropské databanky se v tomto regionu nachází celkem 435 různých sportovišť a sportovních klubů. Kromě toho se ve Středočeském kraji koná mnoho sportovních akcí. Vedle běžných druhů sportů jako tenis, fotbal, lední hokej, volejbal či košíková, se ve Středočeském kraji provozují sporty méně obvyklé. Například ve Staré Huti u Dobříše je možnost se setkat s národní házenou. Velmi významným sportovním městem v kraji je Mladá Boleslav, sídlo BK Mladá Boleslav, což je extraligový hokejový klub. V tomto městě sídlí také fotbalový klub FK Mladá Boleslav, který je od sezóny 2004/2005 pravidelným účastníkem nejvyšší fotbalové soutěže. V minulosti se klub představil i na evropské scéně, několikrát si zahrál Evropskou ligu UEFA a v sezóně 2006/2007 se také probojoval do Ligy mistrů UEFA. Ve Středočeském kraji se nachází další fotbalový klub s dlouholetou tradicí, který rovněž hraje nejvyšší fotbalovou ligu – 1. FK Příbram. Ten se na rozdíl od Mladé Boleslavi do fotbalové Evropy podíval pouze dvakrát, v ročníku 2000/2001 se představil v Poháru Intertoto a o rok později v Poháru UEFA. Ve Středočeském kraji je i několik zástupců míčových sportů – házenkářský klub HBC Jičín hrající mužskou extraligu házené, nebo velmi úspěšný basketbalový klub ČEZ Basketball Nymburk, který je mistrem Mattoni národní basketbalové ligy již 11 let v řadě.

3.2.3 Karlovarský kraj

Karlovarský kraj se nachází na západě republiky a sousedí s Německem. Vznikl rozdělením Západočeského kraje na kraj Plzeňský a Karlovarský, který spolu s Ústeckým krajem tvoří region soudržnosti Severozápad, tzv. NUTS II. Kraj je tvořen třemi okresy – chebským, karlovarským a sokolovským a celkem má 132 obcí. Je to nejmenší kraj ČR, zaujímá pouze 4,2 % při své rozloze 3 314 m². Největší okres je karlovarský, který tvoří 46 % rozlohy kraje a zároveň má nejvíce obcí (54) a největší podíl žijících obyvatel v kraji (39,1 %). Okresy Cheb a Sokolov jsou si, co do počtu obcí a rozlohy, velmi podobné. V každém z krajů se nachází 38 měst. K 31. 12. 2013 žilo v obcích kraje celkem 300 309 obyvatel, což odpovídá 2,9 % obyvatel České republiky. Dlouhodobý vývoj počtu obyvatel je graficky znázorněn v grafu 3.1 v příloze č. 3. Hustota zalidnění byla v roce 2013 pouze 91 obyvatel na m², a tím patří mezi nejnižší hodnoty v mezikrajském srovnání.

Koncem roku 2013 bylo na úřadech práce v Karlovarském kraji registrováno 19 600 uchazečů o zaměstnání, což je navýšení o 6,5 % proti předchozímu roku. Dlouhodobá nezaměstnanost v Karlovarském kraji je jedna z nejvyšších v republice. Stejně tomu tak bylo i v roce 2013, kdy byl podíl dlouhodobě nezaměstnaných (osoby nezaměstnané déle než 1 rok) v kraji 42,4 %, představoval tak třetí nejvyšší podíl ze všech regionů ČR, a zároveň je o 2,7 procentního bodu vyšší než je republikový průměr. Od ledna 2013 Ministerstvo práce a sociálních věcí přešlo na nový ukazatel registrované nezaměstnanosti v ČR s názvem Podíl nezaměstnaných osob. Podíl nezaměstnaných, což je počet dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15-64 let k obyvatelstvu stejného věku v Karlovarském kraji dosahoval hodnoty 9,33 %. Nejvyšší podíl nezaměstnaných osob byl v okrese Sokolov a činil 11,13 %, v okrese Cheb 9,21 % a nejlépe si vedl okres Cheb (7,69 %). Vývoj dlouhodobého podílu nezaměstnaných najdeme v grafu 3.2 v příloze č. 3.

Hrubý domácí produkt zaznamenal v roce 2012 pokles proti roku 2011 o 1,0 %. Kraj se podílí na tvorbě HDP nejméně ze všech regionů ČR, a to pouze 2,0 %. HDP na 1 obyvatele činila v Karlovarském kraji v roce 2012 celkem 258 364 Kč, což představuje pokles o 0,7 %. Vývoj HDP na 1 obyvatele v kraji v letech 2003 až 2012 ukazuje graf 3.3 v příloze č. 3. V příloze č. 3 je umístěna tabulka č. 3.1, která zachycuje dlouhodobý vývoj vybraných ukazatelů Karlovarského kraje.

Pro Karlovarský kraj má největší význam oblast cestovního ruchu, zejm. oblast lázeňství, díky kterému se kraj stal cílovou destinací pro hosty nejen z Čech, ale i zahraničí.

Na území kraje leží několik velmi známých lázeňských měst: Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Kynžvart a Jáchymov. Kraj je bohatý nejen v souvislosti s léčivými prameny, ale i díky přírodním minerálním vodám, nejznámější z nich je Mattoni. S lázeňstvím úzce souvisí i známé lázeňské oplatky, které si zamilovali jak místní obyvatelé, tak i turisté z celého světa. Karlovy Vary kromě lázeňství prosluly bylinným likérem Becherovka a uměním sklářů společnosti Moser. Z kultury je nejznámější především Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary, který je každoročně setkáním domácích a zahraničních filmových tvůrců. (ČSÚ, 2014d; Karlovarský kraj, 2014)

Karlovarský kraj hostil dvě významné sportovní akce, jimiž jsou MS v basketbalu žen v roce 2010 a ME ve volejbale mužů o rok později. Tyto akce se konaly v KV Aréně, která byla otevřena 19. června 2009, jedná se o multifunkční sportovní centrum, ve kterém jsou vybudovány dvě haly – velká a tréninková, od roku 2012 je součástí komplexu bazén, a v letošním roce bude dokončena výstavba speciální haly určené pro míčové sporty. Od roku 2010 je KV Aréna také domácím útočištěm hokejového klubu HC Energie Karlovy Vary, pravidelného účastníka hokejové extraligy. Nejúspěšnější sezóna tohoto klubu byla v ročníku 2008/2009, kdy se Energie radovala z titulu mistra extraligy. V Karlových Varech se nachází ženský basketbalový klub BK Lokomotiva Karlovy Vary a volejbalový klub VK ČEZ Karlovarsko. Fotbal v kraji má své zastoupení především fotbalového klubu FK Baník Sokolov, který od roku 2006 hraje druhou nejvyšší soutěž v ČR – Fotbalovou národní ligu.

3.2.4 Plzeňský kraj

Plzeňský kraj se rozprostírá na jihozápadě České republiky a svou rozlohou (7561 km²) je třetím největším krajem v republice. Na jihozápadě hraničí s Bavorskem, jeho předností je výhodná poloha mezi hlavní městem Prahou a zeměmi západní Evropy. (Ševčíková, Kovářová, 2014) Kraj se dělí a sedm okresů – Domažlice, Klatovy, Plzeň-město, Plzeň-jih, Plzeň-sever, Rokycany a Tachov. V kraji je velmi malá hustota zalidnění (75,8 obyvatel na km²), čímž se řadí na třetí místo jako nejméně zalidněný kraj, hustota ČR je 133,3 obyvatel na km². Mezi okresy s nejnižší hustotou zalidnění v Plzeňském kraji jsou Tachov (hustota 38,3 obyvatel na km²) a Klatovy (hustota 44,7 obyvatel na km²).

K 31. 12. 2013 žilo v kraji 573 469 osob, tím pádem je Plzeňský kraj šestý nejmenší kraj v České republice a tvoří tak 5,5 % z celkového počtu obyvatel ČR. Rozložení obyvatelstva v rámci kraje je velmi nerovnoměrné, téměř 30 % osob obývá Plzeň a další více než pětina obyvatel je koncentrována do 12 měst s více než 5 tisíci obyvateli. V menších

obcích do 5 tis. obyvatel žije zhruba 17,9 % obyvatel kraje. Dlouhodobý vývoj populace v Plzeňském kraji je zachyceno v grafu 4.1 v příloze č. 4.

Hrubý domácí produkt Plzeňského kraje se podílel na celkovém HDP v běžných cenách 5,0 %. V přepočtu HDP na 1 obyvatele se v porovnání s ostatními kraji umístil na třetím místě s hodnotou 359 561 Kč (2013). Vývoj HDP na 1 obyvatele v letech 2003- 2013 ukazuje graf 4.2 v příloze č. 4. K tvorbě HDP v kraji přispívá zejm. strojírenský, potravinářský a keramický průmysl. K velmi významným potravinářským podnikům kraje se bezpochyby řadí: Plzeňský Prazdroj a.s., založený v roce 1843, největší český exportér piva do téměř 50 zemí světa, který je součástí mezinárodní skupiny SABMiller plc, druhé největší pivovarnické společnosti; dále Stock Plzeň a.s., který je tradiční výrobce lihovin, v současné době největší výrobce lihovin v České republice; Bohemia Sekt Českomoravská vinařská a.s. ve Starém Plzenci, významný producent vín. Strojírenství je především spojováno se značkou Škoda. Hlavním výrobním sortimentem jsou zařízení pro klasickou i jadernou energetiku a petrochemii, výrobky hutí a kováren, těžké obráběcí stroje, zařízení pro válcovny, zařízení pro zpracování cukrové třtiny, hydraulické a vulkanizační lis, převodovky, kolejové dopravní prostředky, trolejbusy, kompletní elektrické pohony, turbíny pro paroplynové cykly a odběrové parní turbíny. Keramický průmysl zastupuje firma LASSELSBERGER, s.r.o., a tvoří následující společnosti: Chlumčanské keramické závody, Keramika Horní Bříza, Rako Rakovník, Cemix Čebín a Calofrig Borovany. Plzeňský kraj také využívá svou výhodnou polohu a je přitažlivý i pro zahraniční investory. Zahraničním investicím dominuje japonský závod Panasonic AVC Networks Czech s.r.o., který vyrábí panely s plochými zobrazovacími displeji. K významným zahraničním firmám se řadí YAZAKI Wiring Technologies Czech s.r.o., VISHAY ELECTRONIC spol. s r.o., BORGERS CS spol. s r.o., MD ELEKTRONIK spol. s r.o., Daikin Industries Czech Republic s.r.o. a další.

Ke zmírňování sociálně ekonomických rozdílů přispívá přeshraniční spolupráce se sousedním Bavorskem v rámci euroregionů. Evropský program přeshraniční spolupráce tak využívají v kraji okresy Domažlice a Klatovy v euroregionu Šumava a v euroregionu Egrensis má své zastoupení okres Tachov.

V Plzeňském kraji bylo v roce 2012 zaměstnáno 210 tis. fyzických osob a průměrná hrubá mzda dosáhla 23 132 Kč, čímž se kraj zařadil za Hl. město Prahu, Středočeský a Jihomoravský kraj na čtvrté místo. Kraj se také může pochlubit svým nízkým podílem nezaměstnaných osob. K 31. 12. 2013 bylo evidováno úřadem práce 25 709 uchazečů o

zaměstnání. Porovnáme-li ostatní kraje ČR podle podílu nezaměstnaných, zaujímá Plzeňský kraj s podílem nezaměstnaných 6,45 % druhé místo. Nejvyššího podílu nezaměstnaných dosahují okresy Tachov (8,54 %) a Klatovy (7,27 %), naopak nejnižší podíl nezaměstnanosti je zastoupen v okresech Plzeň-jih (5,52 %) a Rokycany (5,55 %). Dlouhodobý vývoj nezaměstnanosti ilustruje graf 4.3 v příloze č. 4. Vybrané dlouhodobé ukazatele Plzeňského kraje z léta 2003-2013 jsou zaznamenány v tabulce 4.1 v příloze č. 4.

Příznivě můžeme hodnotit stav životního prostředí v kraji. Hodnoty měrných emisí podle REZZO 1-4 v Plzeňském kraji dosahují nižších hodnot než v ČR. K nejméně zatíženým oblastem náleží horské partie Šumavy, Českého lesa, západní Brdy a oblast v okolí Manětína a Nečtin. Ochranu přírody na Šumavě zabezpečuje NP a CHKO Šumava. Na území Plzeňského kraje se nacházejí 4 chráněné krajinné oblasti (Šumava, Český les, Chodsko, Křivoklátsko) a 193 maloplošných chráněných území. Výjimku tvoří Plzeň a její okolí, kde je životní prostředí extrémně narušeno. Měrné emise zjištěné v okrese Plzeň-město mnohonásobně převyšují hodnoty měrných emisí v ČR. Plzeň se svým okolím je zatížena vysokou koncentrací průmyslových aktivit a silniční dopravou. Přetížená silniční síť výrazně zhoršuje emisemi (oxidy dusíku a uhlovodíky) a hlukem kvalitu životního prostředí. (ČSÚ, 2014e)

V Plzeňském kraji se nachází několik sportovních klubů. Nejúspěšnější z nich je bezpochyby fotbalový klub FC Victoria Plzeň, který od roku 2005 působí v nejvyšší české fotbalové lize, od roku 2010 se pokaždé umístil na předních příčkách a dvakrát získal i metu nejvyšší – titul mistra ligy. Jednou se klub představil v Lize mistrů, avšak byl vyřazen již v základní skupině, v Evropské lize UEFA se týmu dařilo více. Dvakrát se Victoria dostala do 3. předkola a dvakrát si dokonce zahrála osmifinále. Za úspěšný můžeme považovat také hokejový klub, rovněž z Plzně – HC Škoda Plzeň. Hokejisté hrají extraligu již od zrození této soutěže, v soutěžním ročníku 2012/2013 získali titul mistra ligy, když porazili ve finále Zlín v zápasové sérii nejtěsnějším možným rozdílem 4:3. To, že se sportu v Plzni daří, ukazuje další klubový úspěch, tentokrát házenkářů M. A. T. Talent Plzeň. Ti se stali v sezóně 2013/2014 mistry extraligy mužů v házené. V Plzni působí tělovýchovná jednota Lokomotiva Plzeň, to jest název organizace, která po celá desetiletí byla a nejspíš i bude silnou a komplexní organizací zabývající se sportem. Její vznik sahá až do počátku minulého století, do roku 1907. Sdružuje několik sportovních oddílů jako basketbal, házená, volejbal, tenis, šerm, jachting, kanoistika, turistika, zápas a lyžování. (TJ Lokomotiva Plzeň, 2014)

3.2.5 Jihočeský kraj

Jihočeský kraj leží převážně na jihu Čech, ale okolím Dačic zasahuje i na Moravu. Na západě sousedí s Plzeňským krajem, na severu se Středočeským krajem, na severovýchodě s krajem Vysočina a na východě má společné hranice s Jihomoravským krajem. Na jihu sousedí se rakouskou spolkovou zemí Horní Rakousy a na jihozápadě s německou spolkovou republikou Bavorsko. (Ševčíková, Kovářová, 2014) Příhraniční charakter kraje poskytuje možnost efektivního využití přeshraniční spolupráce v oblasti cestovního ruchu, velký potenciál je ukrytý v málo narušené přírodě a ve velkém množství přírodních památek. Na území kraje se nacházejí dva euroregiony – Šumava a Silva Nortica.

Rozloha Jihočeského kraje je 10 tis. km² a zaujímá 13 % území České republiky, ale na obyvatelstvu se podílí pouze 6 %. Mezi kraji má totiž nejnižší hustotu zalidnění (63,3 obyvatel na km²) a jeho dva okresy Prachatice a Český Krumlov mají nejnižší hustotu zalidnění mezi všemi okresy České republiky (do 38 obyvatel na km²). Může to být dáno tím, že třetina území kraje je zalesněná a 4 % zabírají vodní plochy. Koncem roku žilo v kraji 636,4 tis. obyvatel. Vývoj populace Jihočeského kraje najdeme v příloze č. 5 v grafu 5.1. Od roku 1994 je v kraji celkem 623 obcí (včetně vojenského újezdu). Sídlní struktura kraje je rozdrobená, což dokládá existence 1 983 částí obcí, ale také výrazně nadprůměrný podíl nejmenších obcí. 4 % obyvatelstva kraje žije v obcích do 200 obyvatel, kterých má na svém území 37 % (druhý nejvyšší podíl mezi kraji ČR. 30 % obyvatel kraje žije v okrese České Budějovice, je to okres s největší hustotou obyvatelstva. Je to dáno především soustředěním do města České Budějovice, ve kterém bydlí 93,3 tis. osob. Dalšími velkými městy jsou Písek, Tábor, Strakonice, Jindřichův Hradec, ve kterých žije třetina Jihočechů. Nejmenší obcí kraje je obec Kuřimany v okrese Strakonice s 26 trvale žijícími obyvateli, čímž se řadí jako čtvrtá nejmenší obec v ČR.

Výsledky regionálního hrubého domácího produktu (RHDP) ukazují, že se v roce 2010 podařilo zastavit ekonomický pokles, který se projevil v 3 krajích ČR při západní hranici (včetně Jihočeského) již v roce 2008, a po té ve všech krajích v roce 2009. V roce 2010 se podařilo znovuoživení ekonomiky téměř ve všech krajích a RHDP ve stálých cenách rostl ještě i v roce 2011. V roce 2012 RHDP signalizují pokles ekonomiky v celé ČR a ve většině jejích krajů. Jihočeský kraj vykazuje v posledních třech letech malé meziroční změny - v roce 2010 přírůstek 1,2 %. Přírůstek byl zaznamenán také v roce 2011 0,2 %, což lze označit za stagnaci, a v roce 2012 již výše zmíněný pokles 0,5 %. Jihočeský HDP na

obyvatele si pohoršil, v pořadí mezi kraji klesl z páté příčky na místo osmé. Tento kraj vytváří zhruba 5 % HDP České republiky a v roce 2013 dosahoval výše 330 759 Kč.

V Jihočeském kraji bylo na konci roku 2013 evidováno 31 551 uchazečů o zaměstnání. Podíl nezaměstnaných osob dosahoval koncem prosince 7,10 % a zařadil se tak na čtvrtou nejnižší příčku po Hlavním městě Praze, Plzeňském a Středočeském kraji. Dlouhodobý vývoj nezaměstnaných osob v kraji je obsažen v příloze č. 5 v grafu 5.2.

Jihočeský kraj má odjakživa spíše charakter rekreační než průmyslově vyspělé oblasti. Přírodní prostředí kraje se odrazilo ve zřízení Národního parku Šumava, polovina rozlohy náleží do Jihočeského kraje (343 km² z celkové rozlohy 690 km²) nebo chráněné krajinné oblasti (CHKO) Šumava, Třeboňsko a Blanský les. V kraji leží přibližně 300 maloplošných chráněných území a řada chráněných přírodních útvarů. Celkem je chráněno 20 % území kraje. Nachází se zde několik městských památkových rezervací, jsou to především centra měst České Budějovice, Jindřichův Hradec, Prachatice, Tábor, Třeboň a Český Krumlov, který je zařazen mezi památky UNESCO. Kromě toho je v kraji několik historických pamětihodností, například známé zámky Hluboká nad Vltavou, Orlík, Blatná, Červená Lhota a hrady Zvíkov a Landštejn. Velkou roli v kraji hraje taktéž lidová architektura, tzv. „selské baroko“. Nejznámější památkou tohoto druhu patří náves v Holašovicích v okrese České Budějovice, která byla rovněž zařazena mezi památky chráněné UNESCO. (ČSÚ, 2014f, 2014g) Další vybrané dlouhodobé ekonomické ukazatele zachycuje tabulka 5.1, která je součástí přílohy č. 5.

V Jihočeském kraji není tolik sportů na nejvyšší úrovni, jak tomu je v jiných krajích ČR. Nejvyšší ligu hraje sportovní klub VK Jihostroj České Budějovice, který má na své kontě osm titulů mistra ČR ve volejbale mužů. Dalším úspěšným klubem je SK Dynamo České Budějovice, momentálně působící v nejvyšší fotbalové Synot lize. Tento klub působí v nejvyšší fotbalové lize od roku 1993 s výjimkou čtyř ročníků (1998/1999, 2001/2002, 2005/2006 a 2013/14). Do fotbalové Evropy Dynamo nikdy nenakouklo. Další fotbalový tým, který leží v Jihočeském kraji, nese název FC MAS Tábořsko. Klub nemá takovou tradici jako Dynamo, vznikl teprve v roce 2012 sloučením FK MAS Sezimovo Ústí s FK Tábor. A tým v současnosti hraje ve sportovním areálu Soukeník v Sezimově Ústí druhou nejvyšší fotbalovou ligu v ČR. Hokejový klub ČEZ Motor České Budějovice, pokračovatel HC Mountfield České Budějovice hraje již dvě sezony druhou nejvyšší hokejovou ligu. V minulosti byl hokej v Budějovicích hodně populární, mnoho let klub bojoval v nejvyšší

hokejové soutěži, kterou dokonce v sezóně 2004/2005 vyhrál. (Wikipedie, 2015c) Velmi netradičním sportem je v tomto kraji baseball a softball. Tyto sporty sdružuje Hluboká baseball & softball club. Klub je součástí TJ Sokol Hluboká nad Vltavou, proto někdy v soutěžích vystupuje jako Sokol Hluboká nad Vltavou. Největším úspěchem klubu je účast mužů v České baseballové extralize v sezóně 2004. V současnosti muži A hrají druhou nejvyšší soutěž - Českomoravskou ligu, kde v roce 2008 skončili na 7. místě. (Wikipedie, 2015d)

3.2.6 Ústecký kraj

Ústecký kraj se rozpíná na severozápadě České republiky. Na severozápadě kraje hraničí se Spolkovou republikou Německo, a to se spolkovou zemí Sasko. Na severovýchodě sousedí s krajem Libereckým, na západě s Karlovarským a z malé části i s Plzeňským krajem a na jihovýchodě leží kraj Středočeský. Rozloha kraje je 5 335 km² a představuje tak 6,8 % rozlohy ČR. Zemědělská půda zaujímá téměř 52 % kraje, lesy se rozkládají na 30 % a vodní plochy na 2 % území.

Ústecký kraj je rozdělen na sedm okresů (Děčín, Chomutov, Litoměřice, Most, Louny, Teplice a Ústí nad Labem), ty se dále dělí na 354 obcí, z nichž 59 obcí je se statutem města. Ke konci roku 2013 žilo v kraji 825 120 obyvatel, a tím se kraj podílel téměř z 8 % na celkovém počtu obyvatel ČR. V roce 2012 kraj obývalo o 1,6 tis. osob více, pokles celkového počtu obyvatel v roce 2013 je dán jak výsledkem přirozeného úbytku obyvatel, tak i záporným migračním saldem (-427 osob). Dlouhodobý vývoj populace je zachycen v grafu 6.1 v příloze č. 6. Hustota obyvatelstva svou hodnotou (154,7 osob na km²) převyšuje republikový údaj o 21 osob a je 4. nejlidnatějším krajem. Nej hustěji je obydlená podkrušnohorská hnědouhelná pánev, oblast Krušných hor, Louny a Litoměřice již méně, vyskytují se zde spíše menší venkovská sídla. Největší obcí a zároveň sídlem kraje je město Ústí nad Labem (93 747 obyvatel). Podíl městského obyvatelstva se od roku 2008 pohybuje kolem 80 %. Neuvažujeme-li Prahu (100 %), je tento podíl spolu s Karlovarským krajem nejvyšší mezi ostatními kraji ČR. Do jisté míry tento byl tento ukazatel ovlivněn vývojem těchto území zasažených těžbou nerostných surovin a následným rozvojem především těžkého průmyslu, díky čemuž se zejména v Podkrušnohoří likvidovala malá sídla a byla preferována výstavba velkých aglomerací.

Hrubý domácí produkt v letech 2008-2012 zaznamenal meziroční nárůst pouze v prvním a posledním sledovaném roce, v mezidobí docházelo k meziročním poklesům,

v roce 2012 se na republikovém HDP podílel 6,3 %. V přepočtu HDP na obyvatele Ústecký kraj dosahuje 80 % a je na desátém místě v mezikrajském hodnocení (2012) s hodnotou 295,1 tis. Kč. Vývoj HDP na obyvatele v letech 2003 až 2012 znázorňuje v příloze č. 6 graf 6.1. Nejvýznamnějšími zaměstnavateli tohoto kraje jsou: Mostecká uhelná společnost, Severočeské doly, Chemopetrol a Krajská zdravotní, a.s., která od roku 2007 sdružuje pět nemocnic v kraji. V Ústeckém kraji se vyrábí kolem 30 % elektrické energie pro celou ČR.

Průmyslová činnost z minulých let má doposud nepříznivý dopad na kvalitu životního prostředí, povrchová těžba značně změnila tvář krajiny, která se pomalu obnovuje prostřednictvím nákladné rekultivace. Kraj má také problémy s emisní situací, v posledním desetiletí došlo k výraznému snížení emisí, ale přesto je kraj vnímán jako region s nepoškozenějším životním prostředím (ŽP). Prvenství kraj zaujímá v měrných emisích (t/km^2) oxidu siřičitého a oxidů dusíku. V roce 2000 byl v kraji zřízen národní park České Švýcarsko o rozloze 7 000 ha, dále se v kraji nachází CHKO České Středohoří, Labské pískovce, část Kokořínska a Lužických hor.

Podle metodiky Výběrového šetření pracovních sil (VŠPS) se obecná míra nezaměstnanosti během roku 2013 snížila o 1,3 p. b. proti roku 2012, kdy hodnota dosahovala 10,8 %. Její výše 9,3 % v roce 2013 představovala pro kraj třetí nejhorší hodnotu v mezikrajském srovnání, a to je poprvé od roku 2008, kdy Ústecký kraj nebyl nejhorší mezi kraji ČR. Podíl nezaměstnaných osob byl zaznamenán nejmenší v roce 2008 (7,32 %), od tohoto roku hodnota stoupá. V roce 2013 je podíl nezaměstnaných osob v kraji 11,47 %. Dlouhodobý vývoj tohoto ukazatele znázorňuje graf 6.3 v příloze č. 6.

Kraj má důležitou dopravní polohu danou vazbou na Evropskou Unii (EU). Okresy Teplice a Litoměřice prochází významná silniční trasa E 55, která spojuje sever a jih Evropy, u Lovosic přechází v dálnici D 8. Na konci roku 2006 byl uveden do provozu nový úsek dálnice D 8 přes Krušné hory, napojující se na německou dálnici A 17. Za významnou považujeme také spojnici z Německa přes Chomutov a Louny do Prahy. Krajem prochází hlavní železniční trať ze Spolkové republiky Německo přes Ústí nad Labem do Prahy. Řeka Labe je nejdůležitější vodní cestou v ČR, která umožňuje lodní přepravu do Hamburku, přístavu v Severním moři. Na území kraje se nachází 13 silničních přechodů, 3 železniční, 1 říční a mnoho nově zbudovaných přechodů pro cyklisty a pěší.

V Ústeckém kraji leží mnoho historických památek, např. rotunda na hoře Říp, kostel v Mostě nebo zámek v Duchově a další. Mezi významné městské památkové rezervace se řadí Litoměřice, Ústěk, Terezín a centrum města Roudnice nad Labem. (ČSÚ, 2014h, 2014i, Ústecký kraj, 2014) Vybrané dlouhodobé ekonomické ukazatele Ústeckého kraje jsou součástí tabulky 6.1 v příloze č. 6.

Hokej v Ústeckém kraji je velmi populární a to i díky faktu, že v regionu leží hned několik hokejových klubů, které účinkují v různých soutěžích. Nejslavnější z těchto týmů je HC Verva Litvínov, každoroční účastník hokejové extraligy, který v letošní sezóně útočí na nejlepší umístění v historii klubu. Dlouhodobým hráčem tamního klubu byl Ivan Hlinka, po kterém nese jméno místní hokejový stadion (od roku 2004). Další hokejový klub, který ochutnal vyrovnanost nejvyšší soutěže, je HC Piráti Chomutov, v současnosti první tým druhé nejvyšší hokejové soutěže. Do extraligy nakoukli v ročnících 2012/2013 a 2013/2014. Mezi dalšími prvoligovými týmy patří SK Kadaň, HC Stadion Litoměřice, HC Most a HC Slovan Ústí nad Labem. S hokejem je v úzké spojitosti i obdobný sport, a to hokejbal. V roce 2010 se v Mostě uskutečnily souběžně dvě mezinárodní sportovní akce – MS v hokejbalu U16 a U18, což je mistrovství světa chlapců do šestnácti a osmnácti let. Dalším velmi oblíbeným sportem v Ústeckém kraji je fotbal. FK Teplice má dlouholetou tradici, působí v nejvyšší fotbalové lize a klub se předvedl několikrát i v Evropě – zahrál si Pohár Intertoto, Pohár UEFA i Evropskou ligu UEFA. Mezi širokou veřejností je jistě známý i domácí stadion FK Teplice Na Stínadlech, kde se několikrát představila i česká fotbalová reprezentace, která zde má pozoruhodnou bilanci, jelikož zde nikdy neprohrála a pouze jedenkrát remizovala. (Wikipedie, 2014b) V kraji se nachází fotbalové kluby, které působí v Národní fotbalové lize, což je druhá nejvyšší soutěž u nás a těmi jsou FK Varnsdorf a FK Baník Most 1909. Zajímavým fotbalovým klubem je také FK Chmel Blšany, který dlouhých devět let hrál nejvyšší českou fotbalovou ligu, bohužel kvůli dluhům se Blšany začaly propadat a v dnešní době hrají jen krajský přebor. Na závěr bych vypíchla ženskou házenou v Mostu, která v posledních letech sklízí samé úspěchy. V ročnících 2012/2013 a také o rok později se Černí andělé z Mostu stali vítězi Mistrovství ČR, v sezóně 2012/2013 se Most dokonce stal i mistrem celé česko-slovenské mezinárodní soutěže žen v házené (WHIL) a svůj zlatý triple dokonal vítězstvím v prestižním evropském vyzývacím poháru Challenge cup.

3.2.7 Liberecký kraj

Kraj se rozpíná na severu České republiky. Území zahrnuje sever České kotliny, Jizerské hory, západní Krkonoše s Krkonošským podhůřím a východní část Lužických hor. Sever kraje tvoří v délce 22,7 km státní hranici se Spolkovou republikou Německo, na kterou navazuje hranice s Polskem, která je dlouhá 133,5 km. Na východě sousedí s Královéhradeckým krajem, na jihu se Středočeským krajem a západní část přiléhá ke kraji Ústeckému. Liberecký kraj je s výjimkou hlavního města Prahy s rozlohou 3 163 km² nejmenší v republice.

K 31. 12. 2013 obývalo Liberecký kraj 438 609 obyvatel, což tvoří 4,2 % z České republiky a podle tohoto ukazatele je tak druhý nejmenší. Vývoj počtu obyvatel v letech 2003-2013 je znázorněn v příloze č. 7 v grafu 7.1. Průměrná hodnota hustoty obyvatel na km² (138,6) převyšuje republikový průměr, jehož výše je 133,3 obyvatel na km². Nejvyšší soustředěnost obyvatel je v okresech Jablonec nad Nisou (223,3 obyvatel na km²) a Liberec (173,3 obyvatel na km²). Na konci roku 2013 bylo v kraji 215 obcí, podíl městského obyvatelstva činil 77,6 %. Okres Semily je nejméně urbanizován, ve městech bydlelo pouze 57,5 % obyvatel. V Libereckém kraji převažují obce s 200 až 499 obyvateli (67 obcí), ve kterých žilo v prosinci 2013 celkem 21 171 obyvatel, což představuje 4,8 % kraje. Největší velikostní skupinu (50 000 obyvatel a více) zastupuje pouze město Liberec se 102 301 obyvateli (23,3 % krajské populace). Po Liberci je druhou největší obcí Jablonec nad Nisou s 45 543 obyvateli a na třetí místo se řadí Česká Lípa (36 805 obyvatel). Do kategorie méně než 199 obyvatel patří 28 obcí kraje. Nejméně lidnatou obcí je obec Rakousy (okres Semily), která měla 81 obyvatel (k 31. 12. 2012).

Z hlediska nerostného bohatství převažují nerostné suroviny- sklářské písky, dekorační a stavební kameny (např. liberecká žula, železnobrodské pokrývačské břidlice, čediče a křemence aj.), štěrkopísky a drcený kámen. Kraj má převážně průmyslový charakter. Textilní průmysl ztratil své dominantní postavení v průběhu dvaceti let, hospodářská recese v posledních letech se podepsala i pod sklářský průmysl a bižuterii. Mezi významné odvětví patří zpracovatelský průmysl, který je zaměřen na výrobu automobilů, výrobu pryžových a plastových výrobků. Zemědělství v kraji hraje roli spíše doplňkovou díky ne příliš příznivým klimatickým podmínkám. Nezanedbatelnou součástí ekonomiky je bezpochyby cestovní ruch, kraj se vyznačuje velkou pestrostí přírodních ekosystémů, vysokou koncentrací chráněných území, botanicky a zoologicky významných lokalit. Nachází se zde pět CHKO- České

středohoří, Jizerské hory, Lužické hory, Český ráj a Kokořínsko), dále 8 národních přírodních rezervací, 9 národních přírodních památek, 36 přírodních rezervací a 68 přírodních památek.

Hrubý domácí produkt se v roce 2012 příliš nelišil od republikové úrovně (pokles o 1,0 % ve stálých cenách), když ekonomika kraje meziročně poklesla o 0,9 % (vyjádřeno ve stálých cenách). Vývoj ukazatele regionu v letech 2008-2012 kopíruje republikový trend. HDP v běžných cenách vytvořeného v Libereckém kraji dosáhla 124 416 mil. Kč. V přepočtu na jednoho obyvatele tak připadlo v průměru 283 671 Kč. Tato hodnota se nachází pod průměrem republiky o 82 284 Kč, což představuje 77,5 % celorepublikového HDP na obyvatele. Kraj se podílel na celkovém objemu HDP České republiky stejně jako v letech 2010 a 2011, a to 3,2 %, tím v mezikrajském srovnání obsadil předposlední pozici. Dlouhodobý vývoj HDP na obyvatele v Libereckém kraji je zaznamenáno v grafu 7.2 v příloze č. 7.

V Libereckém kraji dosáhl podíl nezaměstnaných osob 8,46 % a oproti předchozímu roku se vzrostl o 0,71 procentních bodů. V rámci srovnání s ostatními kraji ČR se jedná o šestou nejvyšší hodnotu, která se pohybuje na úrovni celé ČR o 0,28 procentních bodů. Co se týče okresů Libereckého kraje, nejnižší nezaměstnanost vykázal okres Jablonec nad Nisou (7,48 %), po té následoval okres Liberec (8,46 %) a okres Semily (8,69 %). Nejhorší situace byla v okrese Česká Lípa, kde podíl nezaměstnaných osob činil 9,13 % a to byla 53. nejhorší hodnota mezi 77 okresy ČR. Vývoj podílu nezaměstnaných osob v letech 2005-2013 najdeme v příloze č. 7 v grafu 7.3.

V kraji se nachází řada církevních objektů a hradů a zámků, které lákají turisty (např. Bezděz, Zákupy, Frýdlant, Sychrov, Valdštejn), krajinu obohacují mnohé vodní plochy, z nichž nejznámější je Máchovo jezero. (ČSÚ, 2004j, 2014k) V příloze č. 7 je umístěna tabulka 7.1, která zachycuje dlouhodobý vývoj vybraných ukazatelů.

V Libereckém kraji se nachází cca 726 zařízení, které nám poskytují sportovní plochy, pomůcky a vybavení potřebné ke sportu. Největší sportovní akcí v Libereckém kraji bylo MS v klasickém lyžování v roce 2009. Toto mistrovství se konalo v lyžařském areálu Ski Ještěd, který byl rozdělený na běžecký areál Vesec a na skokanský areál Ještěd. Areál ve Vesci byl nově vybudovaný v roce 2007 pro účely světového poháru v 2008, který byl testem pro MS v roce 2009. V areálu je celoroční provoz, veřejnost jej může využít i v letních měsících pro cykloturistiku, in-line bruslení a další sporty. Skokanský areál Ještěd před mistrovstvím prošel

také řadou rekonstrukcí, aby odpovídal potřebným parametrům. Ski areál Ještěd, poslední část celého areálu, mohou návštěvníci využít v zimním období k provozu zimních sportů, které jsou pro tento kraj typické. Dalším zástupcem zimních sportů v kraji je hokej, zejména hokejový klub Bílí tygři Liberec. Tento tým působí v hokejové extralize již od jejího počátku a v letech 2005/2006 a 2006/2007 se umístil na příčce nejvyšší. V Liberci je na úrovni nejen hokej, ale také fotbal. Fotbalový tým FC Slovan Liberec je klub s dlouholetou tradicí a spoustou úspěchů. Odjakživa se tým drží v nejvyšší soutěži, od roku 2000 jej můžeme vidět i v evropských pohárech. Shodně třikrát se Liberec představil v Poháru UEFA, v Evropské lize UEFA, v Lize mistrů UEFA, dokonce čtyřikrát v Poháru Intertoto, ve kterém se tento klub v roce 2004 probojoval do finále. FK Baumeit Jablonec je fotbalový klub rovněž působící v nejvyšší lize reprezentující Liberecký kraj. Jablonec není tak úspěšný jako Liberec, i přes to v minulých letech hrál Pohár UEFA i Evropskou ligu UEFA.

3.2.8 Královéhradecký kraj

Královéhradecký kraj leží na severovýchodě Čech. Z více než jedné třetiny tvoří hranici s Polskem v délce asi 208 km. Spolu se sousedními kraji Libereckým a Pardubickým tvoří region soudržnosti Severovýchod, která patří mezi největší oblasti jak počtem obyvatel, tak i rozlohou. Na jihozápadě hraničí se Středočeským krajem. Hranici s Polskem lemuje pohoří Krkonoš, Orlické hory a Broumovská vrchovina. Krkonoše jsou velmi významnou turistickou oblastí u nás, může to být zapříčiněno tím, že je to nejvyšší pohoří České republiky, kde leží také nejvyšší hora ČR – Sněžka (1602 m). Hornaté oblasti přecházejí v úrodné nížiny, které se nachází okolí řeky Labe na jihozápadě kraje. Území kraje je tvořeno pěti okresy – Hradec Králové, Jičín, Náchod, Rychnov nad Kněžnou a Trutnov. K 1. 1. 2003 bylo v kraji zřízeno 15 správních obvodů obcí s rozšířenou působností a 35 správních obvodů obcí s pověřeným úřadem.

Kraj zaujímá svou rozlohou (4 759 km²) 6 % rozlohy České republiky a řadí se na 9. pozici v pořadí krajů. Z okresů je rozlohou největší Trutnov, tvořící téměř čtvrtinu kraje, za ním následuje s více než pětinou okres Rychnov nad Kněžnou a zbytek území se dělí téměř rovnoměrně mezi zbývajících tři kraje (cca 18 %). K 31. 12. 2013 v Královéhradeckém kraji žilo celkem 551 909 obyvatel, což představuje 5,3 % celkového počtu obyvatel České republiky. Nejvíce obyvatel bydlí v okrese Hradec Králové s necelými 163 tis. osobami. Populačně nejmenší je okres Rychnov nad Kněžnou a Jičín se 79 tis. obyvateli. Hustota obyvatelstva nedosahuje republikovému průměru, krajská hodnota je 116 obyvatel na km²,

rozdílná je i mezi okresy kraje. Nejlidnatějším okresem je Hradec Králové (182 osob na km²) a nejmenší hustota je v okrese Rychnov nad Kněžnou, kde hustota obyvatel dosahuje výše 80 obyvatel na km². Dlouhodobý vývoj populace kraje představuje graf 8.1 v příloze č. 8. Na území kraje se nachází 448 obcí, z nichž na konci roku 2013 mělo 48 statut města a 10 statut městysu. V kraji žije 67 % osob ve městech. Hlavním centrem kraje je statutární město Hradec Králové, ve kterém žije 92 904 obyvatel, druhým největším městem je Trutnov s 30 808 obyvateli. Okres Jičín je nejméně urbanizován, pětina obyvatel okresu bydlí v obcích do 500 obyvatel.

Královéhradecký kraj je charakterizován jako zemědělsko-průmyslový s velmi bohatě rozvinutou oblastí cestovního ruchu. Je pátý kraj s nejvyšším podílem zemědělské i orné půdy a lesních pozemků. Na konci roku 2013 zemědělská půda představovala 58 % celkové výměry kraje, podíl orné půdy byl 40 % a lesy pokrývaly území 31 %. Průmysl je koncentrován do velkých měst, intenzivní zemědělství do Polabí. Cestovní ruch je tvořen především již výše zmíněnými Krkonošemi. Národní park Krkonoše zasahuje do území kraje dvěma třetinami své výměry a leží zde nejcennější lokality parku.

Regionální hrubý domácí produkt v běžných cenách v Královéhradeckém kraji vykazoval do roku 2008 příznivý vývoj, v dalších letech stagnoval nebo byl mírně klesající. Kraj se na HDP České republiky podílel 4,5 % (2012) a mezi kraji byl pátý nejnižší. V roce 2012 připadl HDP na jednoho obyvatele ve výši 313,5 tis. Kč, čímž se kraj umístil na sedmém místě v mezikrajském srovnání. Dlouhodobý vývoj HDP na obyvatele je obsažen v příloze č. 8 viz graf 8.1. V roce 2013 byla průměrná hrubá mzda osmá nejvyšší v ČR, a to 22 702 Kč, za republikovým průměrem zaostala o 2 426 Kč. Podíl nezaměstnaných osob je dlouhodobě pod celorepublikovým průměrem. Na konci roku 2013 se hodnota zastavila na 7,31 %, což bylo o 0,86 p. b. méně než činil průměr za ČR a byla to pátá nejnižší hodnota mezi kraji ČR. Dlouhodobý vývoj podílu nezaměstnaných osob zachycuje graf 8.3 v příloze č. 8.

Díky svému přírodnímu bohatství se tento kraj řadí mezi nejnavštěvovanější u nás. Nejznámější a nejnavštěvovanější rekreační oblastí v ČR je Špindlerův Mlýn v Krkonoších, kterou vyhledávají nejen čeští turisté. Mezi významné chráněné oblasti v kraji patří Krkonošský národní park, CHKO Broumovsko, Český ráj a Orlické hory. V přírodních rezervacích Adršpašsko-teplické skály a Prachovské skály můžeme najít pozoruhodná pískovcová města. Mezi významné cíle turistů patří ZOO ve Dvoře králové, která se pyšní

svou safari, Babiččino údolí v Ratibořicích a hospitál Kuks. (ČSÚ, 2014l, 2014m) Další vybrané ukazatele za Královéhradecký kraj znázorňuje tabulka 8.1 v příloze č. 8.

V Královéhradeckém kraji se nenachází velký počet známých sportovních klubů. Je to region, ve kterém převažuje spíše rekreační sportování jako turistika, cykloturistika, cyklistika, zimní sporty apod. V Hradci Králové však působí kluby oblíbených sportů v ČR – hokejový klub Mountfield HK a fotbalový klub FC Hradec Králové. V kraji jsou oblíbené masové běhy, kterých se během roku pořádá několik, např. Běh do vrchu, Běh Meziměstím, Běh Náchod – Dobrošov, Borský kros, BUFO kros a jiné. V zimních měsících mohou sportovci využít služby mnoha lyžařských areálů, které leží v Orlických horách a v Krkonoších, které leží v tomto regionu. Velkou významnou sportovní akcí je Czech international air festival Hradci Králové, což je největší letecká přehlídka na území České republiky. V letošním roce se uskuteční již 22. ročník.

3.2.9 Pardubický kraj

Pardubický kraj leží ve východní části Čech a je obklopen dalšími pěti kraji – Středočeským, Královéhradeckým, Olomouckým, Jihočeským a krajem Vysočina. Spolu s krajem Královéhradeckým a Libereckým tvoří region soudržnosti Severovýchod (tzv. NUTS II). Severovýchodní hranice kraje je zároveň i hranicí s Polskem, odtud je kraj ohraničen jižní částí Orlických hor a západními svahy Hrubého Jeseníku. Na jihu a jihovýchodě se rozpínají Žďárské vrchy a Železné hory, střední a západní část kraje je pokrytá Polabskou nížinou. Orlické hory, Žďárské vrchy a Železné hory patří k chráněným krajinným oblastem kraje.

Pardubický kraj je díky své rozloze (4 519 km²) pátým nejmenším krajem ČR a zaujímá 5,7 % rozlohy celé ČR. Z celkové výměry kraje připadá 60 % na zemědělskou půdu, přitom orná půda tvoří 43,6 %. Lesní plochy pokrývají 29,7 % rozlohy kraje. Kraj je složený ze čtyř okresů – Chrudim, Pardubice, Svitavy a Ústí nad Orlicí, a na konci roku 2013 měl celkem 452 obcí. V kraji je celkem 38 měst, ve kterých bydlí 62 % obyvatel. Mezi největší města patří Pardubice, Chrudim a Svitavy. K 31. 12. 2013 v kraji žilo 515 985 obyvatel, což je 4,9 % celkové populace ČR. Dlouhodobý vývoj počtu obyvatel najdeme v příloze č. 9 v grafu 9.1. Nejvíce osob bydlí v okrese Pardubice, následují okresy Ústí nad Orlicí, Svitavy a Chrudim.

Hrubý domácí produkt na obyvatele v kraji v roce 2013 činil 80,5 % průměru ČR (o 0,3 p. b. více, než údaj za rok 2012). Jeho hodnota dosahovala výše 312 931 Kč, oproti

předešlému roku (jeho hodnota byla 308 980 Kč) tak HDP na obyvatele v kraji vzrostl. Na jeho tvorbu má největší podíl terciér (služby), který představuje 52,3 % hrubé přidané hodnoty (HPH) kraje. Stěžejním odvětvím je i průmysl, jehož podíl na HPH kraje dosáhl 38 %. Stavebnictví se na HPH podílelo 5,6 %. Vývoj HDP na obyvatele v letech 2003-2013 je zaznamenán v grafu 9.2 v příloze č. 9. Hrubá měsíční mzda v Pardubickém kraji dosáhla v roce 2013 výše 22 088 Kč – 88,1 % úrovně hrubé měsíční mzdy celé ČR a je to třetí nejnížší mzda po Karlovarském a Zlínském kraji.

Na konci roku 2013 podíl nezaměstnaných osob v kraji dosahoval hodnoty 7,45 %, čímž se zařadil na osmé místo mezi kraji ČR a byl o 0,42 p. b. vyšší než v roce 2012. Nejvyšší nezaměstnanost je v okrese Svitavy (9,29 %). Počet uchazečů o zaměstnání byl 26 371 osob a představoval tak 4,4 % nezaměstnaných ČR. Dlouhodobý trend podílu nezaměstnaných osob v kraji je obsažen viz graf 9.3 v příloze č. 9. V příloze č. 9 je umístěna tabulka 9.1, ve které jsou zachyceny některé vybrané dlouhodobé ukazatele za Pardubický kraj.

Pardubický kraj má velmi výhodnou polohu z hlediska dopravního spojení. Územím kraje prochází 542 km železničních tratí, nejvýznamnějšími železničními uzly jsou Pardubice a Česká Třebová, která tvoří součást mezinárodní magistrály Berlín – Praha – Brno – Vídeň. V kraji se nachází mezinárodní letiště v Pardubicích s vojenským a civilním provozem. K říční dopravě slouží krátký splavný úsek řeky Labe do Chvaletic, splavnění Labe až do krajského města bylo prozatím odloženo. Zajímavou turistickou atrakcí je říční doprava na trase Kunětické – Pardubice – Přelouč.

Pardubický kraj má dobré předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu, jelikož má krásnou přírodu horského i rovinného charakteru, příznivé klimatické podmínky a mnoho příležitostí ke koupání a provozování vodních sportů (např. Sečská přehrada), pro turistiku, cykloturistiku i zimní sporty (podhůří Orlických hor, Skiregion Buková hora – Skiareál Čenkovice, Skipark Červená Voda, Dolní Morava relax & sport resort). Milovníci koní mají možnost navštívit Národní hřebčín v Kladruzech nad Labem, který kromě prohlídek pořádá nejrůznější akce. Významným areálem je také pardubické závodiště, místo konání Velké pardubické steeplechase. K turisticky atraktivním lokalitám bezpochyby patří zámecký areál v Litomyšli, který se v roce 1999 zapsal na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO. (ČSÚ, 2014n)

Kraj je proslulý svým dostihovým závodištěm v Pardubicích, na němž se každou druhou říjnovou neděli koná nejznámější dostihový závod u nás – Velká Pardubická. Tento

závod má u nás dlouholetou tradici, první závod proběhl již v roce 1874 o 8000 zlatých. Na startu tohoto závodu bylo 14 koní, závod dokončila pouze polovina, a prvním vítězem se stal hřebeček Fantome s anglickým žokejem Georgem Sayersem v sedle. V současnosti se na startu setkává 15 – 20 koní, které v průběhu dostihu měřícího 6 900 m musí překonat 31 překážek. Nejznámějším a zároveň i nejúspěšnějším českým žokejem byl Josef Váňa, kterému se podařilo vyhrát Velkou Pardubickou celkem osmkrát, z toho čtyřikrát na legendárním koni Železníkovi. V Pardubicích je kromě dostihů oblíbený hokej, HC ČSOB Pojišťovna Pardubice je místní hokejový klub, který hraje od roku 1950 nejvyšší československou a nyní i českou soutěž. Od roku 1993 se Pardubice umístily třikrát na 1. místě, třikrát na 2. místě a jednou braly bronz. (Wikipedie, 2015e) V kraji jsou dobré přírodní podmínky pro provozování jak vodních, tak i zimních sportů, jak jsem se zmínila výše.

3.2.10 Kraj Vysočina

Kraj Vysočina v rámci České republiky leží v centrální poloze. Hraničí s Jihočeským, Středočeským, Pardubickým a Jihomoravským krajem, se kterým utváří oblast NUTS II Jihovýchod za účelem podpory regionálního rozvoje. Území kraje se státní hranice nedotýká, ale zasahuje do její těsné blízkosti, a tím pádem se Vysočina spolu s krajem Jihočeským a Jihomoravským zapojuje do aktivit v rámci přeshraniční spolupráce s Rakouskem.

Kraj Vysočina se díky své rozloze (téměř 6 800 km²) řadí mezi regiony nadprůměrné velikosti, je to pátý nejrozsáhlejší kraj v ČR. Území kraje se administrativně člení na 5 okresů, 15 správních obvodů obcí s rozšířenou působností (ORP) a 26 obvodů pověřených obecních úřadů (POU). V kraji leží 704 obcí a jedna obec má v průměru 725 obyvatel, tedy nejméně ze všech krajů ČR. Statut města mělo v roce 2013 34 obcí kraje, což vzhledem k velikosti regionu mírně podprůměrné a na celkovém počtu obyvatel kraje se podílelo 57 %. Nejmenší obce (do 199 obyvatel) se podílí polovinou na celkovém počtu obcí, přesto v nich žije pouze 8 % osob kraje. Na konci roku 2013 žilo v kraji 510 209 obyvatel, do roku 2009 se na Vysočině projevuje neustálý pokles obyvatel. Důsledkem je záporné migrační saldo a snižující se přirozený přírůstek. Dlouhodobý vývoj počtu obyvatel znázorňuje graf 10.1 v příloze č. 10.

Hrubý domácí produkt v kraji začal opět mírně růst po letech 2009 a 2010, kdy byl zaznamenán pokles. Ve stálých cenách již však není tolik příznivý, regionální podíl na celostátním HDP dosáhl cca 4 %. Hodnota tohoto ukazatele na 1 obyvatele v roce 2013 se vyšplhala přes 327 tis. Kč, tj. více než 84 % průměru České republiky. Vývoj HPD na obyvatele zachycuje graf 10.2 v příloze č. 10. Vysočině mezi kraji ČR v tvorbě HDP na

obyvatele připadá 9. místo před krajem Pardubickým, Olomouckým, Libereckým, Ústeckým a Karlovarským. Průměrná měsíční hrubá mzda v roce 2013 dosáhla hodnoty 22 600 Kč a zaostala tak za republikovým průměrem o 2 500 Kč.

Tradiční postavení má v kraji Vysočina zemědělství. Přírodní podmínky zde jsou sice podprůměrné, protože nadmořská výška a sklonitost pozemků snižují produkční schopnost půd, pro produkci olejnin nebo brambor a pastevní chov skotu je toto území ideální. Zemědělství v kraji je charakteristické velkovýrobním způsobem hospodaření. Většina zemědělských subjektů se stále zaměřuje na kombinaci zemědělské a živočišné výroby. Celková plocha obilovin činila skoro 143 tis. hektarů (ha), sklizeň převyšovala 690 tis. tun (t) při nárůstu průměrného hektarového výnosu na 4,86 t. Přestože produkce brambor na Vysočině představuje více než třetinu produkce brambor v ČR a celková sklizeň v kraji činila 200 tis. tun, výnos a plocha zůstaly pod úrovní produkce předchozího roku a především celková sklizeň zaznamenala výrazný pokles. Co se týče průmyslu v kraji, tak významnou roli hrají odvětví strojírenské a kovodělné, dřevozpracující a energetika. Za průmyslová centra můžeme označit zejména bývalá okresní města a města s dobrou dopravní dostupností.

Železniční i silniční síť kraje Vysočina má strategický význam z pohledu jak vnitrostátního, tak i celoevropského. Územím prochází středoevropská urbanizovaná osa (Berlín – Praha - Vídeň/Bratislava - Budapešť). Rovněž tudy prochází dálnice D1, která slouží k dopravě národní i evropské.

K 31. 12. 2013 bylo bez práce v kraji 28 304 osob, což představuje podíl nezaměstnaných osob 8,05 % a oproti roku 2012 vzrostl o 0,42 procentního bodu, přičemž podíl nezaměstnaných rostl rychleji u mužů než u žen. Vývoj podílu nezaměstnaných osob v kraji v letech 2005-2013 ukazuje graf 10.3 v příloze č. 10. V příloze č. 10 je přiložena i tabulka 10.1, která zachycuje vybrané dlouhodobé ukazatele za Kraj Vysočinu.

Přírodní bohatství kraje je tvořeno dvěma CHKO a četnými přírodními rezervacemi. Na území Vysočiny leží také tři památky zapsané do seznamu UNESCO. Mezi ně patří městská památková rezervace Telč, poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře (v blízkosti Žďáru nad Sázavou) a židovská čtvrť se hřbitovem a bazilikou sv. Prokopa v Třebíči. Za unikát můžeme považovat i Muzeum rekordů a kuriozit v Pelhřimově. (ČSÚ, 2014o, 2014p)

Sport na Vysočině je spojen především s Vysočina arénou, která leží v Novém městě na Moravě. V této aréně probíhají nejen světové poháry v běhu na lyžích a světový pohár v biatlonu, ale v létě také světový pohár horských kol. Největší událostí, která byla pořádána v tomto sportovním areálu, je jednoznačně MS v biatlonu 2013. Jednalo se o 46. ročník mistrovství světa v biatlonu, ale první v České republice nebo Československu. Čeští reprezentanti na této akci získali jednu bronzovou medaili, a to v závodě smíšených štafet. Na Vysočině se nachází i ráj adrenalinových sportů - Větrný Jeníkov, což je obec ležící v okrese Jihlava. Právě na loukách v jeho blízkosti se častokrát provozují extrémní sporty – snowkiting nebo landkiting. Na Vysočině má svou základnu fotbalový klub FC Vysočina Jihlava. Moravský klub působí třetí rok v nejvyšší fotbalové soutěži, do té doby hrál druhou fotbalovou ligu, s výjimkou v ročníku 2005/2006, kdy se vyšvihl do 1. české tehdy „Gambrinus“ ligy, ale v soutěži se neudržel. Stejně jako je v ČR populární fotbal, ve světě je oblíbený baseball. Tento sport není u nás příliš rozšířený, ale na Vysočině přesněji v Třebíči sídlí sportovní klub Třebíč Nuclears - Baseball & softball team. Baseball & softball team hostila na stadionu Na Hvězdě v Třebíči světový baseball, proběhlo zde utkání České republiky se čtvrtým týmem světa Tchaj-wanem.

3.2.11 Jihomoravský kraj

Jihomoravský kraj je možno považovat za křižovatku Evropy, má výhodnou polohu na hranicích se dvěma zeměmi EU (Slovensko a Rakousko) a leží na spojnici Středozeří se střední a severní Evropou. Od západu na severovýchod sousedí s krajem Jihočeským, Vysočinou, Pardubickým, Olomouckým a Zlínským. Kraj tvoří sedm okresů – okres Blansko, Brno-město, Brno-venkov, Břeclav, Hodonín, Vyškov a Znojmo. V kraji leží 583 obcí, 49 měst, 40 městysů a 1 vojenský újezd (VÚ Březina).

Kraj je svou rozlohou (7 195 km²) čtvrtý největší kraj České republiky, stejné umístění mu patří i svým počtem obyvatel – 1,170 mil. obyvatel (meziroční růst o 1 428 osob). Počet obyvatel kraje se zvyšuje již od roku 2003, tedy jedenáctým rokem. Největší nárůst byl zaznamenán v roce 2007, od tohoto roku se tempo růstu snižovalo zásluhou poklesu velikosti přírůstku obyvatel stěhováním. Dlouhodobý vývoj populace v kraji je předmětem grafu 11.1 v příloze č. 11. Na konci roku 2013 bydlelo ve městech 725 096 obyvatel, počet obyvatel ve městech poklesl meziročně o 751 osob. Podíl městského obyvatelstva činil 62 %, což je 8. místo v porovnání s ostatními kraji ČR.

Jihomoravský kraj je regionem s významným ekonomickým potenciálem. Brno má průmyslovou tradici, jeho okolí má dominantní postavení zpracovatelský průmysl, svou roli zde hraje i obchod a komerční služby. Jižní oblast kraje je proslulá především díky zemědělství, kdy téměř 60 % celkové rozlohy tvoří zemědělská půda (z toho 83 % připadá na ornou půdu). Zemědělství je zaměřeno zejména na obiloviny, řepku a cukrovku. Tato oblast se vyznačuje dobrou úrovní přírodních podmínek, což je dobrým předpokladem pro pokračování tradice specializovaných oborů zemědělské výroby s vazbou na regionální rysy – tj. vinařství, zelinářství a ovocnářství. V regionu leží více než 90 % plochy vinic ČR. Vinohradnictví je rozšířeno hlavně v okrese Břeclav, kde se nachází 46 % všech vinic v ČR, ale i v okresech Hodonín, Znojmo a částečně i v okrese Brno-venkov. Co se týká živočišné výroby, kraj zaujímá jedno z předních míst v chovu prasat a drůbeže.

Vytvořený hrubý domácí produkt kraje představuje desetinu HDP České republiky, v roce 2013 dosáhl 445,2 mld. Kč, v přepočtu představoval 380,9 tis. Kč na jednoho obyvatele. Dlouhodobý vývoj HDP na obyvatele představuje graf 11.2 v příloze č. 11. Průměrná hrubá mzda zaměstnance byla pod průměrem ČR (24 245 Kč), a to 23 253 Kč. Podíl nezaměstnaných v kraji se stále řadí k nejvyšším v republice. Hodnota se v na konci roku 2013 vyšplhala na 8,94 %, nabídka volných míst se snížila o 1,2 %. Vývoj podílu nezaměstnaných osob je zachycen viz příloha č. 11, graf 11.3. V průměru se v jihomoravském kraji o jedno pracovní místo uchází 32 zájemců. Další vybrané dlouhodobé ukazatele Jihomoravského kraje najdeme v tabulce 11.1 v příloze č. 11.

Jihomoravský kraj má důležitou funkci z hlediska dopravy, dopravní systém tvoří dálnice D1, D2 a rychlostní komunikace R43 a R52. Největší význam v případě silniční a železniční dopravy a integrovaného dopravního systému Jihomoravského kraje představuje moravská metropole - město Brno. V kraji se nachází civilní letiště, v Brně – Tuřanech, které je schopné přijímat všechny typy letadel. Krajem také prochází dva hlavní železniční koridory propojující země EU.

Brno má své výsadní postavení v kraji nejen díky své funkci v oblasti infrastruktury, ale také kultury. Nedaleko od Brna se nachází bojiště jedné z napoleonských válek, která je známá jako bitva tří císařů u Slavkova. Bohatou historií kraje dokazuje četnost zdejších nalezišť, zámků, hradních zřícenin, kostelů a synagog. Kraj se vyznačuje lidovou architekturou, návštěvníci regionu mají možnost navštívit skanzen ve Strážnici, nebo lidové slavnosti jako fašanky, hody a jarmarky. Leží zde několik unikátních vinařských staveb, díky

své regionální vinařské tradici, např. jeden z největších křížových sklepů na světě v Příměticích, dále nelze opomenout ani chráněné petrovské Plže nebo barokní sklepy v Pavlově. (ČSÚ,2014q, 2014r)

Jihomoravský kraj je základnou několika sportovních odvětví, v kraji leží velké množství sportovních klubů a sportovišť. Jen v moravské metropoli Brně můžeme najít hned několik sportovních týmů na nejvyšší úrovni – házená (Handball KP Brno), národní házená (1. NH Brno), volejbal (Volejbal Brno, a.s.), basketbal (BK IMOS Brno – ženy, MMCITÉ Brno – muži), baseball (Draci Brno, Cardion Hroši Brno), rugby (RC Dragon Brno), florbal (Intelligence Bulldogs Brno), futsal (FC Tango Brno, FC Agromeli Brno, Helas Brno), americký fotbal (Brno Alligators), veslování (ČKV Brno), fotbal (FC Zbrojovka Brno), hokej (HC Kometa Brno) a další. V Brně působí i několik občanských sdružení, které slučují několik sportů dohromady např. VSK MZLU Brno, TJ Tesla Brno, VSK Technika Brno. Jihomoravský kraj je rájem motosportu, v Brně se nachází Masarykův okruh, což je závodní okruh pro automobilové i motocyklové závody. Tento okruh byl náhradou za původní městský brněnský, na kterém se závodilo již od třicátých let 20. století. Každoročně se zde koná několik závodů automobilů i motocyklů, včetně nejprestižnější Grand Prix České republiky, která je zařazena do seriálu mistrovství světa silničních motocyklů. Sport na jihu Moravy je opravdu velmi rozmanitý, kousek od Brna a Kuřimi leží zástupce dalšího sportovního odvětví – golfový areál Kaskáda. Součástí hřiště jsou tři devítijamková hřiště, šesti jamková golfová Akademie (tj. volně přístupné hřiště), operační a turistické zázemí. Znojmo je dalším městem v regionu, které žije sportem, zejména fotbalem a hokejem. 1. SC Znojmo je fotbalový klub, který momentálně působí v 2. české lize, nejvyšší soutěž hrálo Znojmo pouze jednu sezónu a to tu loňskou, přes to je fotbal v tomto městě velmi oblíbený. Ještě větší popularitu však má hokej, místní tým Orli Znojmo již čtvrtou sezónu hraji nejvyšší převážně rakouskou ligu Erste Bank Eishockey Liga. (Wikipedie, 2015f)

3.2.12 Olomoucký kraj

Olomoucký kraj leží ve střední části Moravy a zasahuje i do její severní části. Na severu má 104 km dlouhou mezistátní hranici s Polskem, na západě sousedí s Pardubickým krajem, na východě s krajem Moravskoslezským, a na jihu s krajem Zlínským, se kterým se sdružuje do regionu soudržnosti NUTS II Střední Morava. Kraj se dělí do pěti okresů – Jeseník, Olomouc, Prostějov, Přerov a Šumperk. Na území kraje bylo stanoveno 13 správních obvodů ORP a 20 správních obvodů obcí POU.

Celková rozloha kraje dosáhla koncem roku 2013 5 266,68 km², což představuje 6,7 % z celkové rozlohy ČR. V kraji leží 399 obcí, z nichž 30 má statut města. V těchto městech žilo 56,4 % obyvatel. Krajským městem je statutární město Olomouc, ve kterém k 31. 12. 2013 žilo 94 589 obyvatel. Hustota obyvatel na km² (120,8) se přibližovala republikovému průměru (133,3). Rozdíly v osídlení, které jsou způsobené zejm. přírodními podmínkami a historickým vývojem na severu kraje, poznamenaly okres Jeseník jednou z nejnižších hodnot mezi okresy ČR (pouze 55,5 obyvatel na km²). Na druhé straně okresy na jihu regionu mají vysokou hustotu osídlení, nejvyšší pak okres Přerov (156,3). Podíl městského obyvatelstva přesáhl polovinu (56,4 %).

Rok 2013 zaznamenal další pokles počtu obyvatel Olomouckého kraje. Na konci roku žilo v kraji 636 356 osob, což je o 1 253 obyvatel méně než na začátku roku. Podle počtu obyvatel se kraj stal sedmým největším, jelikož byl v mezikrajském srovnání předstižen krajem Jihočeským. Na velikosti populace ČR se Olomoucký kraj podílel z 6,1 %. Dlouhodobý vývoj počtu obyvatel v kraji je znázorněn v grafu 12.1 v příloze č. 12.

Z ekonomického pohledu je kraj průmyslovou oblastí s rozvinutými službami. Ekonomika okresů na Hané je více stabilní a rozmanitá, okres Jeseník a sever okresu Šumperk díky své poloze a dopravní dostupnosti patří k ekonomicky slabším regionům.

V roce 2009 se projevila ekonomická recese ve všech krajích ČR poklesem HDP. Výjimkou nebyl ani Olomoucký kraj, ve kterém došlo k meziročnímu poklesu o 3,4 %. V následujících letech HDP pomalu rostl, avšak přírůstky měly klesající tendenci, která byla završena v roce 2012 dalším propadem o 1,5 %. Kraj se na celkovém HDP České republiky podílí 4,7 %. HDP na obyvatele v roce 2013 činil 299 355 Kč. Vývoj HDP na obyvatele v letech 2003-2013 zachycuje graf 12.2 v příloze č. 12. Průměrná měsíční mzda se v kraji vyšplhala na 22 236 Kč. V roce 2013 měl Olomoucký kraj 306,3 tis. ekonomicky aktivních obyvatel starších 15 let, z nichž bylo 28,2 tis. nezaměstnaných. Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. 2013 dosahoval hodnoty 9,79 %, dlouhodobý vývoj podílu nezaměstnaných osob znázorňuje graf 13.3, který se nachází v příloze č. 13. Vybrané dlouhodobé ukazatele za Olomoucký kraj jsou zaznamenány v tabulce 12.1 v příloze č. 12.

Kraj je regionem s bohatou historií, který má pestrou přírodu s množstvím kulturních, sportovních i rekreačních příležitostí. V regionu leží CHKO Jeseníky, kde se nachází největší rašeliniště Rejvíz. Další dominantou kraje je vodní nádrž a vodní elektrárna Dlouhé Stráně, která leží rovněž v Jeseníkách. V kraji najdeme také nejhlubší propast nejen v ČR, ale i ve

střední Evropě – Hranická propast. Město Olomouc patří mezi nejvyhledávanější město v kraji. Město se pyšní městskou památkovou rezervací, bazilikou Panny Marie na Svatém Kopečku. Sloup Nejsvětější Trojice na náměstí v Olomouci je zapsán mezi světové kulturní dědictví UNESCO. V Olomouci je každým rokem pořádána výstava květin – Flora Olomouc. Další významné historické památky v kraji jsou například hrad Helfštýn, Bouzov nebo zámek ve Velkých Losinách. (ČSÚ, 2014s, 2014t)

Nejznámějším sportovním klubem v Olomouckém kraji je fotbalový tým SK Sigma Olomouc. Klub se držel dlouhých dvacet let v nejvyšší fotbalové soutěži, pronikl i do evropských bojů, když se představil v Poháru Intertoto, Poháru UEFA i Evropské lize UEFA. V posledním fotbalovém ročníku 2014/2015 klub nastupuje jen ve Fotbalové národní lize – což je druhá nejvyšší fotbalová soutěž, a zatím se Olomouc drží na postupové příčce do nejvyšší Synot ligy. Hokejstvé HC Olomouc naopak dlouhých jedenáct let hráli druhou nejvyšší hokejovou soutěž v ČR a v letošním roce se představili v nejvyšší soutěži (Tipsport extraliga). Každoroční sportovní událostí v Olomouci je Olomoucký půlmaratón, který se běží ulicemi města. Jeho premiéra byla v roce 2010, přičemž se závodu zúčastnilo okolo 1850 běžců. Je to největší půlmaratón na Moravě a postupem času vzrůstá na oblibě, na start minulého ročníku se postavilo přes 5 000 závodníků. Další běžeckou událostí, která v minulosti proběhla na území kraje, bylo MS v orientačním běhu. Mistrovství se uskutečnilo ve dnech 10. - 20. července 2008 s centry Olomouci, Staré Vsi a Skřípově. Šlo o pětadvacáté mistrovství světa a třetí pořádané Českým svazem orientačního běhu. Celý průběh šampionátu byl monitorován Českou televizí a moderním sledovacím systémem Trac-Trac, kdy je pomocí SIM karty sledován pohyb závodníka v lese. Olomouc je pořadatelem ITS Cupu, což je tenisový turnaj žen probíhající na okruhu ITF, který byl v roce 2009 založen. Tenis v kraji je známý díky tenisovému klubu TK Agrofert Prostějov, který je nejúspěšnější český tenisový klub. K roku 2011 měl klub 120 závodníků včetně tenisových hvězd Petry Kvitové a Tomáše Berdycha. V Prostějově se také na nejvyšší úrovni hraje basketbal mužů – basketbalisté BK Prostějov se v posledních třech letech umístili na druhé příčce v Mattoni Národní basketbalové lize. Dalším úspěšným sportovním klubem v Prostějově je VK Agel Prostějov – volejbalový klub žen, šestinásobný mistr extraligy ČR, sedminásobný mistr Českého poháru a účastník evropské Ligy mistrů. (Wikipedie, 2015g)

3.2.13 Moravskoslezský kraj

Moravskoslezský kraj se rozpíná na severovýchodě České republiky. Na severu a východě sousedí s polskými vojvodstvími – Slezským a Opolským, na jihovýchodě

s Žilinským krajem ležícím na Slovensku. V rámci uspořádání ČR je lemován Olomouckým krajem a na jihu se letmo dotýká kraje Zlínského. Na území kraje působí v současnosti 4 euroregiony – Beskydy, Silesia, Těšínské Slezsko a Praděd, které zajišťují příhraniční spolupráci v rozvoji infrastruktury, v ochraně životního prostředí, turistického ruchu a v dalších oblastech.

Kraj je vymezen pomocí šesti okresů – Bruntál, Frýdek-Místek, Karviná, Nový Jičín, Opava a Ostrava-město a je rozdělen na 22 správních obvodů ORP, ve kterých leží 300 obcí, z toho 42 má statut města. Svou rozlohou 5 427 km² se řadí mezi kraje ČR na šesté místo a zaujímá tak 6,9 % rozlohy republiky. Více než polovinu území kraje zabírá zemědělská půda a dalších více než 35 % lesní plochy (v horských oblastech Jeseníků a Beskyd). Vedle přírodního bohatství se v kraji vyskytují četné zásoby nerostných surovin – černé uhlí, zemní plyn, vápenec, žula, mramor, břidlice, písky a štěrkopísky. Přírodní charakter a odlišný ekonomický vývoj se projevuje na kvalitě životního prostředí v jednotlivých částech kraje. Nejvyšší dopady na ŽP se koncentrují do střední a severovýchodní části kraje, především do oblastí velkých měst (Ostrava, Karviná, Třinec). V Moravskoslezském kraji se nachází i místa s dobrou kvalitou ŽP, významnými a cennými přírodními zvláštnostmi, jež jsou chráněny v rámci tří CHKO – Beskydy, Jeseníky a Poodří.

V Moravskoslezském kraji žije necelých 1 224 tis. obyvatel a tím pádem to je třetí nejlidnatější kraj v ČR, se svými 300 obcemi patří k regionům s nejmenším počtem sídel. Tomu odpovídá i hustota osídlení 225 obyvatel na km², přičemž hodnota pro ČR je 133 obyvatel na km². Sídelní struktura kraje je v jeho regionech odlišná. Obyvatelstvo centrální části kraje je soustředěno do velkých městských aglomerací, avšak okrajové části horských či podhorských regionů na západě a jihovýchodě kraje jsou typické nízkou hustotou zalidnění a převážně vesnickou zástavbou. Podíl městského obyvatelstva činí 75,2 % a je v rámci ČR nadprůměrný. V obcích do 499 obyvatel žijí pouze 2 % osob, v obcích od 500 do 4 999 obyvatel přes 24 %, v obcích od 5 000 do 19 999 obyvatel bydlí 14 % občanů kraje. Nejvíce lidí žije v krajské metropoli Ostravě, a to téměř 300 tis. obyvatel, což představuje čtvrtinu obyvatel kraje. Mezi další velká města nad 50 000 obyvatel se řadí např. Havířov, Opava, Karviná a Frýdek-Místek. Dlouhodobý vývoj populace v kraji zachycuje graf 13.1, viz příloha č. 13.

Porovnáním HDP na jednoho obyvatele se kraj z 10. místa v roce 2009 vyhoupl na 6. místo v roce 2012. V roce 2013 se jeho hodnota vyšplhala na 325 963 a kraj tak obsadil 9.

příčku. Regionální HDP se na celkové tvorbě HDP podílelo v roce 2013 z 9,8 %. Vývoj HDP v kraji za roky 2003-2013 zachycuje graf 13.2 v příloze č. 13. Od roku 2008 vzrostl podíl nezaměstnaných osob v kraji o 4,38 p. b., a v roce 2013 byla jeho hodnota 10,47 %, tím se kraj v mezikrajském srovnání umístil na nelichotivém 13. místě. Relativně nejlépe je na tom okres Frýdek-Místek, naopak nejhůře si vedou okresy Bruntál a Karviná, které zauímají jedny z posledních míst mezi všemi okresy ČR. Vývoj podílu nezaměstnaných osob v kraji ilustruje graf 13.3, který je součástí přílohy č. 13. Úřady práce v Moravskoslezském kraji ke konci roku 2013 evidovaly téměř 90 tisíc nezaměstnaných osob, což bylo o téměř 9 tisíc osob více než ve stejném období roku 2012 (nárůst o 1,3 p. b.). Dlouhodobé vybrané ukazatele jsou zachyceny v tabulce 13.1, která je umístěna v příloze č. 13.

Mezi tradiční kulturní centra tohoto regionu se řadí město Ostrava, Opava a Český Těšín, s významnou polskou menšinou. V Ostravě leží mezinárodně známá Janáčkova filharmonie. Kraj se může pochlubit mnoha kulturními památkami, na jeho území se nachází některé městské památkové rezervace (centra měst Příbor, Nový Jičín a Štramberk). Mezi nejvýznamnější skvosty kraje patří zámky v Hradci nad Moravicí, v Raduni, v Kravařích na Opavsku či ve Fulneku. Známymi hrady jsou např. Sovinec na Rýmařovsku, Starý Jičín a Hukvaldy v Pobeskydí. Specifikem Moravskoslezského kraje jsou bezpochyby podmínky pro průmyslovou turistiku – v kraji se nachází Technické muzeum automobilů v Kopřivnici, Vagonářské muzeum ve Studénce, Hornické muzeum v Ostravě-Petřkovicích, areál Dolních Vítkovic, národní kulturní památka Důl Michal aj. (ČSÚ, 2014u, 2014v)

Srdcem Moravskoslezského kraje je město Ostrava, které je považováno za kulturní a sportovní centrum celého regionu, proto se zde pravidelně pořádá několik významných sportovních akcí. Jedna z dominant Ostravy – ČEZ ARÉNA byla dokončena a slavnostně otevřena v roce 1986. Na přelomu let 2003 a 2004 prošla rekonstrukcí a modernizací a od roku 2004 nese název ČEZ ARÉNA. Za dobu své existence se stala významným sportovním - kulturním centrem a vyhledávaným místem konání národních, evropských a světových mistrovství, koncertů největších hudebních hvězd, sportovních turnajů a jiných vyhledávaných akcí. Mezi největší akce, které v aréně proběhly, řadíme MS v ledním hokeji v roce 2004, které se bude opakovat v Praze a Ostravě i v letošním roce. ČEZ ARÉNA je domácím útočištěm hokejového týmu HC Vítkovice Steel, pravidelného účastníka hokejové extraligy. Dalším týmem extraligy, regionálním soupeřem jsou HC Oceláři Třinec. Fotbal v kraji má velký počet zástupců, v Národní fotbalové lize (2. nejvyšší soutěž v ČR) tento region hájí hned čtyři zástupci – FK Fotbal Třinec, MFK Frýdek-Místek, MFK OKD Karviná

a SFC Opava. Opava je největší rival fotbalového klubu FC Baník Ostrava, tým z nejvyšší soutěže v ČR - Synot ligy, který je známý díky svým fotbalovým úspěchům, ale také díky fanouškům. Jejich domovský stadion Bazaly je dlouhodobě nejnavštěvovanějším stadionem v zemi, z tribun se často ozývá týmová hymna „Baníčku, my jsme s tebou!“ Na dalším sportovním stadionu (Městský stadion), tentokrát ve Vítkovicích se koná každoročně atletický mítink Zlatá tretra. Tato akce se zde koná již od roku 1961, pouze v roce 1999 mítink neproběhl pro údajný nezájem sponzorů. Na mítinku byla překonána řada světových rekordů, například v roce 2007 zde etiopský vytrvalec Haile Gebreselassie překonal světové rekordy v běhu na 20 kilometrů a v hodinovce. (Wikipedie, 2015g)

3.2.14 Zlínský kraj

Zlínský kraj se nachází na východě republiky a tvoří hranice se Slovenskou republikou. Na jihozápadě sousedí s Jihomoravským krajem, na severozápadě s Olomouckým a na severu s krajem Moravskoslezským. Jeho rozloha je 3 964 km² a tím je čtvrtým nejmenším v celé ČR. Skládá se ze čtyř okresů – Zlín, Vsetín, Uherské Hradiště a Kroměříž.

Území kraje odvodňuje řeka Morava a její přítoky, např. Bečva a Olšava. Morava se vlévá do Dunaje, který její vody odvádí až do Černého moře. Okrajové části kraje na severu a severovýchodě odvodňuje řeka Odra do Baltského moře. Zlínský kraj má velkou rozlohu chráněného krajinného území. Velkoplošná území zahrnují dvě chráněné krajinné oblasti, Beskydy a Bílé Karpaty, která zahrnují zhruba 30 % území. CHKO Bílé Karpaty patří mezi šest biosférických rezervací UNESCO v republice. Na území kraje se také nachází množství přírodních rezervací (40), z toho 6 národních a 128 přírodních památek, z toho 2 národní.

Zlínský kraj svou rozlohou 3 963 km² je čtvrtým nejmenším krajem v České republice, avšak hustotou obyvatel 148,3 osob na km² je pátým nejlidnatějším. Na jeho území se v roce 2013 nacházelo 307 obcí, z nichž 30 má statut města.

Ve městech žilo koncem roku 2013 59 % lidí z celkového počtu 586 299 obyvatel. Od vzniku kraje v roce 2000 se celkový počet bydlících v kraji každoročně snižoval s výjimkou let 2007 a 2008. Počet obyvatel se během roku 2013 snížil o 1 394 osob, tj. o 0,2 %. Vývoj počtu obyvatel v jednotlivých okresech se od krajského mnoho nelišil. Ve všech okresech kraje bylo zjištěno snížení počtu obyvatel. Největší bylo zachyceno ve Zlínském okrese (o 0,2 %, tj. o 413 osob). Dále pak klesl počet obyvatel v okresech Uherské Hradiště o 365 osob (tj. o 0,3 %), Vsetín o 313 (tj. o 0,2 %) a Kroměříž o 303 (tj. o 0,3 %). Přirozený úbytek byl

zaznamenán ve všech okresech kraje, nejvyšší v kroměřížském (266 osob) a nejnižší ve vsetínském okrese (47 osob). Přirozenou měnou tak v kraji ve sledovaném roce ubylo 769 obyvatel. V přepočtu na tisíc obyvatel kraje se v roce 2013 živě narodilo 9,5 dětí a zemřelo 10,8 osob. Na úbytku lidí v kraji v uplynulém roce, stejně jako v předchozích letech, se podílelo záporné migrační saldo. Migrační saldo kraje v roce 2013 dosáhlo záporné hodnoty v počtu 625 osob. Úbytek obyvatel stěhováním byl zjištěn ve všech okresech kraje, nejnižší v kroměřížském (37 osob) a nejvyšší ve vsetínském (266 osob). Dlouhodobý vývoj počtu obyvatel je obsahem přílohy č. 14, graf 14.1.

Hodnota HDP na obyvatele v kraji rostla až do roku 2008 a HDP na obyvatele dosáhl hodnoty 313,4 tis. Kč. V následujícím roce jeho hodnota klesla o 1,7 %. Pokles byl zaznamenán i v roce 2010 (o 2,1 %) kdy ukazatel dosáhl 301,5 tis. Kč. Ke zlepšení došlo v roce 2011, kdy HDP na obyvatele Zlínského kraje dosáhl 308,6 tis. Kč. Také v roce 2012 hodnota HDP na obyvatele ve Zlínském kraji vzrostla, a to o 4,4 %, a dosahovala 322,2 tis. Kč. Ve srovnání s ostatními kraji se zlínská hodnota HDP na obyvatele v roce 2008 umístila na 7. místě. V roce 2012 se posunula o dvě příčky výš, tedy na 5. pozici. Ve srovnání s celorepublikovým průměrem byla hodnota zlínského HDP na obyvatele po celé sledované období nižší. V počátečním roce 2008 sledovaného období byla nižší o 55,6 tis. Kč. V roce 2012 byla menší o 43,7 tis. Kč. Nutno doplnit, že kromě Hlavního města Prahy, se všechny kraje v pořadí umístily pod republikovou hodnotou. Dlouhodobý vývoj populace zachycuje graf 14.2 v příloze č. 14. Podíl nezaměstnaných osob od roku 2007 má kolísavý trend. To nám ukazuje i graf 14.3, který je obsažen v příloze č. 14. V letech 2012 a 2013 podíl rostl a jeho hodnota se v roce 2013 vyšplhala na hodnotu 8,34 %. Mezi kraji se Zlínský kraj umístil na 8. místě a jeho hodnota je mírně nad průměrem tohoto údaje za ČR (8,2 %). V příloze č. 14 se nachází tabulka 14.1, ve které jsou zachyceny některé dlouhodobé ukazatele Zlínského kraje.

Zlínský kraj je svéráznou turistickou oblastí, jeho atraktivita vyplývá z množství přírodních, kulturních a historických památek. Nikde jinde v České republice nelze najít oblast, která nabídne současně hory, zahradní architekturu, lázně, vinařská údolí, pozůstatky Velkomoravské říše, řadu církevních památek a historicky cenných staveb, jakož i ojedinělý příklad moderní baťovské funkcionalistické architektury. Skutečnost, že se zde setkávají tři národopisné celky: úrodná Haná, pohostinné Slovácko a Valašsko také výraznou měrou přispívá k originalitě kraje. Desetitisíce návštěvníků přijíždějí každoročně za zdravím, relaxací a odpočinkem do největších moravských lázní Luhačovic. Mají dlouholetou tradici lázeňské léčby dýchacích cest, trávicího ústrojí, diabetu a pohybového aparátu. Proslulé jsou

přírodními léčivými prameny, příznivými klimatickými podmínkami a také typickou architekturou. Region nabízí bohaté sportovní vyžití. Kvalitní lyžařské dráhy pro sjezd i běh nabízí například Pustevny, Portáš, Velké Karlovice, hřebeny Chřibů a Hostýnských vrchů. Podél toku řeky Moravy prochází Moravská cyklostezka, která navazuje na rakouské a slovenské cyklostezky. Horolezci můžou trénovat v Pulčínských, Lačnovských nebo Čertových skalách. Originální zážitek přináší plavba po Baťově kanálu, jsou zde vodní nádrže Horní Bečva, Bystřička, Ostrožská Nová Ves, Rusava, Pozlovice a Smradávka. Celosvětovému uznání se těší Podzámecká i Květná zahrada a arcibiskupský zámek v Kroměříži, které jsou zapsány do Listiny světového dědictví UNESCO. Za zmínku stojí Holešov s muzeem židovské kultury, gotický hrad Buchlov, barokní zámek v Buchlovicích nebo poutní místo Velehrad. Jedinečný je památník Velké Moravy ve Starém Městě, Valašské muzeum v přírodě a skanzen v Rožnově pod Radhoštěm, areál staveb na Pustevnách, socha pohanského boha Radegasta a sousoší Cyrila a Metoděje na Radhošti. K událostem dokumentujícím národopisnou bohatost regionu patří Fašank ve Strání, Jízda králů ve Vlčnově nebo Kopaničářské slavnosti ve Starém Hrozenkově. Každoročně se v Uherském Hradišti koná Letní filmová škola a ve Zlíně Mezinárodní festival filmů pro děti a mládež. Vděčným centrem návštěvníků je i zoologická zahrada se zámekem v Lešné nebo Muzeum obuvi ve Zlíně. (ČSÚ, 2014w, 2014x)

Ve Zlínském kraji se nachází několik sportovních klubů na nejvyšší úrovni – hokejový klub PSG Zlín, který je loňským mistrem ČR; fotbalový tým FC Slovácko, který působí v Synot lize, volejbalový klub VSC Fatra Zlín (extraliga mužů), házenkářský klub HC Zlín (Extraliga mužů, interliga žen), HC Zubří (extraliga mužů v házené), fotbalový klub FC Fastav Zlín a další. V krajském městě Zlíně působí spousta dalších sportovních klubů působících v různých sportovních odvětvích např. rugby, plavání, atletika, aerobic, gymnastika, basketbal, futsal, tenis, kolová, triatlon, lyžování a jiné. Jednou z nejnavštěvovanějších sportovních akcí ve Zlínském kraji je Barum rallye Zlín. Jedná se o české mistrovství v rallye, mistrovství Evropy a v posledních sedmi letech také šampionátu International Rallye Challenge. V Hostýnských Vrchích se jezdí každoročně bikemaratón Drásal. Tento závod patří mezi nejkultovnější bikemaratony v ČR, v letošním roce se pojede 22. ročník.

4 Komparace mediálního obrazu a skutečného stavu sportu v krajích ČR

Veškeré televizní příspěvky, které byly vysílané v Událostech, v Událostech a komentářích, ve Zprávách FTV Prima a v Televizních novinách (TV Nova), byly vyhodnoceny za období od 1. dubna 2004 až do 31. prosince 2011. V kvantitativní analýze budeme posuzovat množství příspěvků ze sledovaných krajů v daném časovém úseku. V rámci kvalitativního hodnocení se zaměřím na sportovní zpravodajství z jednotlivých krajů ČR.

4.1 Metodický postup

V této části práce použiji metodu kvantitativní a kvalitativní analýzy. V kvantitativní části této práce se budeme opírat o data společnosti Media Tenor a o veřejně dostupné zdroje Českého statistického úřadu. Budeme zjišťovat množství zpravodajských příspěvků o regionech NUTS III ČR v určitých časových obdobích, počty obyvatel jednotlivých krajů. V kvantitativní analýze provedeme analýzu jednotlivé časové řady za všechny kraje ČR s orientací na vývojové trendy, sezónnost apod. Součástí práce bude také zpracování základní popisné statistiky a jejich srovnání v čase. Kvantitativní analýzu a její interpretaci budeme orientovat na počet příspěvků z jednotlivých krajů ČR vztažených k počtu obyvatel žijících na tomto území. Počet obyvatel je velmi důležitým faktorem pro zachycení prostorového sociálně-ekonomického vývoje. Součástí kvantitativní analýzy je index medializace, který je vypočítán podle vzorce (4.1). Index nám slouží pro porovnání všech krajů ČR, co se týče počtu mediálních příspěvků vztažených k počtu obyvatel příslušného kraje. Čím vyšší hodnoty index dosáhne, tím vyšší mediální pozornost je městu přikládána. Pro své nízké hodnoty je index uváděn v promilích.

$$\text{Index medializace} = \frac{\text{počet mediálních příspěvků}}{\text{počet obyvatel}} \cdot 1000 \quad [\text{‰}] \quad (4.1)$$

Kvalitativní analýza a její následná interpretace bude založena na obsahové skladbě příspěvků celostátního vysílání o sledovaných krajích. V této části práce budeme vycházet z televizních zpravodajských relací:

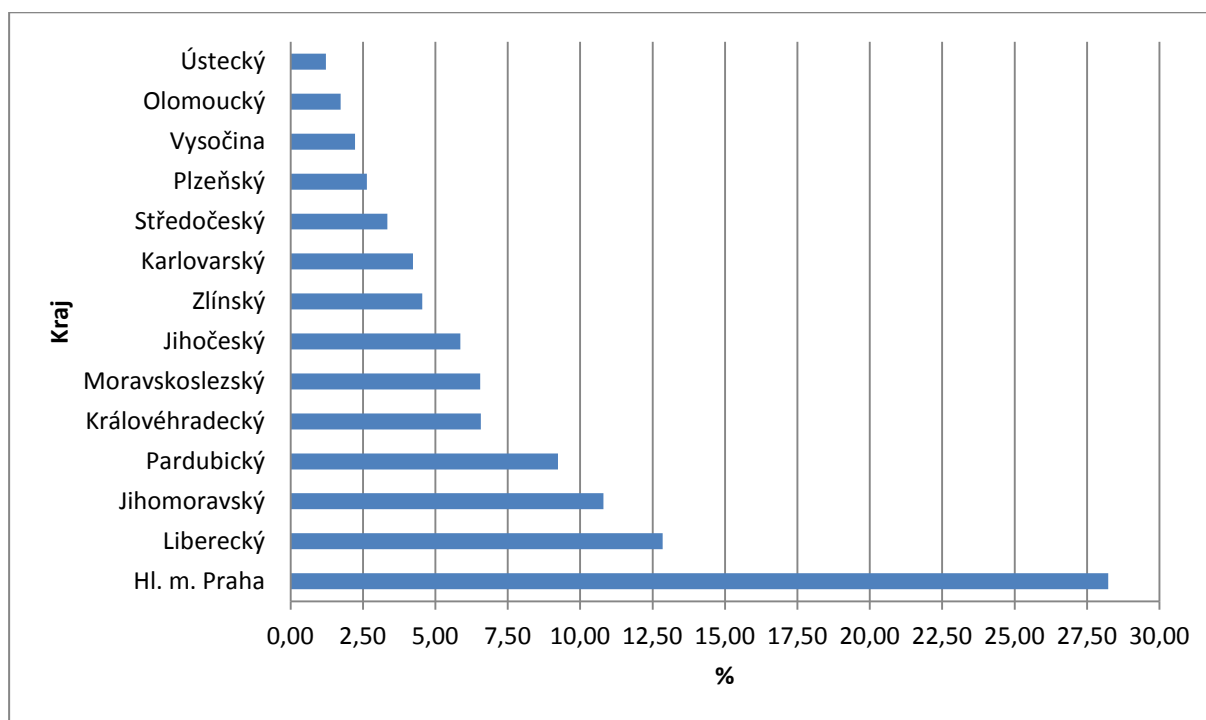
- Události ČT a Události, komentáře ČT
- Zprávy FTV Prima,
- Televizní noviny TV Nova (dále jen Televizní noviny).

Kvantitativní a kvalitativní analýzy se budou v práci částečně překrývat z důvodu charakteru použitých dat. Pro analýzy využijeme vstupní data, jež mají charakter časových řad. Časové řady budou znázorněny pomocí dat společnosti Media Tenor.

4.2 Kvantitativní analýza mediálních příspěvků ze sportovní rubriky

V této části práce se budu zabývat především množstvím vysílaných televizních příspěvků z oblasti sportu. Čím více se o kraji hovoří v médiích, tím více se kraj dostává do podvědomí diváků. Graf 4.2.1 zachycuje podíl mediálních sportovních příspěvků v jednotlivých krajích ČR na celkovém počtu sportovních příspěvků za dané sledované období.

Graf 4.2.1: Podíl mediálních příspěvků z oblasti sportu za kraje ČR na celkovém počtu sportovních příspěvků za období 1. dubna 2004 – 31. prosince 2011 (v %)

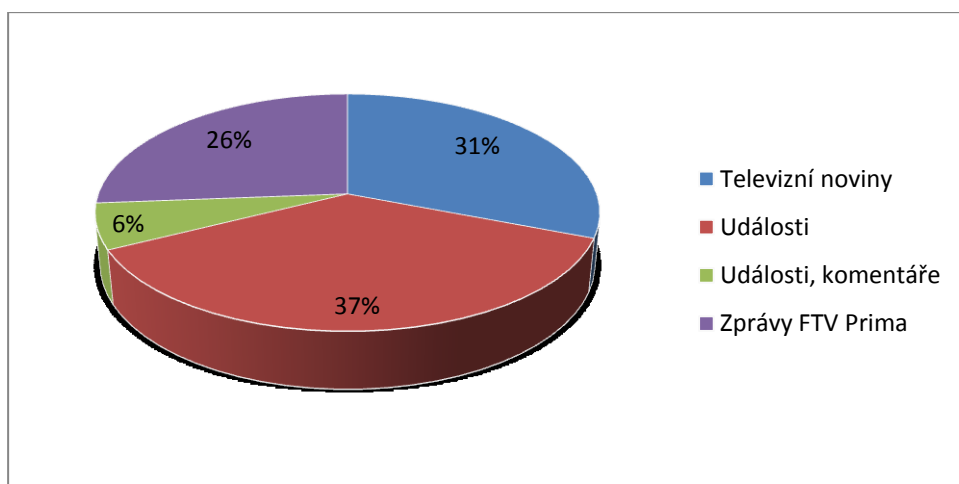
Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

Podíl sportovních zpráv o Hl. městě Praze dosahuje za sledované období přes 28 %, což je téměř třetina všech sportovních zpráv, které byly vysílány v Událostech, v Událostech a komentářích, ve Zprávách FTV Prima a v Televizních novinách. Další v pořadí byly kraje Jihomoravský a Liberecký, které se svým podílem sportovního zpravodajství vyhouply přes 10 %. Podíl zpravodajství za tyto tři kraje v daném období činilo kolem 50 %, což znamená, že na druhých 50 % sportovních příspěvků se podílelo zbylých 11 krajů ČR. Za zmínku stojí

také kraje Pardubický s podílem zpráv přes 9 % a kraje Královéhradecký, Moravskoslezský a Jihočeský, jejichž podíl byl vyšší než 5 %. Ostatní kraje ČR měly ve sledovaném období podíl na zprávách pod 5 %, kdy například kraj Ústecký získal pouze 1,21 %.

Následující graf 4.2.2. nám ukazuje podíl zpráv za jednotlivé televizní zpravodajské relace – Události, Události a komentáře, Zprávy FTV Prima a Televizní noviny.

Graf 4.2.2: Podíl počtu sportovních zpráv za sledované zpravodajské relace na celkovém počtu sportovních příspěvků za období 1. dubna 2004 – 31. prosince 2011 (v %)

Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

Nejvíce sportovních příspěvků divákům přinesla Česká televize ve svých Událostech, a to 37 %. Další téměř třetinu sportovních zpráv poskytla TV Nova v Televizních novinách, což je mezi diváky nejsledovanější zpravodajská relace. Naopak nejméně příspěvků z oblasti sportu nám přinesly Události, komentáře, ve kterých se vyskytlo pouze 6 % zpráv.

Tabulka 4.2.1 znázorňuje podíl mediálních příspěvků z jednotlivých krajů v daných zpravodajských relacích. Pro lepší orientaci v tabulce jsem barevně odlišila šest nejmedializovanějších krajů ČR.

Tab. 4.2.1: Podíl počtu mediálních sportovních příspěvků o krajích ČR v jednotlivých zpravodajských relacích na celkovém počtu příspěvků v období 2004-2011 (v %)

Události		Televizní noviny		Zprávy FTV Prima		Události, komentáře	
Kraj	Podíl počtu příspěvků v %	Kraj	Podíl počtu příspěvků (v %)	Kraj	Podíl počtu příspěvků (v %)	Kraj	Podíl počtu příspěvků (v %)
Hl. m. Praha	24,75	Hl. m. Praha	27,95	Hl. m. Praha	25,26	Hl. m. Praha	62,71
Liberecký	13,03	Liberecký	14,79	Jihomoravský	11,79	Liberecký	13,19
Jihomoravský	9,13	Jihomoravský	13,80	Liberecký	10,23	Pardubický	9,71
Královéhradecký	8,11	Pardubický	11,94	Pardubický	9,49	Moravskoslezský	4,20
Jihočeský	8,03	Královéhradecký	8,06	Karlovarský	8,21	Zlínský	3,72
Moravskoslezský	7,12	Moravskoslezský	4,99	Moravskoslezský	8,13	Plzeňský	2,76
Pardubický	6,69	Jihočeský	4,44	Jihočeský	5,91	Středočeský	2,04
Zlínský	6,16	Zlínský	2,99	Zlínský	4,32	Jihomoravský	1,68
Karlovarský	4,29	Vysočina	2,41	Královéhradecký	4,20	Královéhradecký	0,00
Středočeský	4,29	Středočeský	2,19	Plzeňský	3,75	Karlovarský	0,00
Vysočina	2,75	Plzeňský	2,00	Středočeský	3,66	Ústecký	0,00
Plzeňský	2,34	Ústecký	1,74	Olomoucký	2,50	Jihočeský	0,00
Olomoucký	2,01	Karlovarský	1,64	Vysočina	1,79	Olomoucký	0,00
Ústecký	1,30	Olomoucký	1,09	Ústecký	0,77	Vysočina	0,00

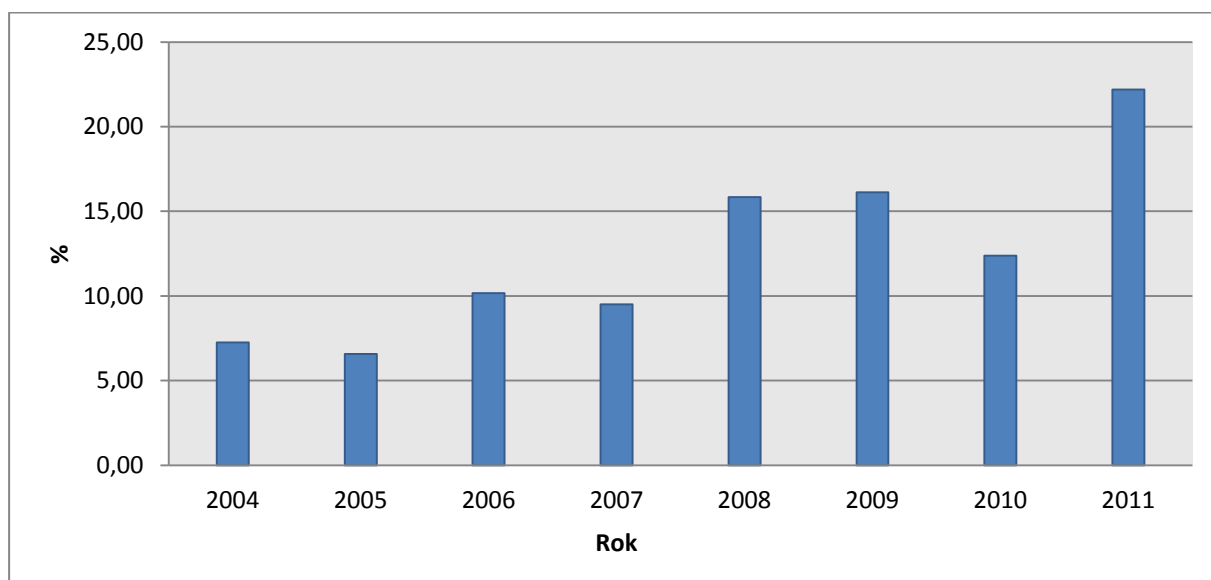
Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

Zpravodajské relace Události, Televizní noviny a Zprávy FTV Prima mají podobnou skladbu podílu počtu příspěvků v % v krajích ČR. Události a komentáře se v tomto ohledu od ostatních relací lišily. Ve sledovaném období byly nejvíce orientované na příspěvky z Prahy (téměř 63 % zpráv). Po té se v této zpravodajské relaci objevily zprávy z Libereckého a Pardubického kraje, které přesáhly 9 %. Dalších pět krajů (Moravskoslezský, Zlínský, Plzeňský, Středočeský a Jihomoravský) se v Událostech, komentářích prezentovaly v oblasti sportu do 5 % a o zbylých šesti krajích ČR nebyla v této zpravodajské relaci ani zmínka. Události, Televizní noviny a Zprávy FTV Prima se nejvíce zabývaly také Hl. městem Prahou, ale v porovnání s Událostmi, komentáři pouze cca z 25 %. Pokud bychom sledovali následný vývoj krajů, tak se na předních příčkách hned po Praze umístili kraje Liberecký, Jihomoravský, Pardubický, Královéhradecký a Moravskoslezský, avšak v každé zpravodajské relaci v jiném sledu. Nejmenší pozornost byla přikládána kraji Olomouckému, Ústeckému a kraji Vysočina.

V dnešní době je velmi znát technologický pokrok v mnoha odvětvích, nevyhnul se ani oblasti médií. Zprávy můžeme přijímat díky tiskovinám, rozhlasům, rádiím, internetu a dalším. Přesto nejjednodušší cesta k publiku je prostřednictvím televize. Rubrika sport je součástí každého televizního zpravodajství, takže každá významná zpráva z této oblasti, je v televizi vysílána. Graf 4.2.3 naznačuje vývoj podílu mediálních příspěvků ve sledovaném

období za všechny kraje ČR dohromady. Podíl počtu zpráv se v letech 2004, 2005, 2006, 2007 a 2010 pohyboval na úrovni mezi 6 a 12 %, nárůst podílu zpráv na 16 % se projevil v letech 2008 a 2009, na kterém se z největší části podepsalo pořádání Mistrovství světa (MS) v klasickém lyžování 2009 v Liberci, se kterým se vlekla spousta organizačních problémů. V roce 2008 byl lyžařský areál podroben vážným testem, když se v tomto areálu konaly dva závody světového poháru. Přípravu běžkařského světového poháru provázely velké problémy s nedostatkem sněhu. Pořadatelé nemohli kvůli vysokým teplotám využít umělé zasněžování a tak si museli pomoci dovážením sněhu z Jizerských hor. Samotné MS proběhlo bez výraznějších problémů, avšak v květnu 2009 se médií šířily zprávy o vzniklých dluzích a žalobách na organizátory této sportovní akce. Největší podíl sportovních zpráv byl zaznamenán v roce 2011, a to přes 22 %. V tomto roce se v ČR nekonala žádná světová sportovní akce, ale v médiích se častokrát objevila zmínka o Velké Pardubické – jedná se o nejtěžší dostihový závod kontinentální Evropy, pořádaný každou druhou říjnovou neděli na dostihovém závodišti v Pardubicích. Další zpravodajství se objevilo z oblíbených sportovních odvětví, jako je fotbal a hokej. V roce 2011 proběhlo Mistrovství světa v ledním hokeji na Slovensku, které se konalo v Bratislavě a Košicích, čeští hokejisté na tomto šampionátu vybojovali bronzové medaile.

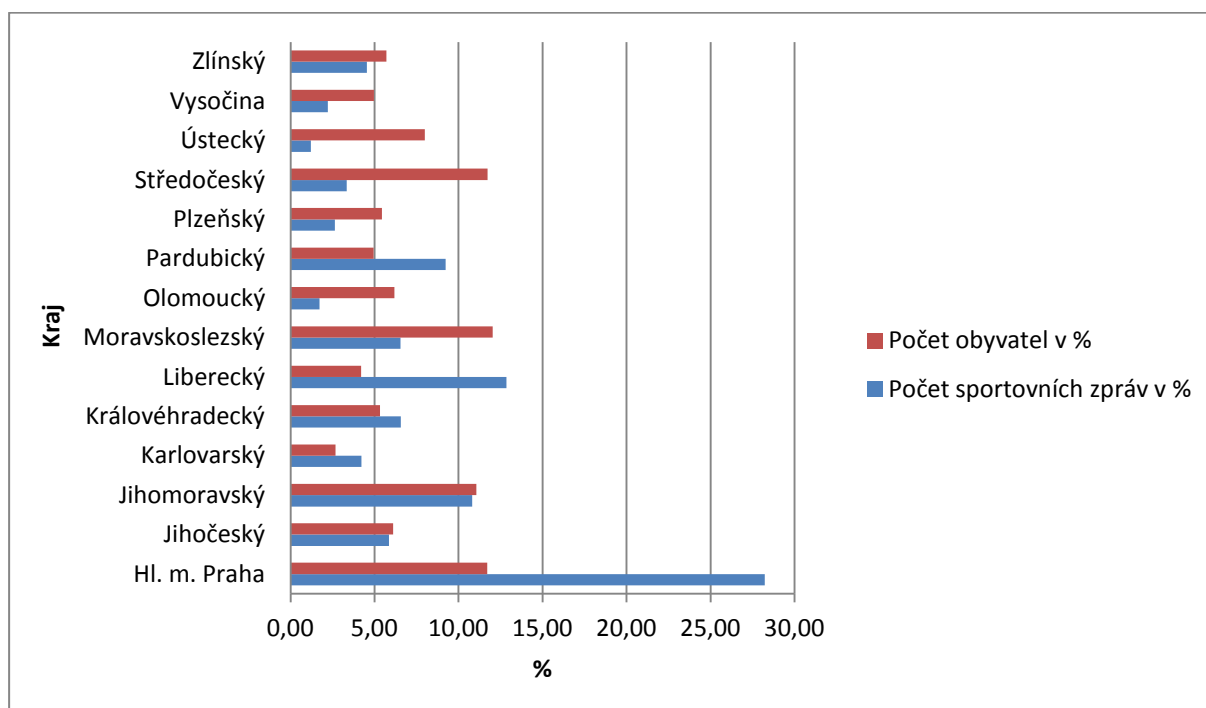
Graf 4.2.3: Podíl počtu mediálních sportovních příspěvků na celkovém počtu příspěvků o sportu v jednotlivých letech za všechny kraje ČR dohromady (v %)

Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

Následující graf 4.2.4 zachycuje poměr mezi podílem počtu sportovních zpráv o kraji na celkovém počtu zpráv ze sportu a podílem počtu obyvatel kraje na celkovém počtu obyvatel ČR za sledované období.

Graf 4.2.4: Poměr podílu počtu sportovních zpráv na celkovém počtu zpráv z oblasti sportu a podílu počtu obyvatel v krajích ČR (v %)

Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

Při porovnání mediálních příspěvků s populačním podílem těchto krajů je na první pohled zřejmé, že Praha je mediálně nadhodnocována. Podobně na tom jsou i kraje Liberecký, který přitáhl svou pozornost zejména díky již výše zmíněnému MS v klasickém lyžování a kraj Pardubický, který je medializován především pomocí dostihového závodu Velká Pardubická. Opět se projevil vliv hlavního města na úroveň medializace Středočeského kraje, jenž je ve srovnání počtu obyvatel a sportovních příspěvků poměrně mediálně zanedbáván. Mezi další kraje, které jsou mediálně ignorovány, patří kraj Ústecký, Olomoucký a Kraj Vysočina, které se zařadily na poslední příčky i v počtu mediálních sportovních příspěvků o krajích ČR v jednotlivých zpravodajských relacích na celkovém počtu příspěvků za dané období. Mediální pozornost nijak zvlášť nepřitahují ani kraj Moravskoslezský a Zlínský, které spolu s krajem Olomouckým a Vysočinou leží na území Moravy a jsou nejvzdálenějšími kraji od hlavního města Prahy, což dokazuje i tabulka 4.2.2, která zachycuje

poměr podílu počtu sportovních zpráv na celkovém počtu zpráv ze sportu a pořadí měst dle vzdálenosti k Praze. V kraji Jihomoravském a Jihočeském podíl počtu obyvatel koresponduje s podílem sportovních zpráv, a tím pádem se tyto kraje nachází v poměrně rovnovážném stavu oproti ostatním krajům ČR.

Tab. 4.2.2: Poměr podílu počtu sportovních zpráv na celkovém počtu zpráv ze sportu a pořadí měst dle vzdálenosti k Praze v (%)

Kraj	Podíl zpráv v %	Krajské města dle vzdálenosti k Praze	
		Pořadí měst	Vzdálenost (v km)
Hl. m. Praha	28,23	1.	0
Jihomoravský	10,81	3.	185
Moravskoslezský	6,54	6.	275
Plzeňský	2,63	11.	85
Královéhradecký	6,57	5.	100
Ústecký	1,21	14.	71
Liberecký	12,85	2.	89
Karlovarský	4,23	9.	113
Olomoucký	1,73	13.	209
Jihočeský	5,87	7.	123
Pardubický	9,23	4.	96
Zlínský	4,55	8.	252
Vysočina	2,22	12.	112
Středočeský	3,34	10.	0

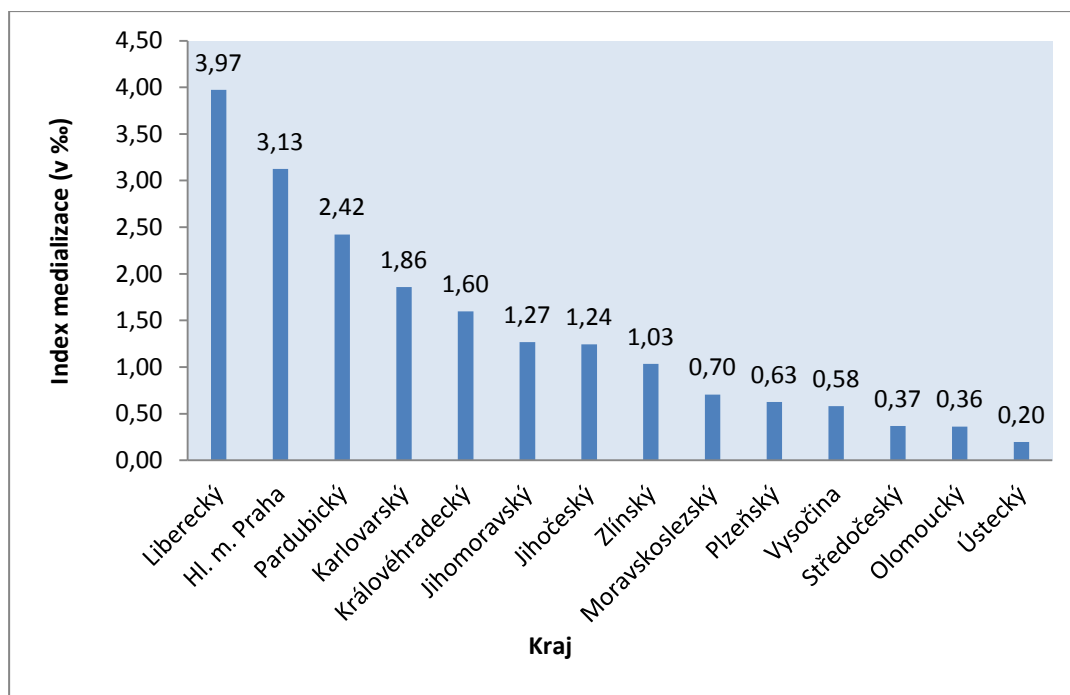
Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

Podle tabulky 4.2.2 můžeme usoudit, že vzdálenost krajských měst od hlavního města má pouze z části vliv na podíl odvysílaných sportovních zpráv. Nelze však s přesností konstatovat, že čím je větší vzdálenost měst od Prahy, tím nižší je podíl počtu sportovních zpráv. Jihomoravský kraj se vyjímá výrazným způsobem z řady, od hlavního města je krajské město Brno vzdáleno 185 km, přesto podíl odvysílaných zpráv je hned po Praze a Libeckém kraji nejvyšší. Velký podíl na tomto výsledku má i to, že v Jihomoravském kraji se nachází velké množství sportovních klubů na nejvyšší úrovni a tento kraj je známý a častokrát hodně medializovaný díky Masarykovu okruhu, na němž se pořádají motocyklové i automobilové závody. V případě Olomouckého kraje se vzdálenost od hlavního města Prahy mohla na počtu sportovních příspěvků projevit. Na druhé straně se na posledním místě umístil kraj Ústecký, vzdálený od Prahy pouze 71 km. Ale jak jsem již v práci zmínila, Ústeckému kraji co se týče sportovního zpravodajství, je věnována velmi malá pozornost. Umístění Středočeského kraje

až na 10. místě je odrazem vlivu hlavního města Prahy. Medializace Středočeského kraje je ovlivněna jeho polohou a blízkostí hlavního města, které způsobuje „odsávání“ mediální pozornosti. (Sucháček, 2005)

Graf 4.2.5 znázorňuje index medializace, tedy podíl počtu odvysílaných zpráv a počtu obyvatel. Index medializace značí mediální potenciál v oblasti sportu jednotlivých krajů ČR. Čím vyšších hodnot index medializace nabývá, tím více se o příslušném kraji, ve vztahu sportovních zpráv k počtu obyvatel, hovoří. V opačném případě se o krajích hovoří méně.

Graf 4.2.5: Index medializace jednotlivých krajů ČR (v ‰)

Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

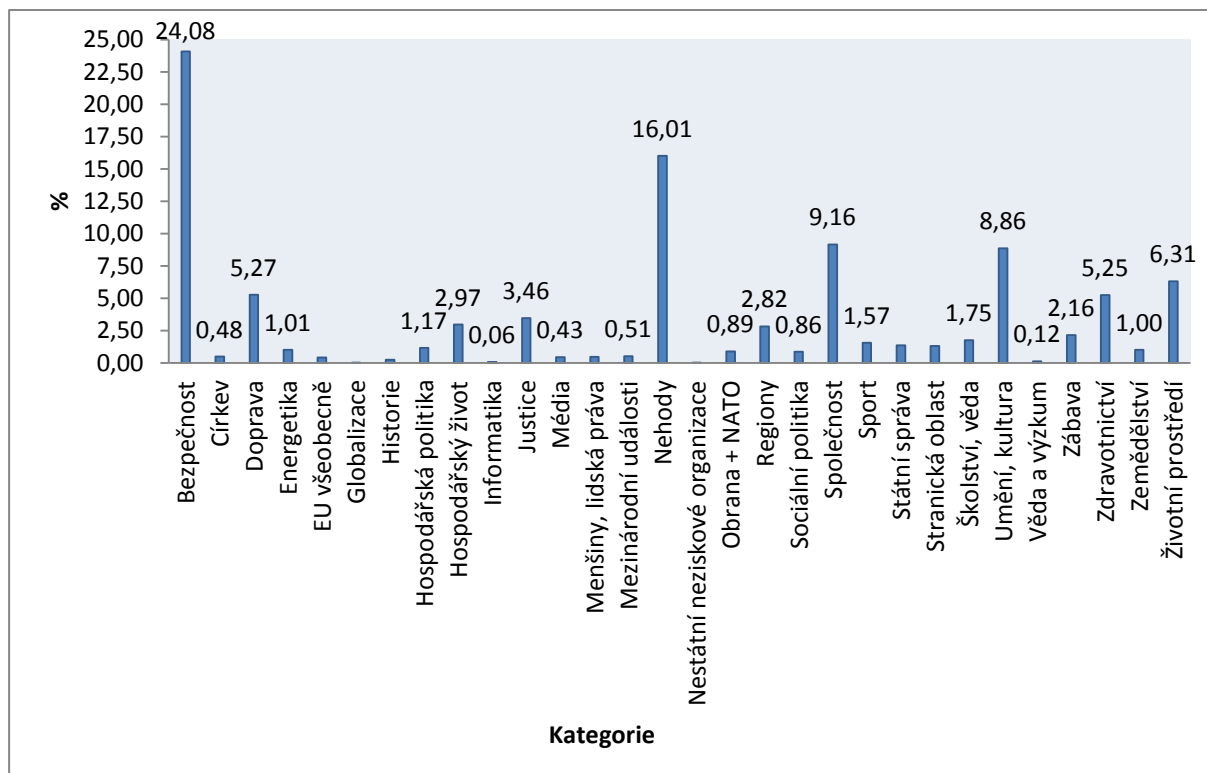
Z grafu 4.2.5 je jasně viditelné, že nejvyšší index medializace ze všech krajů ČR má Liberecký kraj. Je to zapříčiněno tím, že tento kraj v letech 2004-2011 byl hodně medializován hlavně v souvislosti s pořádáním již zmíněného MS v klasickém lyžování, a také tomuto výsledku přispěl i fakt, že Liberecký kraj je druhý nejméně obydlený mezi kraji ČR. Na druhém místě se umístilo Hlavní město Praha, což není žádným překvapením, jelikož se o oblasti sportu v Praze vysílalo nejvíce zpráv, tudíž na 1000 obyvatel v Praze připadají 3 mediální sportovní příspěvky. Jak lze vyčíst z grafu, v šesti krajích ČR index medializace nedosahoval ani 1 ‰, což znamená, že se o sportu v krajích hovoří velmi málo. Nejhuře se umístil kraj Ústecký, ve kterém index medializace byl pouhé 0,2 ‰.

Z kvantitativního hlediska analýza mediálních příspěvků z oblasti sportu o krajích říká, jak často se o daném kraji hovoří na celostátní úrovni. Mezi kraji jasně dominuje kraj Hlavní město Praha, což vzhledem ke svému postavení v ČR, není vůbec překvapivé, ba naopak velmi očekávané. Mediální obraz krajů je z velké části utvářen obsahovou stránkou mediálních příspěvků, proto se následující podkapitola bude věnovat tematické náplni sportovních příspěvků v jednotlivých krajích ČR.

4.3 Kvalitativní analýza příspěvků ze sportovní rubriky

V rámci kvalitativního hodnocení médií se zaměřím na zařazení sportu mezi ostatní rubriky zpravodajství, kterými se společnost Media Tenor v daném období zabývala. Dále se zaměřím na jednotlivá témata sportovního zpravodajství a nejčastěji vysílaná témata ve všech krajích ČR. Následující graf 4.3.1 zobrazuje postavení sportu mezi ostatními zpravodajskými příspěvky.

Graf 4.3.1: Podíl mediálních příspěvků dle kategorií za období 1. dubna 2004 - 31. prosince 2011 (v %)

Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

Z grafu 4.3.1 můžeme vidět, že mezi zpravodajskými příspěvky na celostátní úrovni má své výsadní postavení kategorie bezpečnost (24,08 %), po té následují zprávy zabývající se nehodami (16,01 %) a společností (9,16 %). Kategorie sport se zařadila na 12. místo ze všech 30 možných kategorií. Ve sledovaném období bylo odvysíláno celkem 13 418 sportovních příspěvků, což představuje 1,57 % ze všech zpráv. Kategorie sport byla dále rozdělena podle témat, kterých společnost Media Tenor vymezila 25 a zachycuje je tabulka 4.3.1.

Tab. 4.3.1: Přehled jednotlivých tematických okruhů sportovního zpravodajství, počet příspěvků z jednotlivých tematických okruhů, jejich podíl na všech sportovních příspěvcích v daném časovém úseku v (%)

Jednotlivá témata sportovního zpravodajství	Počet příspěvků v %	Počet příspěvků
Atletika (vč. dálkových běhů - maratónů)	2,15	289
Bojové sporty (judo, zápas, vzpírání, karate, box, asijská bojová umění apod.)	0,53	71
Cyklo sport (silniční + dráhová cyklistika, cyklokros, mountainbiking, kolová)	0,40	54
Dostihový sport, parkour apod.	4,81	646
Extrémní, adrenalinové sporty (horolezectví, bungee-jumping, paragliding apod.)	3,07	412
Financování sportu obecně (granty, dotace, sponzoring)	0,72	96
Fotbal, nohejbal, sálová kopaná	10,26	1377
Golf	0,35	47
Hokej, hokejbal, florbal	7,55	1013
Jiné téma (sport, politika tělovýchovy a sportu)	2,46	330
Kolektivní míčové sporty (házená, košíková, volejbal apod.)	1,63	219
Kulečník, kuželky, bowling, šipky, pétanque	0,09	12
Kultura těla (kulturistika, body-building)	0,16	21
Letectví (bezmotorové, akrobatické, balónové apod.)	0,89	119
Motoristické sporty (silniční závody, rallye, plochá dráha apod.)	8,94	1199
Negativní jevy ve sportu (doping, korupce apod.)	4,06	545
Nové sportovní disciplíny	1,52	204
Organizace/pořádání sportovních akcí (MS v ledním hokeji, výstavba nových sportovišť apod.)	25,11	3369
Rekreační sportování (pěší turistika, cykloturistika, masové běhy apod.)	15,18	2037
Šachy, go, scrabble	2,49	334
Tanec	0,51	68
Tělesně/mentálně postižení sportovci	0,86	115
Tenis, badminton, stolní tenis, squash	0,72	97
Vodní sporty (kanoistika, jachting, plavání, skoky do vody apod.)	1,80	241
Zimní sporty (sjezdové + klasické lyžování, skoky na lyžích, krasobruslení apod.)	3,75	503

Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

Čtvrtina všech odvysílaných sportovních zpráv se zabývala tematickou oblastí organizace/pořádání sportovních akcí, především organizace velkých událostí jako bylo MS v ledním hokeji, které se konalo v roce 2004 v Praze a Ostravě, MS v klasickém lyžování v Liberci (2009) a další akce, se kterými je úzce spojená i výstavba nových sportovišť. Druhou nejvíce oblíbenou oblastí sportovních příspěvků je rekreační sportování, které je

zastoupeno z 15,18 % a do této tematické skupiny patří např. pěší turistika, cykloturistika a masové běhy. 1377 příspěvků bylo v letech 2004-2011 odvysíláno z jednoho z nejoblíbenějších sportů v ČR, kterým je fotbal. Příspěvky týkající se fotbalu, nohejbalu a sálové kopané se v televizi objevily z 10,26 %. Dalšími oblíbenými tématy byly například: motoristický sport, hokej, hokejbal a florbal nebo dostihový sport a parkur. Sportovní zpravodajství se zaměřovalo nejen na pozitivní příspěvky, často řešenou problematikou byly negativní jevy ve sportu, mezi které se řadí doping nebo korupční kauzy. Nejmenší pozornost byla věnována sportovní oblasti kulečnick, kuželky, bowling, šipky a pétanque, kdy za sedm let bylo zveřejněno ve všech čtyřech televizních zpravodajských relacích pouze 12 příspěvků z tohoto sportovního odvětví.

Z hlediska obsahového zaměření sportovních příspěvků z krajů ČR, byla vytvořena tabulka 4.3.2, která zachycuje TOP 5 publikovaných tematických oblastí za jednotlivé kraje ČR. V tabulce je rovněž zaznamenán podíl počtu zpravodajských příspěvků s danou tematikou na celkovém počtu příspěvků ze sportu o daném kraji. Pro přehlednost jsou jednotlivé tematické oblasti barevně odlišeny.

Tab. 4.3.2: TOP 5 témat z oblasti sportu - podíl odvysílaných zpráv na celkovém počtu zpráv v %

Kraj	Pět nejfrekventovanějších témat z oblasti sportu - podíl odvysílaných zpráv na celkovém počtu zpráv v %									
	1.		2.		3.		4.		5.	
Hl. m. Praha	Organizace/pořádání sportovních akcí	32,68	Fotbal, nohejbal, sálová kopaná	19,98	Hokej, hokejbal, florbal	10,37	Atletika	5,52	Jiné téma	4,28
Jihočeský	Rekreační sportování	42,06	Organizace/pořádání sportovních akcí	30,37	Financování sportu obecně	7,88	Šachy, go, scrabble	6,99	Fotbal, nohejbal, sálová kopaná	4,07
Jihomoravský	Motoristické sporty	49,86	Organizace/pořádání sportovních akcí	20,14	Negativní jevy ve sportu	5,59	Fotbal, nohejbal, sálová kopaná	4,69	Rekreační sportování	4,41
Karlovarský	Financování sportu obecně	22,08	Rekreační sportování	19,08	Kolektivní míčové sporty	15,55	Zimní sporty	14,49	Nové sportovní disciplíny	6,54
Královéhradecký	Rekreační sportování	56,19	Zimní sporty	15,32	Letectví	4,09	Organizace/pořádání sportovních akcí	3,86	Tanec	3,63
Liberecký	Organizace/pořádání sportovních akcí	66,24	Rekreační sportování	12,06	Zimní sporty	7,31	Negativní jevy ve sportu	2,73	Fotbal, nohejbal, sálová kopaná	2,38
Moravskoslezský	Fotbal, nohejbal, sálová kopaná	19,8	Rekreační sportování	15,02	Organizace/pořádání sportovních akcí	14,68	Motoristické sporty	9,56	Tenis, badminton, stolní tenis, squash	9,44
Olomoucký	Rekreační sportování	45,69	Fotbal, nohejbal, sálová kopaná	15,09	Tělesně/mentálně postižení sportovci	12,07	Negativní jevy ve sportu	10,34	Jiné téma	9,91
Pardubický	Dostihový sport, parkour	38,1	Hokej, hokejbal, florbal	17,35	Šachy, go, scrabble	8,72	Rekreační sportování	7,1	Jiné téma	6,13
Plzeňský	Fotbal, nohejbal, sálová kopaná	41,08	Rekreační sportování	30,03	Organizace/pořádání sportovních akcí	9,63	Motoristické sporty	9,35	Hokej, hokejbal, florbal	5,95
Středočeský	Rekreační sportování	20,09	Negativní jevy ve sportu	18,3	Vodní sporty	12,05	Financování sportu obecně	9,38	Organizace/pořádání sportovních akcí	8,48
Ústecký	Motoristické sporty	36,2	Rekreační sportování	22,09	Organizace/pořádání sportovních akcí	14,11	Zimní sporty	11,04	Hokej, hokejbal, florbal	9,2
Vysočina	Organizace/pořádání sportovních akcí	37,92	Rekreační sportování	22,82	Extrémní/adrenalinové sporty	20,81	Hokej, hokejbal, florbal	10,07	Nové sportovní disciplíny	4,03
Zlínský	Motoristické sporty	29,84	Negativní jevy ve sportu	13,77	Rekreační sportování	13,61	Hokej, hokejbal, florbal	11,8	Fotbal, nohejbal, sálová kopaná	10,66

Zdroj: vlastní zpracování podle dat společnosti Media Tenor

Z hlediska tematické struktury zpravodajských příspěvků o jednotlivých krajích je vidět poměrně odlišné tematické zaměření. U všech krajů se mezi pět nejčastěji publikovaných tematických oblastí dostalo 20 z celkového počtu 25 tematických oblastí. Pouze pět oblastí se ani jednou neobjevily v TOP 5 tematických oblastech a těmi jsou: bojové sporty, cyklosport, golf, kultura těla a kulečnick, kuželky, bowling, šipky, pétanque.

Z tabulky 4.3.2 je zřejmý dominantní podíl počtu zpráv s tematikou rekreačního sportování a organizace sportovních akcí (1. a 2. nejčastěji publikovaná tematická oblast), a to téměř u všech krajů. Častý výskyt zpráv v krajích ČR byl zaznamenán z fotbalu a hokeje, což naznačuje, jak jsou tyto dva sporty v ČR populární. Dále stojí za zmínku oblast motosportu, který se několikrát umístil dokonce na prvním místě – v kraji Jihomoravském, Ústeckém a Zlínském. Na druhém, třetím a čtvrtém místě se také vícekrát objevily zprávy, které mají lehký nádech bulvárního charakteru – příspěvky z oblasti negativních jevů ve sportu – dopingové skandály a korupční kauzy. Ostatní oblasti se v nejčastějších zprávách z krajů ČR vyskytly třeba jen jednou či dvakrát.

Hlavní město Praha

Jedna třetina všech zpráv z Prahy se týká pořádání sportovních akcí. Praha je hlavní město ČR, ale i významné centrum kultury a zábavy, proto láká pořadatele těchto událostí. V Praze se každoročně koná spousta sportovních akcí, jako je například Pražský maratón a půlmaratón, běh We run Prague a další. Velkou událostí bylo zmíněné MS v ledním hokeji v roce 2004, které bylo úspěšné, a proto si Praha pořadatelství MS zopakuje i letos v květnu. Na druhém a třetím místě se umístily příspěvky zabývající se fotbalem a hokejem. Tyto sporty jsou v Praze spojeny především díky tamním známým klubům a odvěkým rivalům – Spartou a Slavií Praha.

Jihočeský kraj

V Jihočeském kraji převažovaly zprávy z oblasti rekreačního sportování (přes 42 % příspěvků). V tomto kraji leží Národní park Šumava, který se pyšní krásnou přírodou a spoustou tras pro pěší turistiku a cykloturistiku. V parku se nachází několik cyklotras a cyklostezek, a díky tomu je Šumava oblíbenou destinací pro rekreační sport. V Jihočeském kraji se do nejčastějších 5 tematických zpráv dostaly příspěvky z oblasti šachů (4. místo, 7 % ze všech sportovních zpráv z kraje). V kraji se pořádá několik šachových turnajů, velmi populární je klub z Českých Budějovic – Queen chess club.

Jihomoravský kraj

Téměř polovina všech příspěvků ze sportu z Jihomoravského kraje se týkala motosportu. Na druhém místě se umístily zprávy o pořádání sportovních akcí. Obě tyto témata souvisí především s Masarykovým okruhem, na kterém se několikrát do roka pořádají mezinárodní závody jak silničních motocyklů, tak i automobilů.

Karlovarský kraj

V Karlovarském kraji se zaměřilo zpravodajství především na financování sportu (22 %), po té na rekreační sportování a zimní sporty. Krušné hory, které se na území Karlovarského kraje rozpínají, nabízejí nejen turistům příznivé podmínky v letním období pro turistiku a cyklistiku a v zimním období pro lyžování, snowboarding a další zimní sporty. Na třetím místě se jako u jediného kraje vůbec umístily míčové sporty – v Chebu se dvakrát ročně pořádá mezinárodní turnaj žen v házené (O štít města Chebu), v kraji má svou základnu úspěšný volejbalový klub VK Karlovarsko, který hraje nejvyšší volejbalovou ligu v ČR. Za zmínku stojí i prvoligový basketbalový tým žen.

Královéhradecký kraj

V Královéhradeckém kraji podobně jako kraji Karlovarském převažovaly příspěvky o rekreačním sportování a zimních sportech. Opět je to způsobeno výbornými přírodními podmínkami v kraji, leží zde část našeho nejvyššího pohoří v ČR - Krkonoše a také část Orlických hor. Třetí místo obsadila nezvyklá sportovní oblast – letectví. V královéhradeckém kraji se každoročně pořádá Czech International Air Fest, což je vůbec největší leteckou přehlídkou pořádanou v České republice. Letos se bude na letišti v Hradci Králové konat již 22. ročník.

Liberecký kraj

O Libereckém kraji se vysílalo nejvíce příspěvků ohledně pořádání sportovní akce a výstavbě lyžařského areálu, který byl určen pro MS v klasickém lyžování v Liberci v roce 2009. Až 66 % všech sportovních zpráv v letech 2004-2011 se zabývalo touto velkou sportovní událostí. Spolu s ní souvisí i další okruhy, které byly častokrát vysílané – rekreační sportování, zimní sporty a negativní jevy ve sportu. Negativní jevy ve sportu zde nejsou myšleny jako dopingová či korupční kauza, ale dluhy, které vznikly při pořádání tohoto MS. Páté místo patří fotbalu, zejména místnímu fotbalovému klubu FC Slovan Liberec, který si dobře vede již několik let v nejvyšší fotbalové soutěži a několikrát se představil i na evropské fotbalové scéně.

Moravskoslezský kraj

Mezi nejčastěji publikovanými příspěvky z oblasti sportu v Moravskoslezském kraji se objevily zprávy z fotbalu (19,8 %). Nejpopulárnější fotbalový klub v kraji je bezpochyby FC Baník Ostrava, který je známý kromě dobrých sportovních výsledků také díky svým fanouškům a rivalitou s dalším fotbalovým klubem AC Sparta Praha. Klub přitáhl svou pozornost médií hlavně v roce 2011, kdy se přes své sportovní úspěchy nacházel ve finanční krizi. Došlo k rozprodávání hráčského kádru, v prosinci 2011 dokonce odprodal i stadión na Bazalech. Jako další zástupce sportu je rekreační sportování. To má v kraji své významné postavení, spousta turistů využívá tras v Beskydech či Jeseníkách. V Moravskoslezském kraji se každoročně pořádá několik sportovních událostí – např. atletický mítink Zlatá tretra, celosvětová soutěž ženských národních tenisových týmů FED Cup a celosvětová soutěž mužských národních tenisových týmů Davis Cup. Díky těmto tenisovým akcím se tenis vyšvihl na páté místo v tematických příspěvcích o kraji.

Olomoucký kraj

Olomoucký kraj je další z krajů, ve kterém je na prvním místě rekreační sportování. V tomto kraji je stejně jako v Moravskoslezském kraji populární fotbal. Fotbalový klub SK Sigma Olomouc hrál dlouhodobě nejvyšší fotbalovou soutěž, zahrál si i Evropskou ligu. Loňská sezóna se Olomouci nepovedla, neudrželi se v soutěži, a proto letos hraje Fotbalovou národní ligu, což je druhá nejvyšší soutěž v ČR. Přes 12 % sportovních příspěvků v kraji se týkalo tělesně/mentálně postiženým sportovcům, v Olomouci se nachází Atletický klub, který s těmito sportovci úzce spolupracuje.

Pardubický kraj

U zpráv z Pardubického kraje má výsadní postavení dostihový sport. Velká Pardubická je dostihový závod, který se koná každý podzim v Pardubicích. Jedná se o velkou sportovní událost, na kterou se těší nejen fanoušci koní, ale i sázek. Druhé místo mezi sportovními tématy zaujal hokej. Není divu, že se o hokeji v kraji tolik hovoří, když zdejší klub HC ČSOB Pojišťovna Pardubice, doposud získal šest titulů mistra v nejvyšší hokejové lize ČR. Třetí místo získalo sportovní odvětví šachy, ze kterého bylo v letech 2004-2011 vysíláno necelých 9 % zpráv.

Plzeňský kraj

Sportovní zpravodajství v Plzeňském kraji jasně vede fotbal – 41 % všech sportovních zpráv z kraje se věnuje právě fotbalu, zejména fotbalovému klubu FC Victoria Plzeň. Je to

profesionální sportovní klub, který od roku 2005 hraje nejvyšší fotbalovou ligu u nás (Synot liga), v minulosti byl účastníkem Ligy mistrů UEFA a Evropské ligy UEFA. V posledních čtyřech letech se Victoria v Synot lize umístila vždy na stupních vítězů, z toho dvakrát slavila mistra ligy. Do Plzeňského kraje zasahuje část Šumavy, co je důvod, proč je zde tolik populární rekreační sport. Dále má svou roli v kraji i motosport a hokej (4. a 5. místo), který reprezentuje hokejový klub HC Škoda Plzeň.

Středočeský kraj

Nejcennější přírodní oblast kraje představuje CHKO Křivoklátsko, mezi další významné oblasti patří CHKO Kokořínsko, Český kras, Český ráj a Blaník – což jsou ideální podmínky pro rekreaci, turistiku a cykloturistiku. I proto je rekreační sportování dominantou Středočeského kraje a 20 % příspěvků se právě tomuto tématu věnovalo. V tomto kraji se nachází naše dva nejvýznamnější vodní toky – Labe a Vltava, díky čemuž jsou v kraji rozšířené vodní sporty, které v rámci sportovních témat z kraje zaujaly třetí místo s 12,05 %.

Ústecký kraj

V Ústeckém kraji dominuje motosport, 36,2 % sportovního zpravodajství z tohoto kraje se věnuje právě tomuto sportovnímu odvětví. V kraji se nachází Veteran car club, který se zabývá závody veteránů. V Ústí nad Labem se každoročně v létě koná Veteran rally Ústí nad Labem, což je především přehlídka historických vozidel. Na páté místo se mezi sportovními tématy se probojoval hokej. Hokejový klub HC Slovan Ústí nad Labem hraje první ligu, pouze v sezóně 2007/2008 si Ústečtí lvi zahráli extraligu, i přes to je hokej v kraji velmi oblíbený.

Kraj Vysočina

Kraj Vysočina se v oblasti sportu proslavil díky Vysočina aréně v Novém městě na Moravě, které bylo hostilo MS v biatlonu v roce 2013, jemuž předcházeli dvě biatlonové akce - v roce 2011 MS juniorů a v roce 2012 světový pohár. Organizace sportovních akcí na Vysočině hraje prim, dále se za tuto oblast řadí rekreační sportování a adrenalinové sporty. Extrémní a adrenalinové sporty se umístily na třetím místě a jsou reprezentovány službami firmy Harakiri, která pořádá kurzy snowkitingu, landkitingu na Větrném Jeníkově, který leží na Vysočině, jen 2 km od dálnice. Na poslední místo se v rámci zpravodajství probojovaly se 4 % nové sportovní disciplíny, které mají úzkou souvislost s provozem adrenalinových sportů v kraji.

Zlínský kraj

O Zlínském kraji se v rámci celorepublikového zpravodajství nejvíce hovoří v souvislosti s motosportem – ve Zlíně je již tradicí srpnová Barum czech rallye Zlín, která i poutá zájem diváků a médií. Čtvrtou a pátou nejčastější tematickou oblastí jsou fotbal a hokej. Fotbal v kraji má své zastoupení v nejvyšší Synot lize prostřednictvím fotbalového klubu 1. FC Slovácko. Dalším fotbalovým zástupcem v kraji je FC Fastav Zlín, který od sezóny 2008/2009, kdy sestoupil z nejvyšší ligy, působí v druhé nejvyšší lize (Fotbalová národní liga). Nejpopulárnějším sportem v kraji je hokej. Zlínský hokejový klub PSG Zlín hraje extraligu již od počátku této soutěže a získal dva tituly, ten poslední v loňské sezóně 2013/2014.

5 Závěr

Z práce vyplývá, že média hrají v životě obyvatel velkou roli. Každodenně dostáváme ze sdělovacích prostředků velké množství informací z různých oblastí života. Sport patří mezi nejatraktivnější a nejsledovanější rubriky. V dnešní době sport označujeme za fenomén, spousta lidí, kteří se sportu nikdy nevěnovali, začínají sportovat alespoň na rekreační úrovni. S tím souvisí i zvýšený zájem o zpravodajství z této oblasti. Lidé stále více využívají média k vyhledávání sportovních událostí v regionech, kterých by se mohli zúčastnit, ať aktivně či pasivně. Prostřednictvím televize se vysílá stále více sportovních klání ze všech možných sportovních odvětví, diváci tak mají možnost sledovat své oblíbené týmy či sportovce v celostátním vysílání.

Z popisu sportu v jednotlivých krajích ČR je patrné, jak je toto odvětví rozšířené. Z analýzy vyplynulo, že 20 sportovních oblastí z 25 se umístilo mezi pěti nejmedializovanějšími zprávami z krajů ČR. Každý ze čtrnácti krajů je jedinečný tím, že v něm dominuje jiný sport, např. v Pardubickém kraji dostihy, v Jihomoravském kraji motosport. Monocentrické uspořádání celostátních médií v ČR v oblasti sportovních mediálních příspěvků do určité míry ovlivňuje výsledky kvantitativní a kvalitativní analýzy.

Z kvantitativní analýzy vyplývá, že Praha má mezi kraji ČR své výsadní postavení, téměř každá třetí sportovní zpráva se týkala právě našeho hlavního města. Je to sídlo nevýznamnějších médií u nás, ale také je nejvýznamnější hospodářské, politické a kulturní centrum, proto mu byla přikládána největší mediální pozornost. Dalšími často medializovanými kraji byly ty, které byly hostitelskými regiony velkých sportovních událostí, např. Liberecký kraj, který pořádal MS v klasickém lyžování, kraj Jihomoravský, kde se každoročně uskutečňuje Velká cena Brna, což je závod seriálu Moto GP, také kraj Moravskoslezský, který byl spoluorganizátorem MS v ledním hokeji v roce 2004. Mezi často opomíjené kraje v oblasti sportovního zpravodajství patří kraj Ústecký, Olomoucký a kraj Vysočina. Z těchto krajů se v celostátním vysílání vyskytlo nejméně mediálních příspěvků, jejich index medializace patřil také k nejmenším.

Kvalitativní analýza odhalila, že organizace sportovních akcí se hned devětkrát umístila mezi TOP 5 nejmedializovanějšími příspěvky v krajích ČR, z toho třikrát na prvním místě. Rekreační sportování u nás nabývá stále větší pozornosti. Příspěvky z této oblasti se v TOP 5 objevily celkem třináctkrát, pouze u Hlavního města Prahy se mezi pět nejfrekventovanějších příspěvků tato oblast nedostala. Analýza odhalila i fakt, že jedna velká

či každoročně opakující se událost může výrazně ovlivnit zaměření zpravodajských příspěvků v jakémkoliv kraji. Díky tomu se do TOP 5 nejčastěji vysílaných témat dostaly i jinak nevýrazné sportovní kategorie, které by se na přední příčky v tabulce nedostaly. Jedná se například o tanec v Královéhradeckém kraji nebo o nové sportovní disciplíny na Vysočině. Dva nejpopulárnější sporty u nás v tabulce taktéž obstály. V osmi ze čtrnácti krajů se fotbal vyskytl mezi pěti nejfrekventovanějšími příspěvky, hokej se objevil v tabulce šestkrát, což potvrzuje, že to jsou divácky nejatraktivnější sporty.

Oblast sportu je specifická díky tomu, že jsou zde jasné výsledky zápasů, časy a pořadí závodníků atd. Média tak nemají takovou moc, jako v případě jiných rubrik, nemohou zprávy ze sportu zkreslovat a překrucovat. Lze konstatovat, že obraz krajů odvysílaný v celostátních médiích z velké části odpovídá skutečnosti. Do celostátního zpravodajství se většinou dostanou pouze velké sportovní události, úspěchy či neúspěchy. Přednostně se vysílají příspěvky ze známějších sportovních odvětví, než ty, které nejsou tolik oblíbené a známé. Můžeme tedy říct, že sportovní zpravodajství napomáhá regionům zlepšit svou image, snaží se zviditelnit především pozitivních sportovních událostí v krajích. Tím mohou sdělovací prostředky pomoci přitáhnout nové investory, kteří se zajímají o sportovní odvětví, což může zapříčinit rozvoj krajů.

Literatura

- JIRÁK J.; KÖPPLOVÁ B., 2009. *Masová média*. 1. vyd. Praha: Portál, 416 s. ISBN 978-80-7367-466-3
- JIRÁK J.; KÖPPLOVÁ B., 2003. *Média a společnost – Stručný úvod do médií a mediální komunikace*. Praha: Portál, s. 15-16, ISBN 978-80-7367-287-4
- JUSTIS kol. autorů, 2001. *Úvod do regionálních věd a veřejné správy*. Praha: IFEC, 264 s. ISBN 80-86412-08-3
- KADEŘÁBKOVÁ J.; TRHLÍNOVÁ Z., 2008. *Region a regionální vědy*. Praha: EUPRESS, 78 s. ISBN 978-80-7408-009-8
- KRAUS B., 2001. *Člověk – prostředí – výchova*. Brno: Paido, 199s. ISBN 80-7315-004-2
- KROUŽELOVÁ D. et al., 2010. *Příručka mediální výchovy: Mediální výchova na gymnáziích* [online]. Pardubice: Koalice nevládek Pardubická, o. s., [cit. 2015-03-10]. Dostupné z: <http://www.mediasetbox.cz/cs/media-set/prirucka-medialni-vychovy/>
- KUBÍČEK J., 2012. *Sport a právo*. Brno, Česká republika: Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity, ISBN 978-80-210-6040-1
- MALINOVSKÝ, Jan a Jan SUCHÁČEK, 2006. *Velký anglicko-český slovník regionálního rozvoje a regionální politiky Evropské unie*. 1. vyd. Ostrava: VŠB – Technická univerzita Ostrava. 956 s. ISBN 80-248-1117-0
- McQUAIL D., 1999. *Úvod do teorie masové komunikace*. Praha: Portál, 447 s. ISBN 80-7178-200-9
- POSTLER M., 2003. *Média v reklamě*. Praha: Oeconomia, 104 s. ISBN 80-245-0629-7
- POUPEROVÁ, O., 2010. *Regulace médií*. Praha: Leges, 272 s. ISBN 978-80-87212-48-6
- REKTOŘÍK J. et al., 2001. *Organizace neziskového sektoru*. Praha, Czechia: Ekopress. ISBN 978-80-86929-54-5
- SEKOT A., 2006. *Sociologie v kostce*. Brno: Paido, 258s. ISBN 80-7315-126-X
- SEKOT A., 2003. *Sport a společnost*. Brno: Paido, 2003, 191 s. ISBN 80-7315-047-6

SUCHÁČEK J., 2005. Vybrané determinanty image regionu v krátkodobé a dlouhodobé perspektivě. In: RUMPEL P., eds. *Inovativní přístupy a koncepty v socioekonomickém rozvoji územních jednotek: mezinárodní pracovní seminář: 25. - 26. 5. 2005, Ostrava: sborník příspěvků*. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, s. 114-125, ISBN 80-7368-261-3

SUCHÁČEK, Jan, 2013. *Transformace v České republice z institucionálně-regionální perspektivy*. Praha: Národohospodářský ústav Josefa Hlávky, 6/2013, 151 s. ISBN 978-80-86729-90-9

ŠEVČÍKOVÁ V.; KOVÁŘOVÁ L., 2014. *Česká republika: Města a obce České republiky*. 2. vyd. Rožnov pod Radhoštěm: Proxima Bohemia, 1432 s. ISBN 978-80-90539-32-7.

TONTS M., 2005: *Competitive sport and social capital in rural Australia*. *Journal of Rural Studies*, 21, č. 2, s. 137-149.

URBAN L., J. DUBSKÝ a K. MURDZA, 2011. *Masová komunikace a veřejné mínění*. 1. vyd. Praha: Grada, 240 s. ISBN 978-80-247-3563-4

WOKOUN R., 2004. *Regiony od teorie k praxi*. In: *Veřejná správa*, 47/1995, str. 28-29.

Internetové zdroje

Česká televize, 2015. *Vše o ČT: Základní informace o ČT*. [online]. [cit. 2015-03-11]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/zakladni-informace-o-ct/>

Český statistický úřad, 2014a. *Hlavní město Praha: Charakteristika hlavního města Prahy*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-11]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/csu/2014edicniplan.nsf/t/A1004F4176/\\$File/33012014chcz.pdf](http://www.czso.cz/csu/2014edicniplan.nsf/t/A1004F4176/$File/33012014chcz.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj hlavního města Prahy ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-11]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xa/redakce.nsf/i/casove_rady

Český statistický úřad, 2014b. *Středočeský kraj: Charakteristika Středočeského kraje*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-11]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/xs/redakce.nsf/bce41ad0daa3aad1c1256c6e00499152/84d81cd3611e6e1bc1256f100040d79e/\\$FILE/33011014ncz.pdf](http://www.czso.cz/xs/redakce.nsf/bce41ad0daa3aad1c1256c6e00499152/84d81cd3611e6e1bc1256f100040d79e/$FILE/33011014ncz.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Středočeského kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-11]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xs/redakce.nsf/i/casova_rada_dlouhodoby_vyvoj_kraje_ve_vybranych_ukazatelich

Český statistický úřad, 2014c. *Karlovarský kraj: Charakteristika Karlovarského kraje*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-11]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/charakteristika_karlovarskeho_kraje

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Karlovarského kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/casove_rady_regionalni

Český statistický úřad, 2014d. *Karlovarský kraj: Základní tendence demografického, sociálního a ekonomického vývoje Karlovarského kraje v roce 2013*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_karlovarskeho_kraje_v_roce_2013/\\$File/33012414.pdf](http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_karlovarskeho_kraje_v_roce_2013/$File/33012414.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Karlovarského kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/dlouhodoby_vyvoj_karlovarskeho_kraje/\\$File/411011120102.pdf](http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/dlouhodoby_vyvoj_karlovarskeho_kraje/$File/411011120102.pdf)

Český statistický úřad, 2014e. *Plzeňský kraj: Charakteristika Plzeňského kraje*. [online]. [cit. 2015-02-16] Dostupné z: [http://www.czso.cz/xp/redakce.nsf/i/charakteristika_plzenskeho_kraje/\\$File/33010814charcz.pdf](http://www.czso.cz/xp/redakce.nsf/i/charakteristika_plzenskeho_kraje/$File/33010814charcz.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Plzeňského kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-16]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xp/redakce.nsf/i/casove_rady

Český statistický úřad, 2014f. *Jihočeský kraj: Charakteristika Jihočeského kraje*. [online]. [cit. 2015-02-16] Dostupné z: http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/charakteristika_kraje

Český statistický úřad, 2014g. *Jihočeský kraj: Základní tendence demografického, sociálního a ekonomického vývoje Jihočeského kraje v roce 2013*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-16]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_jihoceskeho_kraje_v_roce_2013/\\$File/33012714a.pdf](http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_jihoceskeho_kraje_v_roce_2013/$File/33012714a.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Jihočeského kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-16]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xk/redakce.nsf/i/casove_rady

Český statistický úřad, 2014h. *Ústecký kraj: Charakteristika Ústeckého kraje*. [online]. [cit. 2015-02-18] Dostupné z: http://www.czso.cz/xu/redakce.nsf/i/charakteristika_kraje

Český statistický úřad, 2014i. *Ústecký kraj: Základní tendence demografického, sociálního a ekonomického vývoje Ústeckého kraje v roce 2013*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-18]. Dostupné z:

[http://www.czso.cz/xu/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_usteckeho_kraje_v_roce_2013/\\$File/33000614a.pdf](http://www.czso.cz/xu/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_usteckeho_kraje_v_roce_2013/$File/33000614a.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Ústeckého kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-18]. Dostupné z:

http://www.czso.cz/xu/redakce.nsf/i/casove_rady_kraje

Český statistický úřad, 2014j. *Liberecký kraj: Charakteristika Libereckého kraje*. [online]. [cit. 2015-02-20] Dostupné z: http://www.czso.cz/xl/redakce.nsf/i/charakteristika_kraje

Český statistický úřad, 2014k. *Liberecký kraj: Základní tendence demografického, sociálního a ekonomického vývoje Libereckého kraje v roce 2013*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-20]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/csu/2014edicniplan.nsf/t/4100220F61/\\$File/33013614.pdf](http://www.czso.cz/csu/2014edicniplan.nsf/t/4100220F61/$File/33013614.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Libereckého kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-20]. Dostupné z:

http://www.czso.cz/xl/redakce.nsf/i/casove_rady_kraje

Český statistický úřad, 2014l. *Královéhradecký kraj: Charakteristika Královéhradeckého kraje*. [online]. [cit. 2015-02-20] Dostupné z:

http://www.czso.cz/xh/redakce.nsf/i/strucna_charakteristika_kraje

Český statistický úřad, 2014m. *Královéhradecký kraj: Základní tendence demografického sociálního a ekonomického vývoje Královéhradeckého kraje v roce 2013*. [online]. [cit. 2015-02-20]. Dostupné z:

[http://www.czso.cz/xh/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_kralovehradeckeho_kraje_v_roce_2013/\\$File/33013114.pdf](http://www.czso.cz/xh/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_kralovehradeckeho_kraje_v_roce_2013/$File/33013114.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Královéhradeckého kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-23]. Dostupné z:

http://www.czso.cz/xh/redakce.nsf/i/casove_rady

Český statistický úřad, 2014n. *Pardubický kraj: Charakteristika Pardubického kraje*. [online]. [cit. 2015-02-23] Dostupné z:

[http://www.czso.cz/xe/redakce.nsf/i/charakteristika_pardubickeho_kraje_\(udaje_za_rok_2013\)](http://www.czso.cz/xe/redakce.nsf/i/charakteristika_pardubickeho_kraje_(udaje_za_rok_2013))

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Pardubického kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-23]. Dostupné z:

http://www.czso.cz/xe/redakce.nsf/i/casove_rady

Český statistický úřad, 2014o. *Kraj Vysočina: Charakteristika kraje Vysočina*. [online]. [cit. 2015-02-26] Dostupné z: http://www.czso.cz/xj/redakce.nsf/i/charakteristika_kraje

Český statistický úřad, 2014p. *Kraj Vysočina: Základní tendence demografického sociálního a ekonomického vývoje kraje Vysočina v roce 2013*. [online]. [cit. 2015-02-26]. Dostupné z:

[http://www.czso.cz/xj/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_kraje_vysocina_v_roce_2013/\\$File/vyvoj_2013.pdf](http://www.czso.cz/xj/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_kraje_vysocina_v_roce_2013/$File/vyvoj_2013.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj kraje Vysočina ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-26]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xj/redakce.nsf/i/casove_rady_regionalni

Český statistický úřad, 2014q. *Jihomoravský kraj: Charakteristika Jihomoravského kraje*. [online]. [cit. 2015-02-27] Dostupné z: http://www.czso.cz/xb/redakce.nsf/i/charakteristika_jihomoravskeho_kraje

Český statistický úřad, 2014r. *Jihomoravský kraj: Základní tendence demografického sociálního a ekonomického vývoje Jihomoravského kraje v roce 2013*. [online]. [cit. 2015-02-27]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/xb/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_vyvoje_jihomoravskeho_kraje_v_roce_2013/\\$File/zakladni_tendence_JmK2013.pdf](http://www.czso.cz/xb/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_vyvoje_jihomoravskeho_kraje_v_roce_2013/$File/zakladni_tendence_JmK2013.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Jihomoravského kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-27]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xb/redakce.nsf/i/casove_rady_regionalni

Český statistický úřad, 2014s. *Olomoucký kraj: Charakteristika Olomouckého kraje*. [online]. [cit. 2015-03-02] Dostupné z: http://www.czso.cz/xm/redakce.nsf/i/charakteristika_kraje

Český statistický úřad, 2014t. *Olomoucký kraj: Základní tendence demografického sociálního a ekonomického vývoje Olomouckého kraje v roce 2013*. [online]. [cit. 2015-03-02]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/csu/2014edicniplan.nsf/t/4000377F1E/\\$File/33013514.pdf](http://www.czso.cz/csu/2014edicniplan.nsf/t/4000377F1E/$File/33013514.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Olomouckého kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-03-02]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xm/redakce.nsf/i/casove_rady_regionalni

Český statistický úřad, 2014u. *Moravskoslezský kraj: Charakteristika Moravskoslezského kraje*. [online]. [cit. 2015-03-05] Dostupné z: http://www.czso.cz/xt/redakce.nsf/i/charakteristika_moravskoslezskeho_kraje

Český statistický úřad, 2014v. *Moravskoslezský kraj: Základní tendence demografického sociálního a ekonomického vývoje Moravskoslezského kraje v roce 2013*. [online]. [cit. 2015-03-05]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/xt/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_moravskoslezskeho_kraje_v_roce_2013/\\$File/33013414.pdf](http://www.czso.cz/xt/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_moravskoslezskeho_kraje_v_roce_2013/$File/33013414.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Moravskoslezského kraje ve vybraných ukazatelích*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-03-05]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xt/redakce.nsf/i/casove_rady_regionalni

Český statistický úřad, 2014w. *Zlínský kraj: Charakteristika Zlínského kraje*. [online]. [cit. 2015-02-12] Dostupné z: http://www.czso.cz/xz/redakce.nsf/i/charakteristika_kraje

Český statistický úřad, 2014x. *Zlínský kraj: Základní tendence demografického sociálního a ekonomického vývoje Zlínského kraje v roce 2013*. [online]. [cit. 2015-02-12]. Dostupné z:

[http://www.czso.cz/xz/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_zlinskeho_kraje_v_roce_2013/\\$File/33012914.pdf](http://www.czso.cz/xz/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_zlinskeho_kraje_v_roce_2013/$File/33012914.pdf)

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Zlínského kraje ve vybraných ukazatelích: 1. část – Území, životní prostředí, obyvatelstvo, makroekonomické ukazatele*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xz/redakce.nsf/i/1_cast_uzemi_zivotni_prostredi_obyvatelstvo_makroekonomicke_ukazatele

Český statistický úřad. *Časové řady: Dlouhodobý vývoj Zlínského kraje ve vybraných ukazatelích: 2. část – Práce, nezaměstnanost, organizační struktura, zemědělství*. [online]. ČSÚ [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: http://www.czso.cz/xz/redakce.nsf/i/2_cast_prace_nezamestnanost_organizacni_struktura_ze_medelstvi

Kindlová I. a Rýdlová T., ČOV, MŠMT. (2011). *Rozprava k návrhu Zákona o podpoře sportu* [online] [cit. 2015-03-22]. Dostupné z: http://www.olympic.cz/financovani/docs/rozprava-zakon_o_sportu_viewfin.pdf

Karlovarský kraj, 2014. *Karlovarský kraj*. [online]. [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: http://www.kr-karlovarsky.cz/samosprava/Stranky/karlovarsky_kraj.aspx

Koncepce kraje, 2012. *Koncepce rozvoje tělovýchovy a sportu ve Zlínském kraji* [online]. Zlín: Krajský úřad Zlínského kraje [cit. 2015-03-23]. Dostupné z: <http://www.kr-zlinsky.cz/zakladni-koncepcni-dokumenty-cl-47.html>.

NetMonitor, 2014. *Trendy návštěvnosti internetu. Ročenka 2013*. [online]. [cit. 2015-03-10]. Dostupné z: http://www.netmonitor.cz/sites/default/files/iac_2014_-_netmonitor_rocenka_2013.pdf

Novagroup, 2012. *NOVA GROUP: Multikanálová a multimediální společnost*. [online]. [cit. 2015-03-12]. Dostupné z: <http://www.novagroup.cz/>

Prima, 2015. *FTV Prima: O společnosti*. [online]. [cit. 2015-03-12]. Dostupné z: <http://www.iprima.cz/o-spolecnosti>

TJ Lokomotiva Plzeň, 2014. *Sportovní oddíly*. [online]. [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: <http://www.tjloko-plzen.cz/cz/o-nas/oddily/>

Ústecký kraj, 2014. *Ústecký kraj*. [online]. [cit. 2015-02-18]. Dostupné z: <http://www.kr-ustecky.cz/charakteristika-kraje/ms-204823/p1=204823>

Živý kraj - oficiální průvodce Karlovarským krajem, 2014. *Destinace Karlovarský kraj: Karlovarský kraj v kostce*. [online]. [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.zivykraj.cz/cz/destinace-karlovarsky-kraj/karlovarsky-kraj-v-kostce>

Ostatní zdroje

Wikipedie, 2014a. *FTV Prima*. [online]. [cit. 2015-03-11]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/FTV_Prima

Wikipedie, 2014b. *Stadion Na Stínadlech*. [online]. [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Stadion_Na_St%C3%ADnadlech

Wikipedie, 2015a. *Česká televize*. [online]. [cit. 2015-03-11]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Česká_televize

Wikipedie, 2015b. *Praha* [online]. [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Praha>

Wikipedie, 2015c. *ČEZ Motor České Budějovice*. [online]. [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8CEZ_Motor_%C4%8Cesk%C3%A9_Bud%C4%9Bjovice

Wikipedie, 2015d. *Hluboká baseball & softball club* [online]. [cit. 2015-04-06]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Hlubok%C3%A1_baseball_%26_softball_club

Wikipedie, 2015e. *HC ČSOB Pojišťovna Pardubice*. [online]. [cit. 2015-04-07]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/HC_%C4%8CSOB_Poji%C5%A1%C5%A5ovna_Pardubice

Wikipedie, 2015f. *Sport v Jihočeském kraji*. [online]. [cit. 2015-04-07]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Sport_v_Jihomoravsk%C3%A9m_kraji

Wikipedie, 2015g. *Sport v Olomouckém kraji*. [online]. [cit. 2015-04-07]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Sport_v_Olomouck%C3%A9m_kraji

Wikipedie, 2015h. *Sport v Moravskoslezském kraji*. [online]. [cit. 2015-04-07]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Sport_v_Moravskoslezsk%C3%A9m_kraji

Seznam zkratek

%	procento
‰	promile
aj.	a jiné
apod.	a podobně
AŠSK	Asociace školních sportovních klubů
cca	cirka, přibližně
č.	číslo
ČASPV	Česká asociace Sport pro všechny
ČR	Česká republika
ČSTV	Český svaz tělesné výchovy
ČSÚ	Český statistický úřad
ČT	Česká televize
EU	Evropská unie
ha	hektar
HDP	hrubý domácí produkt
hod.	hodina
HPH	hrubá přidaná hodnota
CHKO	chráněná krajinná oblast
km ²	kilometr čtverečný
m ²	metr čtverečný
mld.	miliarda
ME	mistrovství Evropy
MO	Ministerstvo obrany
MS	mistrovství světa
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
MV	Ministerstvo vnitra

např.	například
NUTS	nomenklatura územních statistických jednotek
ORP	obec s rozšířenou působností
POU	pověřený obecní úřad
RHDP	regionální hrubý domácí produkt
sec.	sekunda
t	tuna
tis.	tisíc
tj.	to je
TV	televize
tzv.	tak zvaně
UNESCO	Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu
UEFA	Unie evropských fotbalových asociací
viz	rozkazovací způsob slovesa vidět
VŠPS	výběrové šetření pracovních sil
ŽP	životní prostředí

Seznam tabulek

Tab. 2.4.1: Doporučený počet obyvatel v územních jednotkách NUTS

Tab. 3.1.1.: Přehled nejvýznamnějších sportovních občanských sdružení v ČR

Tab. 3.1.2: Žebříček sportů s největší členskou základnou v rámci Českého svazu tělesné výchovy v ČR k 31. 12. 2010

Tab. 4.2.1: Podíl počtu mediálních sportovních příspěvků o krajích ČR v jednotlivých zpravodajských relacích na celkovém počtu příspěvků v období 2004-2011 (v %)

Tab. 4.2.2: Poměr podílu počtu sportovních zpráv na celkovém počtu zpráv ze sportu a pořadí měst dle vzdálenosti k Praze v (%)

Tab. 4.3.1: Přehled jednotlivých tematických okruhů sportovního zpravodajství, počet příspěvků z jednotlivých tematických okruhů, jejich podíl na všech sportovních příspěvcích v daném časovém úseku v (%)

Tab. 4.3.2: TOP 5 témat z oblasti sportu - podíl odvysílaných zpráv na celkovém počtu zpráv v %

Seznam obrázků

Obr. 2.4.1.: Regiony soudržnosti v České republice

Obr. 3.2.1: Členění národního hospodářství podle Pestoffa

Seznam grafů

Graf 4.2.1: Podíl mediálních příspěvků z oblasti sportu za kraje ČR na celkovém počtu sportovních příspěvků za období 1. dubna 2004 – 31. prosince 2011 (v %)

Graf 4.2.2: Podíl počtu sportovních zpráv za sledované zpravodajské relace na celkovém počtu sportovních příspěvků za období 1. dubna 2004 – 31. prosince 2011 (v %)

Graf 4.2.3: Podíl počtu mediálních sportovních příspěvků na celkovém počtu příspěvků o sportu v jednotlivých letech za všechny kraje ČR dohromady (v %)

Graf 4.2.4: Poměr podílu počtu sportovních zpráv na celkovém počtu zpráv z oblasti sportu a podílu počtu obyvatel v krajích ČR (v %)

Graf 4.3.1: Podíl mediálních příspěvků dle kategorií za období 1. dubna 2004 - 31. prosince 2011 (v %)

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- Jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne

.....
jméno a příjmení studenta

Seznam příloh

Příloha č. 1: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Hl. m. Prahu

Příloha č. 2: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Středočeský kraj

Příloha č. 3: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Karlovarský kraj

Příloha č. 4: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Plzeňský kraj

Příloha č. 5: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Jihočeský kraj

Příloha č. 6: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Ústecký kraj

Příloha č. 7: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Liberecký kraj

Příloha č. 8: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Královéhradecký kraj

Příloha č. 9: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Pardubický kraj

Příloha č. 10: Vybrané dlouhodobé ukazatele za kraj Vysočina

Příloha č. 11: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Jihomoravský kraj

Příloha č. 12: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Olomoucký kraj

Příloha č. 13: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Moravskoslezský kraj

Příloha č. 14: Vybrané dlouhodobé ukazatele za Zlínský kraj